

UUDET AJAT

Eletään vuotta 2969

Nuoripari, *Antti Axel Kivinen* ja *Anna Alice omasukua Karjalainen*, asuvat valkoisessa paritalossa *Virtalehdon* kaupunginosassa, pienessä Vattulan kaupungissa. Kaupunginosa sijaitsee mäen päällä. Mäen alapuolella, *Virtalehdon* itäpuolella, virtaa kapeahko *Vattupuro*, joka saa alkunsa pohjattomasta suonsilmäkkeestä ja laskee Sukeva-järveen. Kaupungin keskusta on Vattupuron itäpuolella. Avattava läppäsilta on aivan *Virtalehdon* mäen alapuolella. Puron länsirantaa pitkin pohjoisesta tulee *Kajaanintie*, joka kaartuu itään läppäsillalle. Keskustan puolella tie muuttuu *Torikaduksi*. *Virtalehdon* kaupunginosasta pääsee jalkaisin säänkestäviä liukuportaita pitkin läppäsillalle. Sillan eteläpuolella Vattupuro jatkuu kohti Sukevajärveä. Lähinnä läppäsiltaa on pienempiä rakennuksia, joista näyttävien on keltainen parakkimainen Restaurant Rantaklubi, nuorison suosima bilepaikka. Sillan länsipäädyssä, aivan *Virtalehdon* mäen alapuolella, liukuportaiden alapäässä, on pieni karkkiautomaatti, josta saa skandinaavisen makeisjätti *Farsanin* tuotteita. Liukuportaiden vieressä on siksakkia menevä autotie koska *Virtalehdon* rinne on hyvin jyrkkä. Autotie yhtyy mäen alapuolella *Kajaanintiehen*.

Virtalehdon eteläpuolella, mäenharjalla, on kaupunginosan ainoa ruokakauppa, osuuskunnallinen Coop Konsum. Kaupan itäpuolelta menee *Virtalehdon* halki menevä Albertintie, joka on kaupunginosan pääkatu. Eteläsuunnassa tie johtaa Sukevalle ja pohjoissuunnassa on Vattulan läntiset kaupunginosat Lähtelä-Kevätlahti, Kontiolaakso sekä Metsämäki. Metsämäen itäpuolella on Ylikylän kauppakeskus, keskustan kauppiaiden painajainen.

Samassa talossa Antin ja Annan kanssa asuu myös Antin isovelji Vernerin ja hänen vaimonsa Asta omasukua Murtsikka.

Veljesten talon pohjoispuolella asuu heidän vanhempansa, *Oskari Uolevi Kivinen* ja *Hissu Sarah* omasukua *Kekkonen*. Monesti he ovat suunnitelleet ruokakaupan perustamisen, jotta Coop Konsum saisi kilpailijan *Virtalehdon* kaupunginosaan mutta he eivät tiedä, jos jaksaisivat pyörittää ruokakauppaa. He eivät ole mitään vanhuksia vaan nelikymppisiä. Heillä on aikaisemmin ollut pieni ruokakauppa Kontiolaakson kaupunginosassa, hieman *Virtalehdosta* pohjoiseen. Kaupan he joutuivat kannattamattomana sulkemaan kovan kilpailun vuoksi, sillä ihan näköetäisyydellä on suuri kauppakeskus Ylikylä. Tällä hetkellä puron länsipuolella ei ole muita ruokakauppoja kuin kaksi valtavaa hypermarketia Ylikylän alueella ja pieni Coop Konsum läntisessä *Virtalehdossa*. Puron itäpuolella, keskustassa, on kaksi ruokakauppaa.

Virtalehdon pääkatu, Albertintien varrella, on kaksi pikaruokalaa.

Oskarin ja Hissun omakotitalossa, jonka he itse ovat rakennuttaneet, on huoneisto varattuna mahdolliselle ruokakaupalle. Tässä tyhjässä tilassa pojilla on pelikoneita kuten pajazzoja ja flippereitä. Kun Antti ja Vernerin asuivat lapsuuskodissa, niin silloin he usein pelailivat tässä isossa pelihuoneessa. Peliuutomaatit toimivat mainioina säästölippaina. Kun kavereita käy kylässä, niin silloin saa lisätienestää.

Nyt lapsuuskodissa asuu ainoastaan pahnepohjimmainen, perheen mustalammas, Kaarlo. On vain ajankysymys, milloin hänkin muuttaisi pois lapsuuskodista. Hän on ihastunut puheliaaseen Frida Manniseen, joka asuu Sukevan keskustassa lapsuuskodissaan. Kaarlo ja Frida etsivät omaa kämppeä. Fridan isä, Hansu, on puheliaampi kuin tyttärensä. Fridaa puheliaampi on isosisko Leya. Leya on jo muuttanut lapsuuskodista ja asuu perheensä kanssa Mikkelissä.

Fridan lapsuuskoti on niin kutsutussa Lottomiljonääritalossa. Kyseessä on ikivanha omakotitalo, jossa on asunut kauan sitten Suomen ruotsalainen perhe, josta tuli lottomiljonäärejä.

Virtalehdon jyrkässä itärinteessä on hieno hotelliravintola, josta on upeat näkymät keskustaan. Hotelliravintolan eteläpuolella on pieni ulkoilmamuseo, jonne on siirretty pienomakotitaloja eri puolilta Vattulaa. Rinteen alapuolella luikertele Vattupuro ja kauempana periferiassa siintää jäljellä olevat Etelä-Kainuun korvet. Vattulassa on paljon pieniä puistoja niin, ettei kaikkia taloja näy, ainoastaan korkeimmat rakennukset pilkistävät puiden seasta. Yksi korkeista taloista on opiskelija-asuntola *Elefantti* sekä vanha vesitorni, joka on rakennettu punaisista tiiliskivistä. Keskustan pohjoispuolella on kaupungin korkein tornitalo, jossa on vuokra-asuntoja korkeine vuokrineen.

Antti ja Anna tapasivat toisensa Vattulan matkakeskuksen kiertoliittymässä. Liikenneympyrän länsipuolella on kaupungin korkein tornitalo. Itäpuolella on korttelin kokoinen puistikko, jonka pohjoispuolella on matkakeskus, josta lähtee luotijunat PendolinoX3000 sekä paikallisjunat Kajaaniin, Iisalmeen ja Sukevalle. Junien lisäksi matkakeskuksesta lähtee busseja lähes jokaiseen ilmansuuntaan.

Antti oli autoilemassa kaverinsa, isovatsainen sähköasentaja David Porilaisen kanssa ja Anna oli työkaveri, Tarja Kantolan seurassa. He ovat töissä rautakauppa Vattuhatussa, joka on pienteollisuus- ja kauppa-alue Jumilassa, kaupungin itäpuolella.

Naiset olivat tulossa Ämmänsaaresta, jossa asuu Annan lyhytaikainen seurustelukumppani, mutta tämä ei halunnutkaan hänestä vaimoa, siispä Anna työkaverinsa kanssa palasivat maitojunalla kotiin Vattulaan. Tytöt eivät osanneet aavistaakaan, että jo matkakeskuksen kiertoliittymässä he kohtaisivat elämänsä miehet. Vasta monen vuoden kuluttua Tarjaa alkoi kaduttaa, että hän nai vallattoman viinaan ja olueen menevän Davidin mutta eipä mennä asioiden edelle.

Tytöt myöhästyivät bussista ja päättivät liftata. Tuskin yksin he olisivat uskaltaneet.

Heti kun he olivat nousseet Antin valkoiseen *Opel Lumia* farmariautoon, niin silloin Annan ja Anttiin sekä Tarjan ja Davidin katseet kohtasivat. Se oli rakkautta ensi silmäyksellä ja se oli menoa se.

Ei kestänyt kovin pitkään, kun jo tanssittiin häävalssia. Antin ja Annan avioliitosta tuli onnistunut mutta samaa ei voi kutsua Davidin ja Tarjan suhteesta, sillä äijä on aivan hulluna oluen perään.

Tarja on yrittänyt kaikkensa estääkseen ukon kaljoittelun mutta turhaan. Hän on muun muassa lukinnut jääkaapinoven kettingeillä mutta aina vaan äijä on keksinyt tavan veivata, nostaa tai hissata jääkaapin päällyskuoren, jotta saisi kaljansa.

Kyllä myös Antti tykkää alkoholipitoisista juomista mutta onneksi hänellä on kaveriaan enemmän älliä päässä ja juo kohtuudella kuten suuri enemmistö tätä nykyään. Antti on kuullut, että viini on hyvä sydämelle.

Annan lapsuuskoti on *Tursaan* alueella, joka on Virtalehdon läntisiä osia eli kaupunginosa kaupunginosassa. Lännessä on tasamaata, kun taas itäpuolella on jyrkkä rinne.

Tursaan länsipuolella on kuntorata sekä hyppyrämäki. Hyppyrämäen alapuolella on Paratiisikoulu sekä samanniminen pienomakotialue.

Antin ja Annan tavatessa he molemmat asuivat lapsuuskodeissaan. Heti häiden jälkeen he muuttivat paritaloon, jonka toisessa puoliskossa asui jo Verner ja Asta. Antti ja Anna ostivat puolet talosta.

Annan vanhemmat ovat *Eemeli Karjalainen* ja *Elisabeth* omasukua *Piirakkala*.

Vuosi sitten Eemeli menehtyi aivokasvaimen. Leskirouva Elisabeth sinnittelee vihreässä kaksikerroksisessa talossa, jonka Eemeli oli rakennuttanut vihreistä kapeista metallilaudoista, jotka kaukaa katsottuna näyttää ihan puulta.

Rakennus on tyypillinen rintamamiestalo, jota tätä nykyään kutsutaan liikemiestaloksi. Jokainen sitkeä liikemies sai omakotitalotontin 2950-luvulla palkkioksi yrittämisestä, jotta Pohjois-Eurooppaan tulisi työpaikkoja. Eemeli oli taitava lasikuituveneiden myyjä, joita hän onnistui myymään sopivan halvalla jotta tavallisellakin rahvaalla olisi vara ostaa pienhuvijahti. Veneet hän kokosi ja möi pihallaan. Silloin he asuivat *Omakotelan* kaupunginosassa, Vattupuron itäpuolella, keskustasta pohjoiseen. Siellä heillä oli pienempi omakotitalo mutta ihme kyllä kuusi lasta mahtui hyvin asumaan saman katon alla. Onneksi pian hänelle myönnettiin liikemiestalo, joka virallisesti on *Businessman House*, ja rakennutti itselleen ja perheelleen isomman talon.

Elisabethin ja Eemelin lapset ovat Annan lisäksi vanhimmaasta päästä Unski, Volmar, Siiri, Eeka sekä Matias. Kaksi viimeksi mainittua asuu vielä lapsuuskodin vinttikamarissa. Muut lapset ovat lentäneet pois lapsuuskodista. Joka aamu äiti herättää poikansa mustikka kaurapuurolla, cappuccinolla sekä kaurakekseillä.

Unski Karjalainen on autokauppiaina paikallisessa Toyota Centerissä, joka on keskellä Jumilaa, lähellä Vattuhattua.

Toyotan autokaupalla on erikoinen ulkonäkö, nimittäin valkoinen pyöreä kuplahalli. Usein Unskilla on mukana Saksanpaimenkoira Rex, joka tapaa olla kuplahallin ovensuussa ja toivottaa asiakkaat tervetulleeksi häntäänsä heiluttaen. Jotkut asiakkaat pelkäävät tätä isoa susimaista koiraa mutta Rex on kiltti hauva.

Unski on naimisissa punatukkaisen Tellervon kanssa, joka on lipuntarkastajana PendolinoX3000 luotijunassa, Kajaanin ja Helsingin välillä. Jokainen junavuoro pysähtyy hetkiseksi Vattulassa. Unskilla ja Tellervolla on kaksi lukioikäistä lasta; Masa ja Jerry. Parhaillaan Tellervo odottaa kolmatta lasta ja raskaus on viimeisillään.

Volmar on leipäauton kuljettaja ja jakelee tuoreita leipiä paikallisiin ruokakauppoihin. Hän on naimisissa vaaleatukkaisen ruipelomaisen Allin kanssa, jota joskus kutsutaan *Alligaattoriksi* mutta onneksi nainen on rauhallinen ja ystävällinen paitsi suu, suu on alligaattorimaisesti aina auki, kun on puhelias. Alli on töissä Virtalehdon Coop Konsumissa kassa-automaattiteknikkona. Tätä nykyään kaupoissa on miehittämättömät kassa-automaatit, joka hyväksyy käteismaksut sekä yhteiseurooppalaisen Plussa kortin. Volmarille ja Allille on siunautunut vain yksi lapsi, yläasteikäinen Mike.

Siiri on pesulapääällikkönä Sukevan vankilan pesulassa. Hänen työtehtäviinsä kuuluu täysautomaattisten pyykkikoneiden valvominen sekä ottaa vastaan vankien vaatteet, jotka he itse laittavat liukuhihnalle. Hänen pitää myös opastaa luottovankeja pyykkien prässäämisessä. Hänen pitää huolellisesti tarkistaa, ettei vaatteiden joukossa ole kiellettyjä tavaroita. Hänellä on etälamautin turvallisuuden vuoksi, mutta onneksi sitä ei vielä ole tarvinnut käyttää. Samassa paikassa työskentelee myös hänen aviomiehensä, *Henkka Ohimo*, ruskea kokopartainen rotevahko mies. Ruskea tukka on aina huolellisesti kammattu. Henkka on vankeinhoitolaitoksen porttivahti, joka koko ajan valvoo monitoreja sekä päästää ihmisiä sisään ja ulos. Ulos pääsevät ainoastaan vierailijat, henkilökunta sekä ne vangit, jotka ovat kärsineet tuomionsa.

Sukevan vankeinhoitolaitosta on laajennettu, ollen nyt Pohjois-Euroopan nykyaikaisimpia supervankiloita. Pohjois-Euroopassa on Sukevan vankilan lisäksi kaksi muuta supervankeinhoitolaitosta, jotka ovat Skandinavian *Häggenäsissa* ja *Trondheimissa*.

Henkka ja Siiri perheineen asuu Sukevan keskustassa työsuhteasunnossa. Heillä on kaksi yläasteikäistä lasta, jotka ovat vanhimmaasta päästä *Pate* ja *Neea*. Piakkoin perhe muuttaa Vaasaan, nimittäin Henkka on saanut hyväpalkkaisen vankilanjohtajan viran paikallisesta vankeinhoitolaitoksesta. Vaasan vankilan virallinen nimi on Vaasan linna. Se on vankilan muinainen nimike, joka on uudelleen otettu käyttöön mutta vain vankeinhoitolaitoksen nimenä. Vaasan linna tekee tiivistä yhteistyötä Uumajan rattijuoppovankilan kanssa.

Tätä nykyään merenkurkku on kasvanut umpeen, sillä juuri tässä kohti jääkauden jälkeinen maankohoaminen on ollut voimakkainta. Merenkurkkuun on muodostunut maakaistale, johon on rakennettu nelikaistainen moottoritie. Perämerestä on tullut järvi. Keskelle Merenkurkkua on kaivettu Botniakanava, jotta rahtilaivat pääsisivät Peräjärven eli entisen Perämeren satamiin.

Vaasa-Uumaja moottoritien itäpäädyssä on Raippaluodonsilta, jonka kupeessa on halpahintavaatetavaratalo nimeltä *Clothes Basement*. Sieltä Siiri sai töitä. Hänestä on mukava päästä eroon vankilan pesulasta koska aina siellä on oma riskinsä. Clothes Basement myy amerikkalaisista *Ciao Rock'n'Roll* farkuista takkipuhelin kankaisiin.

Alkukesällä 2969 Tellervo ja Unski saivat potran pojan, jonka he kastoivat Justukseksi. He muuttavat kohta puoliin Keravalle, sillä Unski on saanut varaosapäällikön viran paikallisesta Hyundai autokaupasta. Tellervo jatkaa lipuntarkastajana eli työpaikka ei muutu, sillä sama juna pysähtyy myös Keravalla. Hänellähän on liikkuva työpaikka.

Vuonna 2967 Antti ja Anna menivät naimisiin. Heti seuraavana vuonna Eemeli menehtyi eli hän ehti juuri ja juuri päästä nuorimman tyttären häihin. Nyt, vuonna 2969, Anna on raskaana ja synnytyksen on määrä tapahtua syksyllä. Joka kerta kun joku sanoo, että Anna on raskaana, niin silloin jostain syystä häneltä pääsee huvittunut naurunpurskahdus. Heille lapsi on ensimmäinen. Silloin tällöin hän tuntee mahassaan lievää nipistelyä, jolloin hän ottaa esiin erityisellä lisäosalla varustetun matkapuhelimen. Puhelimen asetetaan vauvamahaa vasten ja muodostetaan yhteys kättilötekniikolle, joka näkee monitorista sikiön voinnin. Joka kerta kättilötekniikko Aino Alizad vastaa laitteen kaiuttimen välityksellä: "No Problemas, ei huolta, pääasiahan on, että tunto on jäljellä!" Kättilö näkee monitoristaan jopa lapsen aivotoiminnan ja tässä Annan tapauksessa sikiöllä vaikuttaa olevan erittäin vilkas aivotoiminta.

Tietenkään kättilö ei kerro kaikkea näkemäänsä, sillä muuten raskaana oleva nainen huolestuisi ja sitten saattaisi olla keskenmenon vaara. Kättilö ainoastaan kertoo, jos tilanne olisi äärimmäisen hälyttävä. Nyt Annan tapauksessa lapsen aivofilmissä vilisee kryptisiä nelikirjaimisia sanoja sekä numerosarjoja. Ultraäänikuvatutkimuksen mukaan lapsi on tyttö.

Mobiilitarkkailulaitteen ansiosta raskaana olevien naisten ei tarvitse juosta äitiysneuvolassa kovin usein. Riittää, että käy kerran kuussa, jos ei ole mitään erityisen hälyttävää.

Kättilötekniikko kertoi Annalle mobiililaitteen välityksellä, että lapsella vaikuttaa olevan vilkas aivotoiminta, jolloin Anna alkoi huolestuttaa, jos lapsella olisi ADHD, johon kättilötekniikko rauhoitteli: "No, ei suinkaan, lapsella on jo täydellinen aivotoiminta. Antti vitsaili, että ehkä tulossa on matematiikkanero.

Vernerillä ja Astalla on valkoinen pitkäkarvainen syllokoira nimeltä *Beethovener Nova*. Koira on geenimuunneltu Maltankoira, hyvin suloinen ja sympaattinen hauva mutta samalla myös ärhäkkä, erityisesti kun sitä yrittää kovakouraisesti silittää, niin silloin se näykkäisee naskalimaisilla hampailla. Koira tapaa myös murista Annan vauvamahalle ihan kuin siellä olisi jokin uhka.

Vernerin inhoaa viihderobotteja eikä voi ymmärtää miksi tätä nykyään lähes kaikki ostaa sellaisen lemmikkieläinten sijasta. Hänellä on viihderobottipelko.

Vernerin ja Asta suunnittelevat perheen perustamista mutta ongelmana on Vernerin käsittämätön pillukammo. Hän kuvittelee, että vaginassa olisi hirveä imu, joka veisi vehkeet mennessään. Ilmeisesti joku hupakko on pelotellut häntä. Asta yrittää vakuuttaa miehelleen, ettei naisen alapäässä ole mitään imua. Monesti Asta on juorunnut miehensä lapsellisesta ja naurettavasta ongelmasta Facebookissa. Naamakirjassa hänen kaverilistallansa on eräs skandinaavilainen nimeltä Astrid Stenig, joka asuu Vattulan ystäväkunta Hallonbossa. Myös Astridin aviomiehellä on samanlainen fobia. Naamakirjassa nämä kaksi naista yrittävät keksiä ratkaisun ongelmaan, jotta he voisivat perustaa perheen. Asta ei osaa ruotsia eli Skandinavian kieltä vaan chattailee englanniksi ja osittain esperantoksi. Astaa, kuten monia muitakin suomalaisia ottaa pattiin, kun vitun persut ovat aikanaan poistaneet pakkoruotsin Suomen kouluista.

Totta kai pillukammo on kiusallista Vernerille, joka muuten on hyvin maskuliininen mies. Hän yrittää poistaa kammoaan katsomalla eroottisia leffoja sekä miesten romaanilukulaitelehteä nimeltä *Maskulina*, jossa on miehille tarkoitettuja seksinovelletteja.

Vernerin ja Antti tapaavat usein iltaisin sängyssä nukkumaan mennessä lukea Maskulina lukulaitetta sekä Kingi nimistä lukulaitejulkaisua. Kingissä on lyhyempiä novelleja kuin Maskulinassa. Novellit eivät ole pornoa vaan taiteellista romanttiserotiikkaa.

Tätä nykyään on tavallista, että naiset katsovat rasvaista pornoa, kun taas miehet lukevat romanttisia ja kevyteroottisia julkaisuja. Näin on käynyt koska miehet eivät enää halua saada perverssin mainetta. On käynyt päinvastoin niin, että naisista on tullut härskimpiä kuin miehistä. Naispainotteisilla työpaikoilla saattaa olla jopa pornojulisteita seinillä.

Antilla ja Vernerillä on kellarissa pontikkapannu. He tekevät erittäin hyvälaatuista pontikkaa. Tätä nykyään on täysin laillista pontikankeitto yksityiskäyttöön. Jos keittää myyntiin, niin silloin vaaditaan myyntilisenssi. Kivisten pojilla on sellainen. He myyvät pontikkaa ravintoloihin sekä Virtalehdon Coop Konsumiin. Viina menee huonosti kaupaksi, sillä enää ihmisiä ei viina kiinnosta vaan moni suosii kevyempiä juomia. Virtalehdon Coop Konsumin myymäläpäällikkö on Kivisten perhe tuttu, Mallu Mellanbacka, joka haluaa myydä paikallisia tuotteita, myös alkoholipitoisia sellaisia. Pontikkahan ei hevillä vanhene eli tuote säilyy pitkiäkin aikoja.

Kauan sitten alkoholimonopoli on kumottu. Alkoholismi ei ole noussut kuten raittiusintoilijat ovat väittäneet. Totta kai on yhä viinajuoppoja mutta vähemmän kuin monopoli-aikaan.

Antin ja Vernerin pontikasta on tullut hyvin suosittu seurustelujuoma, jota moni käyttää terveyspontikkana. Veljekset maustavat pontikan Kuisma yrillä, mintulla ja omenamehulla. Toinen uskollinen ostaja on pedagogitekniikko Bertil Paxu. Hän on nimennyt pontikan veljesten mukaan *Axl-Werneriksi*.

Suomessa laillistettiin ensimmäisenä maailmassa pontikan valmistus, ensin kiljunteko ja sitten pontikka. Tämä oli raittiusprojekti, sillä aina ihmisiä kielletty kiehtoo. Aluksi näytti siltä, että alkoholismi räjähtäisi kasvuun mutta sitten pikkuhiljaa se alkoi vähetä, kun ihmiset hoksasivat, ettei ryypääminen ole yhtään miehekästä. Sitten pontikan teko laillistettiin ympäri Eurooppaa. Ihmiset siirtyivät viinin pariin koska viinihän on paremman makuista kuin viina. Totta kai yhä on viinajuoppoja mutta heidän määränsä on roimasti vähentynyt.

Tutkijoita kummastuttaa, kun ainoastaan Pohjois-Minnesotassa, USA:ssa, on alkoholismi lisääntynyt mutta muualla päin maailmaa vähentynyt. Ehkä sinne pitäisi perustaa valtion viinamonopoli hillitsemään juopottelua.

Bertil Paxu mainostaa Kivisten veljesten pontikkaa kollegoilleen sekä markkinoi tuotetta edelleen.

Myös Bertilillä on myyntilupa. Hän työskentelee Korjaajaryhmässä, joka on osa Daily Activityä.

Daily Activity on päivätoiminnan uusi nimike.

Korjaajaryhmä on Mäntymäellä, Vattulan sairaalan vieressä. Mäntymäen rakennuksessa on viisi Daily Activity ryhmää, dementia-asuntola sekä pitkäaikaisvuodeosasto. Mäntymäen ja sairaalan yhdistää pitkä kellarin käytävä. Käytävän varrella on kaksi Daily Activity ryhmää; Apuvälinekäsittelijät sekä Järjestys & Apu. Ensin mainittu korjaa ja puhdistaa apuvälineitä kuten rollaattoreita ja pyörätuoleja. Viimeksi mainittu pesee dementia-asuntolan asukkaiden vaatteita.

Mäntymäen talon katutasossa on aulakahvila Café Auringonkukka, joka tekee yhteistyötä Korjaajaryhmän kanssa. Korjaajaryhmä leipoo kahvilalle ja dementia-asuntolalle sekä siivoaa käytävän pohjukan.

Käytävän pohjukassa on kolmas ryhmä, Vattuhelpo, joka valmistaa ja markkinoi lahjakkuuksia tukevia apuvälineitä, jotka ovat kalenterisovelluksista ruokaohjeisiin ja avustajarobottien ohjelmointia. Ryhmä on Vattulan vanhin ja ensimmäinen päivätoimintaryhmä, joka aluksi oli kommandiitti-yhtiö Röllykkä. Tätä nykyään Vattuhelpo on kokonaan kunnan omistuksessa.

Kyllä Antilla on toinenkin, ihan oikea työ. Hän on digimasterina vanhainkoti Lähtelässä, Virtalehdon pohjoispuolella eli ihan kävelymatka. Välissä on vain Vattulan televisio- ja radiomasto.

Antin työtehtäviin kuuluu muun muassa päivittää tietokoneita sekä muita elektronisia laitteita, jotta vanhusten loppuelämä olisi mahdollisimman raittoisa.

Syyskuun 21 päivänä alkoi Annan synnytys. Antti vei hänet Vattulan sairaalan synnytysosastolle. Sairaala on korkea punatiilinen rakennus.

Antti filmasi multimediamerallaan koko synnytyksen prosessin. Kamerasta oli suora nettiyhteys suvun videosivusto *Kivinen Areenalle*, jotta molemmat mummit näkisivät Kivisten ensimmäisen lapsen syntymän. Harmi kun Eemeli ei ehtinyt nähdä nuorimman tyttären lasta.

Tätä nykyään on hyvin tavallista esittää synnytykset suorana nettilähetystenä. Lähetysten aikana videofilmaus automaattisesti tallentuu videosivustolle. Sivustolla kaikki sukulaiset tapaavat lähettää livelähetystiä sekä tallentaa kotivideoita.

Kivinen Areenan palvelin on Oskarin ja Hissun luona. Palvelin periytyy ensimmäiselle lapsenlapselle eli juuri syntynyt tyttölapsi tulee tulevaisuudessa vastaamaan videosivustosta.

Multimediameralla on eräänlainen videokamera, josta on langaton nettiyhteys kuten vanha kunnan Instagram, Facebook Live sekä Periscope mutta paljon parempi ja rajoittamaton videopituus.

Multimediameralla lähtee langaton signaali linkkimastojen välityksellä nettiin, joka on jaettu maanosien kesken, jotta roskaposti pysäytettäisiin. Siinä on onnistuttukin.

Eurooppalainen netti on nimetty euronetiksi ja amerikkalainen osa on yksinkertaisesti *amernet*. Vastaavasti afrikkalainen netti on nimeltä *afro-net* ja niin edelleen.

Antin ja Annan tytär kastettiin *Johanna Hissu Kiviseksi*.

Pikku Johannasta tuli Oskarin ja Hissun silmäteri. Hissu testamenttasi hänelle kultasormuksensa sitten kun hänestä joskus aika jättää. Sormus on 100 % kultaa. Siinä on neljä kultaista neliötä, joiden keskellä on kaiverrus; *Hissu*. Sormuksen lisäksi hän saa vastuulleen suvun kotisivupalvelimen.

Heti Johannan syntymän jälkeen Vernerille ja Astalle tuli vauvakuume ja pistivät tuulemaan. Pannessa Astaa Vernerin yritti olla ajattelematta lapsellisia fobioitaan, jotta lapsen teko onnistuisi.

He rynkyttivät ja rynkyttivät niin, että sänky oli vähällä mennä hajalle mutta tulihan siitä jotain; pieni tyttölapsi sai alkunsa, jonka he kastoivat Janette Pia Kiviseksi. Lapsi oli todellinen suoritus Verneriltä. Seuraavana vuonna Vernerin päätettiin siittää vielä toisen lapsen, jotta tosimiehen maine palautuisi.

Tällä kertaa heille syntyi pojanviikari, joka kastettiin Misha Kristian Kiviseksi.

Myös Kaarlo ja Frida ryhtyivät lapsentekoon. Heille haikara toi pienen tytön nimeltä Mikaela Kristiina Kivinen. Vuoden kuluttua haikara toi hänelle pikkuveljen nimeltä Rico Hannes Kivinen

Vuonna 2970 Antti, Anna ja pikku Johanna alkoivat suunnitella muuttoa Mikkeliin ihan vaan seikkailun ja vaihtelun vuoksi. Mikkeliin ei ole kovin pitkästi Vattulasta, E63tien varrella. Elisabeth on muuttoa vastaan koska vanhin tytär Siiri on vastikään muuttanut Vaasaan ja nyt myös nuorin tytär. Elisabethin mielestä Mikkeli on maailman ääriillä, vaikka Anna on yrittänyt selittää, että Mikkeli on ihan kävelymatkan päässä, saman valtatie ja rautatien varrella.

Suomi on lähes ennallaan koska Suomen senaatissa on kaikki nämä vuodet istunut itsepäiset ja äärikonservatiiviset perussuomalaiset sekä heistä irtaantuneet sininen tulevaisuus puolue. Persut on tätä nykyään nimellä *Basic Finns*, ja sininen tulevaisuus on *Blue Future*. Sen verran liberaalisia nämä jarrupalapuolueet ovat olleet, että ovat sentään päivittäneet nimensä englanniksi. Ruotsinkielelle nämä kaksi populistipuoluetta ovat erittäin allergisia, eivätkä minkäänlaiset siedätyshoidot auta.

Käsite ruotsin kieli on käytössä ainoastaan Suomessa, kun taas Skandinaviassa samaa kieltä kutsutaan skandinaaviksi.

Skandinavian tasavalta on Ruotsin, Tanskan ja Norjan yhteenliittymä. Monarkia on lakkautettu.

Skandinavian tasavalta on osa Euroopan federaatiota kuten Suomikin.

Basic Finnsit ja Blue Future haluaisi luoda jättimäisen Ugrimaan Viron, Karjalan ja Unkarin kanssa mutta muut puolueet ovat tätä vastaan koska silloin kansallistunne saattaisi herätä. Koskaan kansallistunne ei ole hyväksi paitsi uusi eurooppalainen kansallistunne, joka on saatu aikaiseksi työllä ja tuskalla. Juuri siksi Suomen muut puolueet ovat Ugrimaa projektia vastaan. Virossakaan siitä ei olla kovin innoissaan. Siellä ainoastaan populistinen *Eesti Rahvaspartei* hehkuttaa Ugrimaa projektia mutta onneksi puolue ei ole päässyt niskan päälle.

Suomessakaan Basic Finnsille ja Blue Futurelle ei anneta liikaa valtaa mutta heillä on ollut sen verran valtaa, että oli pakko tehdä kompromissi ja poistaa pakkoruotsi. Onneksi sentään Suomi on pysynyt monikielisenä; suomi, ruotsi, englanti, saame ja Itä-Suomessa venäjä.

Muut puolueet toivovat, että nämä kaksi populistipuoluetta putoaisi senaatista niin, että voitaisiin palauttaa pakkoruotsi kouluihin, jotta ihmiset pystyisivät paremmin kommunikoimaan Skandinaviassa. Skandinaviassa suomenkielellä on vankka vähemmistöasema. Torniojokilaaksossa meänkielellä on myös vahva asema.

Skandinaviassa on yksi suomenkielinen julkisen palvelun radiokanava nimeltä *EBU Sisu* sekä yksi televisiokanava nimeltä *EBU Viisi*.

Torniojokilaakso ja Skåne ovat saaneet laajan itsehallinnon Ahvenanmaan mallin mukaan.

Ahvenanmaalla ruotsin kieli on tätä nykyään nimellä Oolannin kieli eli *Åländska*. Ahvenanmaalaiset eivät halua olla skandinaaveja eivätkä suomalaisia. Maarianhaminan pohjoispuolella on pieni suomalaiskaupunginosa Mustala, jossa katukyltit ovat myös suomeksi, sillä saarivaltakunta yhä on osa Suomea, vaikka Basic Finnsit ovat monesti ehdottaneet Ahvenanmaan luovuttamista

Skandinavialle mutta siihen muut puolueet eivät suostu, ei edes Blue Future.

Skandinaviassa suomen lisäksi myös saamenkielellä on vahva vähemmistöasema. Skandinaviassa on ymmärretty, ettei Suomessa ruotsin kielen syrjimin ole kaikkien suomalaisten tahto vaan yksinomaan oikeistopopulistien hullu idea. Vaalien aikaan populistit ovat onnistuneet aivopestä epävarmat äänestäjät niin kutsutulla trollaus menetelmällä. Sama ongelma myös Skandinaviassa, jossa myös on kaksi oikeistopopulistista puoluetta; sannskandinaver sekä skandidemokrater.

Skandinaviassa on ollut onnea, kun populistit eivät ole onnistuneet aivopesussa kuten Suomessa mutta sielläkin populisteista on iso riesa, kun päätösten teko etenee hitaasti. Skandinavian sekä Suomen senaateissa on pakko silloin tällöin tehdä tärkeitä päätöksiä salaisissa kokoontumisissa, joita populistit kutsuvat varjoparlamenteiksi.

Suomen ruotsalainen puolue on tätä nykyään nimellä The People's Party, jotta puolue houkuttelisi Suomen suomalaisia äänestäjiä. The People's Party käyttää silloin tällöin lisänimenä sanaa The Digitals, jotta hakkeritkin kiinnostuisivat tästä avarakatseisesta ja suvaitsevaisesta puolueesta. Tätä nykyään Digitals on sama kuin entisaikojen liberaali.

Basic Finns ja Blue Future puolueet ovat jäädyttäneet Eurooppa-vastustuksen ja antavat rakentavaa kritiikkiä Euroopan federaatiolle.

Tätä nykyään jokaisessa Euroopan osavaltiossa ihmiset ovat henkeen ja vereen eurooppalaisia. Moni ulkoeurooppalaiset leuhkasti jauhavat purukumia ja pitää kynärpäätä auton avoimella sivuikkunalla samalla kun ajetaan pillurallia.

Euroopalla on ainoastaan pakollinen puolustusarmeija, jonka tehtävänä on puolustaa yhteistä isänmaata eikä uhata muita kansoja.

Suomi ja Skandinaavia yhdessä puolustavat Euroopan pohjoisosia, kun taas Keski-Eurooppa puolustaa keskistä Eurooppaa. Välimeren maat puolustavat Euroopan etelärajaa. Näin puolustusjoukot operoivat tutuilla maantieteellisillä seuduilla, jotka he tuntevat parhaiten.

Euroopan federaatio pyrkii olemaan ystävällismielinen kaikkia demokratioita kohtaan.

Osavaltio Suomen talous on hyvä maantieteellisestä asemasta huolimatta. Tätä nykyään Suomi ei enää ole yhtä takapajulaa kuin aikaisemmin ja siitä saamme kiittää positiivista kehitystä Venäjänmaalla. Vuonna 2917 yllättäen Venäjä antoi Karjalalle täyden itsenäisyyden, jotta saisi puskurivaltion Euroopan ja Venäjän välille. Karjala tekee tiivistä yhteistyötä Venäjän ja Euroopan kanssa. Jotkut puolueet Venäjällä unelmoivat Venäjän liittymistä Euroopan liittovaltioon mutta ehkä parempi kuitenkin olla Euroopan ulkopuolella ja tehdä kauppaa. Venäjä olisi liian iso Euroopalle. Venäjä on päättänyt olla ystävällinen muita demokratioita kohtaan ja on samat tavoitteet kuin EF:llä sekä USA:lla.

Venäjälle oli häpeällistä, kun muinaiset sotahullut presidentit, tsaarit ja muut hallitsijat jammaillivat liikaa niin, että venäläiset saivat huonon maineen. Juuri siksi Venäjä antoi Karjalalle itsenäisyyden. Karjalan tasavaltaan liitettiin Karjalan kannas, vaikka Suomi sitä protestoi koska Suomi haluaisi saada tämän kauan sitten menetetyn alueen takaisin mutta näin ei käynyt. Pääasiahan on, että alue on jälleen suomalais-ugrilaisen kansan omistuksessa.

Karjalan kielen ja nyky-suomen välinen ero on sama kuin muinaisen ruotsin ja norjan ero.

Karjalan pääkaupunki on Petroskoi eli suomeksi Äänislinna. Kaupungin nimen on käännetty ruotsiksi muotoon *Ljudborg*. Karjalassa on kaksi kirjakieltä; *uuskarjala* sekä *kirjakarjala*.

Karjalassa on monta suomalais- ja skandinaaviyrittystä, eniten Karjalan kannaksella kuten Viipurissa.

Yksi suurimmista yrityksistä on päivittäisruokakauppaketju Kesko ja ICA.

Tätä nykyään Kesko ja ICA tekevät yhteistyötä niin, että Keskolla on paljon toimintaa Skandinaviassa ja ICA:lla on vahvasti jalansija Suomessa ja Karjalassa.

Myös Suomen ja Skandinavian osuuskunnalliset liikkeet ovat toistensa alueilla niin, että Skandinavian katukuvassa Coop Salet ja S-Marketit ovat tavallinen näky samalla kun Coop Konsumit ja muut Coopit Suomen puolella.

Pohjois-Karjalalla on suunnitelmia liittyä osaksi Karjalan tasavaltaa mutta ongelmana on Suomen yhtenäisyys. Suomen senaatti ei halua hevilla luopua viimeisestä Karjalan palasesta. Suomi on ehdottanut epävirallisesti, että Karjalan tasavalta luovuttaisi Karjalan kannaksen Suomelle mutta sitä ei uskalleta toteuttaa, ettei Venäjä ärsyntyisi, sillä ei haluta herättää nukkuvaa karhua.

Vattulan kaupungin perustajat ovat liikemiehet Raimo Brander ja Ray Palonen. He perustivat alueelle firmojensa pääkonttorin vuonna 1997. Raimo Brander perusti laivavarustamo Brand Linen ja Ray Palonen lentoyhtiö Palos Aeron. Lentoyhtiö on aikoja sitten myyty isommille lentoyhtiöille, kun taas Brand Line on kasvanut valtavasti. Brand Line konserniin kuuluu paljon erilaisia toimintoja sekä sijoitusyhtiöitä. Yksi niistä on sijoitusyhtiö Brandor, joka omistaa autotehtaan Forssassa. Tehdas perustettiin Vattulassa mutta pian se kasvoi liian suureksi, jolloin sen siirrettiin Forssaan. Tämä aiheutti paljon protesteja ja mellakoita niin, että yhä Vattula ja Forssa ovat napit vastakkain. Molemmissa kerrotaan ilkeitä vitsejä toisistaan, aivan kuten aikaisemmin kerrottiin turkulais- ja tamperelaisvitsejä. Vattulan ensimmäinen rakennus oli Brand Linen ja Palos Aeron yhteinen pääkonttori. Tätä nykyään rakennus on purettu ja tilalla on viisikerroksinen Vattulan kaupungintalo, jolla on sama ulkonäkö kuin pääkonttorilla; punaruskeatiilirakennus sekä kolme rinnakkaista siivekettä.

Kortteli on nimeltä *Brandersaari*. Kaupungintalon länsipuolella, kukkulan päällä, on punatiilinen vesitorni. Tornissa on joitakin yksioita sekä pohjoissuomalaisen Radio Pohjolan paikallisstudio.

Vattula sai kaupunkioikeudet vuonna 2003.

Nyt kun Antti, Anna ja Johanna-vauva ovat muuttaneet Mikkeliin, niin Oskarille ja Hissulle tuli muuttokuume ja päättivät vaihtaa maisemaa. He muuttivat Mikkelin sijasta Loimaalle. He eivät halunneet muuttaa Mikkeliin koska Oskarilla on hieman ennakkoluuloja Mikkelistä, sillä hänen likaisessa mielikuvituksessansa nimi muovautuu helposti kikkeliksi. Tietenkään hän ei halua asua kikkeliksi muuttuvassa Mikkeliissä, kuten hän itse on asian ilmaissut.

Etelä-Eurooppaakin Oskari ja Hissu ovat harkinneet mutta kuitenkin Suomessa pysyminen olisi järkevämpää, ettei tarvitsisi alkaa opetella vieraita kieliä. Kyllä he osaavat englantia ja hyvää vauhtia yleistyvää keinotekoisista esperantoa mutta suomen kieli on kuitenkin turvallisempi.

Lähes kaikki suomalaiset osaavat ihan kiitettävästi englantia ja esperantoa mutta ruotsia eli skandinaviaa olisi niin kiva osata puhua ja ymmärtää.

Kivisiä sekä monia muitakin suomalaisia vituttaa, kun samperin Basic Finnsit poistivat koulujen pakkoruotsin niin, että puolueen entisestä liikanimestä on tullut todellinen kirosana; *Vitun persun persee!* Se on tämän hetken suosituin suomenkielinen kirosana. Jopa Suomen ruotsalaisetkin tapaavat kiroilla tällä uudella kirosanalla.

Vattulan talon he möivät Oskarin pikkuveli Matteukselle, kun tämä asuu perheineen pienessä homeisessa paskassa, kuten hän itse asian ilmaisee. Matteuksella on kolme yläasteikäistä lasta. Uudessa talossa lapset saavat omat huoneet sekä ihka oikean pelihuoneen.

Matteus on aivan hulluna suosittu *Ugri Colan* perään, jota myydään ainoastaan suomalais-ugrilaisilla kielialueilla. Kolajuomaa hän tapaa sekoittaa Antin ja Vernerin keksimään pontikkaan.

Myös David Porilainen on kovasti kiinnostunut Kivisten pontikasta.

Nyt kun Antti on muuttanut, niinpä Matteus sai pontikkareseptin, jotta tämä voisi laittaa pannun kuumaksi. Matteus on laittanut myyntilisenssin vetämään, jotta voisi myydä tätä erinomaista pontikkaa. Viinalisenssiä haetaan Euroopan elintarvikevirastosta. Lisenssi on henkilökohtainen eikä voi luovuttaa toiselle henkilölle.

Jos Matteus Kiviselle myönnettäisiin myyntilupa, niin silloin hän ehkä perustaisi viinakaupan Vattulaan. Samaa Antti ja Vernerit ovat monesti suunnitelleet mutta eivät kehdanneet alkaa tuumasta toimeen. Matteus on ammatiltaan metsuri. Hänen lyhyt vaaleatukkainen jonkin verran puhelias Leya vaimo on töissä Vattulan leijulautatehtaalla. Leijulautatehdas on Brandcarin entisissä tiloissa, Tallimäen teollisuusalueella. Teollisuusalueen eteläpuolella Vattupuro kapenee ja kiemurtelee kaupungin koillisnurkkaukseen, jossa on pohjaton suonsilmäke. Suoalueen takana on Vattulan lentokenttä.

Loimaalla Oskari ja Hissu saivat töitä makkaratehdas Tavastia Westiltä, joka valmistaa suosittuja *loimaalainen* grillimakkaroituja. He ostivat keltaisen pienkerrostalon Jätkälän kaupunginosasta, länsi Loimaalla. Talossa on muutama vuokralainen niin, että Oskari ja Hissu saavat lisätuloja. Jonkin matkan päässä, lännessä, on suuri Torppalan kauppakeskus.

Loimaalla on Oskarin ja Hissun iloksi Kainuu-seura, yhdistys ulkokainuulaisille. Yhdistys tekee tiivistä yhteistyötä lähialueen sisaryhdistysten kanssa.

Myös Vernerit ja Asta sekä Kaarlo ja Frida muuttivat etelään, tarkemmin sanottuna Forssaan. Siellä he saivat töitä autotehdas Brandcarilta, joka on Tallilan teollisuusalueella.

Teollisuusalueen nimi tulee muinaisesta suurhevostallista, joka on ollut suurin piirtein siinä kohti, jossa nyt on autotehdas.

Autotehtaan takana on vilkkaasti liikennöity Forssa-Jokioisten lentokenttä. Suurin osa lentokoneista on lentotakseja sekä piensuihkareita.

Mikkelissä Antin ja Annan perhe asui väliaikaisesti vanhassa talonrähjässä, ränsistynyt rakennus aivan kaupungin ulkopuolella. Rakennuksessa on joskus muinoin ollut *Pasin autokorjaamo*, niin ainakin lukee puoliksi irronneessa neonkyltissä.

Tämä keltainen ränsistynyt tiilirakennus on vanhan omakotialueen laidalla. Rakennus on ollut pitkään tyhjillään ja hylättyä mutta äskettäin Mikkelin kaupunki on päättänyt purkaa rakennuksen koska se on häpeäksi kaupungille. Rakennuksen paikalle on kaavoitettu suuri eläintarha houkuttelemaan lisää matkailijoita Mikkeliin.

Kiviset saivat tilapäisesti vuokrata rakennuksen, kunnes on löytynyt parempi asunto.

Tämä vanha autokorjaamo on todella huonossa kunnossa. Lattioilla lojuu paljon mainosetteitä sekä rikkinäisiä lukulaitteita ja taksamittareita.

Rakennuksen perällä on vanha varastohuone, jonka ovea he pitävät visusti lukossa, kaiken varalta.

Ties minkälaisia tursakkeita lymyilee vanhan varaston tiloissa, kuten Anna on asian ilmaissut.

Rakennus on oikea kummitustalo ja sen vuoksi Anna ei tohtinut mennä vanhaan varastohuoneeseen, vaikka mieli olisi tehnyt. Sillä välin, kun Antti oli töissä, niinpä Anna pönkitti varaston oven tyhjiällä öljytynnyreillä.

Antti sai töitä pieneltä teurastamolta, jossa särki kätensä ärhäkällä laserleikkurilla. Hyvä kun käsi ei irronnut vaan roikkui jänteiden varassa. Hän joutui pitkälle sairauslomalle. Se oli Annalle pelastus, kun ei enää tarvinnut olla pikkuvauvan kanssa yksin tässä hirveässä kummitustalossa.

Taloon mennään vanhan lastauslaiturin kautta. Ulko-ovi on mustaksi maalattu rautaovi, jonka sisäpuolella on vanha korjaamotila ruostuneine tunkkeineen.

Oven vasemmalla puolella on vanha roskahuone, jonne on kyhätty kylpyhuone, jonka nurkassa on vanha ruosteinen keikkuva poreallas sekä metallinen lavuaari. Ulko-ovea vastapäätä on ovi peremmälle rakennukseen. Siellä on suurempi huone, jota nyt Kiviset käyttävät olohuoneena. Heillä ei ole kovin montaa huonekalua; telkkarin aseman korvaa kannettava tietokone. Vattulasta lähtiessä he möivät huonekalut Matteuksen perheelle, kun heidän entiset huonekalunsa olivat homeessa.

Kun tullaan tähän olohuoneen korvikkeeseen, niin heti vasemmalla on keittiö, joka on niin paskainen, ettei siellä juurikaan viitsi alkaa kokata muuta kuin lämmittää ruokaa mikroaaltouunissa. Liesituuletin on romahtanut lieden päälle ja joka paikka on paksun pölyn peitossa. Keittiön viereinen huone on hieman siistimässä kunnossa. Se on vanha konttori ja hyvin pölyinen. Tätä huonetta Kiviset pitivät makuuhuoneena koska sen ikkunoissa on toimivat säleiverhot. Kylläkin olohuoneen korvikkeessa voisi nukkua mutta se on aivan liian suuri ja pölyinen.

Kuukauden kuluttua he vihdoinkin pystyivät muuttamaan oikeaan asuntoon. Talonrähjästä lähtiessä Annan pyynnöstä Antti kurkisti vanhan varastohuoneen puolelle, jos siellä olisi jotain arvokasta. Nyt he uskalsivat kurkistaa varaston puolelle, kun ovat jättämässä rötiskön.

Varaston perällä oli sininen muovisäkki, joka oli täynnä kokaiinia. Antti ja Anna ovat aina inhonneet huumeita, niinpä hän kaatoi jauheen lattiakaivoon ja sitten huuhteli vesiletkulla, ettei kukaan vetäisisi sitä nenään. Antti ei jaksanut ottaa yhteyttä poliisiin koska siitä olisi seurannut hirveä kuulustelurumba. Helpointa oli huuhdella aine lattiakaivoon.

Antti arveli kokaiinin alkuperäksi jonkin huumeidiilerin, joka olisi jäänyt kiinni ja pimittänyt kaman kätköpaikan.

Varastohuoneesta Antti löysi myös kummallisia rautahäkkyröitä, joihin oli teipattu paperilappuja, joissa lukee käsikirjoitettuna; *Karjarautoja*. Antti ja Anna ihmettelivät, että mitä ihmeen karjarautoja ja mihin näitä käytetään. Ilmeisesti kuuluu maatalouteen, ajatteli Anna ja Antti.

Seinään oli teipattu paperilappu; *Karjarautoja siltä varalta, että Turussa olisi lunta*.

He eivät käsitä, että mitä ihmeen karjarautoja, ehkä jotain teurastukseen liittyviä apuvälineitä, tuumasi Antti. Lisäksi seinään teipatussa paperissa lukee; *Karjaraudat voivat olla vaarallisia ja katkaista käden*. Ilmeisesti jonkinlaisia leikkureita, ajatteli Anna.

Kivisten uusi koti on Hässilän kerrostaloalueella. Asunto on paljon hienompi kuin tämä ränsistynyt Pasiin autokorjaamo. Antti ajatteli, että olisi kiva tietää kuka oli kyseinen Pasi.

Antti ja Anna eivät viihtyneetkään Mikkelissä koska siellä ei asu ketään tuttuja paitsi Fridan puhelias sisko. Hekin asuvat Hässilässä. Muutaman kerran Kiviset kävivät kylässä mutta siellä ei ole kovinkaan mukavaa, kun Leyalla on todellinen moottoriturpa. Tuskinpa hän edes kuuntelee mitä toinen sanoo. Leya on naimisissa Kai Lanttulan kanssa, joka on hyvin hiljainen, kun ei saa suunvuoroa, kun akka koko ajan on äänessä.

Kai on eroottisten leffojen asiantuntija ja tapaa silloin tällöin järjestää leffailtoja pienessä kellarihuoneessa, jota talon asukkaat saavat käyttää ihan vapaasti.

Huone on juhlia varten, ettei musiikin jumputus häiritsisi naapureita. Kellarihuone on äänieristetty. Tätä nykyään on tavallista, että miehet tykkäävät eroottisromanttisista leffoista, kun taas naiset katsoo rasvaista pornoa.

Kun Antin ja Annan perhe olivat kylässä Lanttuloilla, niin silloin pikku Johanna alkoi jostain syystä parkua niin, että Leyan ja Kain viihderobotti meni epäkuuntoon.

Hänen kovaääninen itkunsa rikkoi robotin herkän mikrofonin äänikalvon sekä puheentunnistustoiminnon. Oikeastaan tämä ei ole Johannan syytä sillä suurin syyppää robotin rikkoutumiseen on Leya itse, kun koko ajan suu käy ihan solkenaan. Myös ihmiset ovat vaarassa kuuroutua rouva Lanttulan korkeadesipelisäkätyksestä. Johannan itku oli vain osatekijä robotin mikrofonin kalvon murtumiseen.

Kohteliaisuuden vuoksi Antti valitteli tyttären pillittämistä ja sanoi, ettei pennun pidä tuolla lailla parkua niin, että ihmisten viihderobotit rikkoutuvat. Anna ei ollut samaa mieltä ja puolusteli tyttärtään: "Tyttöhän on vielä niin pieni..." johon Antti: "Höh, se on voan kurinpuutetta!"

Veneri ja Asta muuttivat Forssaan ja pääsivät töihin Brandcarille. Brandia-auto on Suomen yleisimpiä aihe. Vihdoinkin Suomella on oma automalli. Aikaisemmin oli vain Sisu kuorma-autoja. Tätä nykyään Sisu kuorma-autotehtaan on ostanut sijoitusyhtiö Brandor eli kuuluu samaan konserniin Brandcarin kanssa. Sisu kuorma-autot ovat tätä nykyään merkkiä *Fenno*, yhtä hyviä miltei parempia.

Brandorilla on myös matkustajalentokonetehdas, joka valmistaa Brandia nimisiä pienmatkustajasuihkareita. Lentokonetehdas on Joensuussa.

Heti kun Antti ja Anna olivat kuulleet Brandcarin hyvistä palkoista, niin he päättivät muuttaa Forssaan. He muuttivat vastavalmistuneelle kerrostaloalue Eurolaan, Forssan eteläpuolella. Siellä Veneri ja Asta jo asuvat. Antin perhe muutti heidän yläpuolelleen, toiseen kerrokseen.

Eurolassa on viihtyisiä kolmekerroksisia vuokrataloja. Talossa, jossa Kiviset asuvat, on vihreät lasitetut parvekkeet. Keskellä Eurolaa on rivissä kuusikerroksisia punatiilisiä pistetaloja. Kiviset ovat Euroolan ensimmäisiä asukkaita.

Lähiön keskellä on pieni ostoskeskus, jossa on kaksi ruokakauppaa; *Jiffy* sekä osuuskunnallinen vaihtoehto *Coop Konsum*.

Osuuskaupan vieressä on tunnelmallinen Café Bagdad krouvi. Kahvila-krouvia vastapäätä on vanhakunnan R kioski, joka on miehitetty. Muut Forssan R kioskit ovat automatisoitu.

Antti ja Anna tapaavat jostain syystä kutsua Venerin perhettä nimikkeellä *Ne toiset*. Myös Veneri ja Asta kutsuvat puolestaan Antin perhettä samoin.

Lisäksi Antti kutsuu veljeään Toisen ukoksi ja tämän vaimoa Toisen akaksi. Hän ei osaa aavistaakaan, että tytär imee ihmisten nimittelyn siten, että tälle kehittyy nimiujous.

Kivisten talopitkoa vastapäätä, kadun toisella puolella on Vapahtajankoulu, jossa on ala- ja keskiaste. Lähinnä katu on jalkapallo- ja rugbykenttä.

Antin käsi on jo parantunut niin, että hän kykenee korjaamaan autonrakentaja robotteja. Samalla osastolla työskentelee velimies Veneri.

Jos Brandcarin huoltoteknikot eivät osaa korjata robottia, niin silloin he hakevat apua naapurifirma Hämeen Moottoriverstaalta, joka pienimuotoinen sähköautonvalmistaja. HMV:llä ja Brandcarilla on osittain sama omistaja.

Brandcar valmistaa vain biokaasuautoja mutta on suunnitelmassa sähköautojen valmistus.

Joskus Brandcar on valmistanut muutaman sähköauton konseptimallin.

Biokaasuautot ovat osoittautuneet paremmiksi koska ne ovat ympäristöystävällisiä, sillä biokaasuhan tulee vessajätöksistä.

Annasta tuli peräluukkurobottien robottiteknikko. Hänen pitää valvoa, että peräluukut tulevat kunnolla kiinnitetyksi ja pitää silloin tällöin voidella robottien liikkuvat osat, etteivät ala kirskua.

Asta on maalaamoteknikko ja katsoo, että jokainen auto saa oman värin. Joka päivä uusi väri niin, että tulee mukava värisekoitus autovalikoimassa.

Vähän myöhemmin myös Kaarlo ja Frida muuttivat Forssaan ja samaan kaupunginosaan mutta viereiseen talopitkoon, lähinnä suurta pysäköintipaikkaa.

Hekin saivat töitä Brandcarilta, sillä tehdas etsii kuumeisesti lisää työvoimaa. Yritys on huomannut, että puhe hitaista hämäläisistä pitää paikkansa, sillä hämäläisnuorisot ovat hyvin laiska.

Kaarlostani tuli trukkikuski ja Frida sai töitä niin kutsutusta rengasmontusta, jossa hänen pitää asentaa autoihin umpikumirenkaita.

Tätä nykyään monissa automalleissa on umpikumirenkaat, jotta välttyttäisiin rengasrikoilta.

Nyt melkein koko Kivisen suku on taas koolla paitsi Oskari ja Hissu, jotka viihtyvät kohtalaisen hyvin Loimaalla, vaikkei siellä asu ketään tuttuja. Onneksi siellä on Kainuu-seura.

Viikonloppuisin heidän poikansa perheineen menevät saunomaan ja se on varsinkin Hissulle todellinen juhlahetki. Aluksi hänellä oli koti-ikävä Vattulaan ja itki salaa makkaratehtaan varastossa sokerisäkkien päällä.

Eräänä päivänä Oskari yhytti vaimonsa itkemässä, jolloin hän tuhahti: "Voihan persun perse, sut pitäis lähettöö takas sinne Vattulaan, kun sinne on noin kovasti ikävä!"

Hissu kuivasi häpeillen kyyneleet ja sanoi: "Ei mulla oo ikävä voan äsken näin roskiksessa sipulinkuoria... se voan itketti!" ja oli nauravinaan. Oskari puisteli päätään ja meni takaisin työkoneensa ääreen. Kone oli jo täyttänyt monta makkara-pötköä, jotka hän pakkasi muovilaatikoihin ja kantoi kylmiöön.

Pian Hissukin asettui istumaan oman työkoneensa ääreen ja latasi koneeseen makkara-ainekset niin, että hänen tuuheakiharainen tukkansa sekä vanhan kansan riippurinnat hytkyivät. Onneksi päässä oli suojahuivi, ettei hiuksia tippunut makkaroihin.

Kerrostalossa, jossa Kiviset asuvat, on vain perinteinen sauna. Oskarin ja Hissun talossa on saunan lisäksi minikympylä porealtaineen.

Vuoden kuluttua Oskari onnistui houkuteltua Vernerin ostaa Loimaan itäisestä Kuurilan lähiöstä pienkerrostalon, jotta saisi lisätuloja.

Vernerille ja Oskarille pikkubisnes on kuin huumetta; sitä on silloin tällöin pakko saatava tehdä tai muuten he tulevat levottomiksi. Nyt oli kultainen mahdollisuus ostaa hyväkuntoinen kerrostalo, jossa on muutama vuokralainen.

Vernerin perhe muutti talon hienoimpaan huoneistoon. Asta hieman vastusti muuttamista koska hän olisi viihtynyt Forssassa mutta oli pakko antaa periksi, kun ei kehdannut alkaa riidellä miehensä kanssa, kun appiukko oli idean takana.

Oskari yritti houkutella myös Anttia ja Kaarloa ostaa toisen kerrostalon mutta he eivät olleet kiinnostuneita. Ennen kaikkea heillä ei ole aikaa kiinteistön kunnossapidolle.

Vernerin ja Asta jatkavat yhä Brandcarilla koska he viihtyvät hyvin työssään. Loimaan ja Forssan välillä on nelikaistainen moottoritie, jonka kaistojen välissä menee huippunopea luotijuna *Tavastia Express*.

Mikkeliin muuttaessa Antilla oli erittäin huonossa kunnossa oleva auto merkkiä *Brandia99Vista*, jonka nähdessään ihmiset puistelivat päätään ja kiersivät kaukaa, arvaa hävettikö? Nyt hänellä on sininen *Peugeot Lëmuá*, joka on vieläkin kehnommassa kunnossa. Sillä ei pääse edes Loimaalle, kun se alkaa heti keittää, yleensä puolivälissä, pienessä Runnilan maaseutupitäjän lähetyvillä.

On suoranainen ihme, ettei mikään tärkeä komponentti kärehdä.

Auton hän osti halvalla netin *Keltaisesta Webistä*. Taisi Antti Axel Kivinen tulla huijatuksi.

Parhaillaan hän suunnittelee autonvaihtoa. Hän ajattelee lähinnä *Volkswagen Ubuntu*a koska on lukenut nettilehdistä, että volkkarit ovat aina olleet hyvin luotettavia. Yhä VW porskuttaa! Mikä nyt hyvän autonvalmistajan tappaisi?

Vernerilläkään ei ole ollut onnea autokaupoissa, vaikka onkin liikemiehiä. Hänellä oli äskettäin erittäin kulunut BMW, jonka lattiassa oli iso reikä, jota oli yritetty paikata ties millä materiaalilla.

Tällä hetkellä hänellä on mintunvihreä Brandia900XP, jossa on joitakin hyvin ärsyttäviä vikoja kuten esimerkiksi liian löysät moottorit, jotka voivat kesken ajamisen irrota kokonaan.

Vernerillä on ollut myös tosi keho eteläeurooppalainen pikkuauto nimeltä *Kucé Le Pen*, joka oli niin epävarma, ettei joka kerta suostu käynnistymään. Kucé Le Pen sähköauto on Renaultin halpa-auto merkki, jonka valmistus on lopetettu. Renaultit ovat ihan hyviä autoja mutta sisämerkistä ei voi sanoa samaa.

Tämän hetken suosituimmat halpa-automerkit Pohjois-Euroopassa ovat japanilaiset Hayosikot, jotka ovat huhujen mukaan koottu ikivanhoista Datsunin osista, jopa huonompia kuin Kucé Le Penit.

Runnilan pitäjässä, jonka edustalla Antin auto tapaa keittää, on usein telttanäyttely.

Kyseessä ei ole mitä tahansa teltoja vaan itsensäpaljastajille tarkoitettuja läpinäkyviä teltoja, joilla on hassu nimi; *Happitelttä*. Niissä on erittäin hyvä ilmanvaihto, jotta itsetydytys onnistuisi hyvin.

Hupakot tapaavat vääntää teltan nimen *häpyteltaksi*.

Kiviset päättivät joka kesä käydä Vattulassa sukuloimassa.

Annan äiti on oikea hätähousu ja sen vuoksi siellä on pakko käydä ainakin kerran vuodessa. Vattulaan on tätä nykyään miellyttävä matkustaa, kun on keveä moottoritie koko matkan.

Johannasta tuli oikea veitikka, joka on jatkuvasti joka paikassa päällään, jopa kirjaimellisesti. Lukemattomia kertoja hän on saanut korvapuusteja eikä mitään kanelipullia. Tässä päivänä eräänä pikku Johanna työnsi hopealusikan pistokkeeseen niin, että sai elämänsä ensimmäisen sähköiskun. Totta kai hän alkoi parkua, kun sai melkoisen sätkyn eikä sen jälkeen enää työntänyt mitään pistorasioihin. Varmuuden vuoksi Antti ja Anna laittoivat pistokkeisiin suojatulpat.

Kotisivupalvelimen oli pakko laittaa olohuoneen ylimmäiselle hyllylle, ettei villi tytär sabotoisi perheen digikuvia sekä videoita. Sinänsä kaikki materiaali on toisaalla, Oskarin ja Hissun serverillä. Kivinen Areenalle Antti ja Anna ovat tehneet tyttärelleen vauvasivut, jossa on kuva hänen ensimmäisestä hiuskiehkurastansa sekä näyte hänen ensimmäisestä itkustaan.

Kesällä Antti ja Anna vuokrasivat pienen kesämökin Oulujärven rannalta. Mökki on Koutaniemellä, Kajaanista länteen. Mökissä on kaikki mahdolliset mukavuudet.

Sieltä käsin on kätevä käydä Vattulassa tervehtimässä Elisabethia, jota on pakko käydä tervehtimässä, jotta tämä pysyisi rauhallisena.

Elisabeth ei jaksa matkustaa Forssaan, vaikka modernit luotijunat ja pitkänmatkanbussit ovat erittäin mukavia. Elisabeth Karjalainen pelkää, jos kuolema yllättäisi kesken matkan ja sitten ruumis joutuisi hakoteille. Ainoastaan yhden kerran hän on käynyt Forssassa ja se tapahtui muutama vuosi sitten jouluna. Elisabethin mielestä matka oli vaikea, vaikka se meni hienosti. Ehkä hänen muistikuvaansa iskostui kylmä talvisää Vattulan matkakeskuksella.

David Porilainen perheineen tuli Antin ja Annan vuokramökille. Tätä nykyään heillä on lapsi, Johannan ikäinen Hanna, vain muutamaa kuukautta nuorempi.

Tytöt leikkivät koko päivän. Myöhemmin iltapäivällä, kun he seisoivat rinnakkain kivilaiturilla ja katsoivat kun heidän isänsä uiskentelivat Oulujärven aalloissa, niin yhtäkkiä Johanna tyrkkäsi Hannan veteen.

Silloin Antti nousi ilmi vihaisena järvestä ja huusi tyttärelleen: "Helevetti tyttö, nyt vajan taakse ja housut alas!" ja tempaisi rantakoivusta risun ja meni tyttären perässä pienen punaisen vajan taakse, josta alkoi kuulua hirveä lapsen parku.

Samaan aikaan laiturilla David varoitti tyttärtään: "Noin käy myös sulle, jos et oo kiltti, kyllä miekin ossoon ottaa koivuniemenherran!" Hanna nyökkäsi ja lupasi olla kiltti tyttö. He istuutuivat puutarhakeinuun odottamaan Anttia ja Johannaa. David on aina kärsivällinen, kun kyseessä on kurinpito. Lukemattomia kertoja myös Hanna on saanut maistaa koivuniemenherraa koska myös hän on hyvin villi ja tottelematon. Myös isukki on melkoinen vekkuli ja tapaa usein töiden jälkeen kaljoitella vaimonsa varoituksista huolimatta. Tarja tapaa usein varoittaa, että tuollainen kaljoittelu tuhoaa kehon. Kun heillä on vieraita tai he ovat kylässä, kuten nytkin, niin aina on vaarana, että David ärtyisi juopottelemaan. Tällä hetkellä hän on raitis, joka johtuu siitä, kun kohta he lähtevät kotiin sillä seuraavana päivänä on työpäivä. Krapulassa olisi epämukavaa tehdä töitä sillä hänhän on sähkötekniikko. Tarja on Vattulan sairaalan reseptiossa. Juhlissa hän on usein raitis koska hänhän on äiti. Myös Davidin tulisi pidättäytyä alkoholipitoisista juomista.

Viikon kuluttua Antti, Anna ja pikku Johanna lähtivät kotimatkalle Forssaan. Silloin Elisabeth tapaa itkukurkussa sanoa, että ehkä tämä oli viimeinen kesä, kun nähtiin, sillä pian kuolema saapuu.

Kotimatalla he pysähtyivät Iisalmen Rastalle, turvekattoinen kaksikerroksinen taukopaikkarakennus. Toisessa kerroksessa on tunnelmallinen kahvila sekä lepotuoleja. Ensimmäisessä kerroksessa on lounasravintola. Kerrosten välissä on liukuportaat. Yhtäkkiä pieni villi Johanna pysäytti liukuportaat. Portaissa oli muutama ihminen, jotka ihmettelivät, että kuinka he pääsisivät pois. He seisoivat, kunnes henkilökunta käynnisti portaat uudelleen.

Johanna sai jälleen korvapuustin. Antti ja Anna ihmettelevät, että miksi tyttäätä kiehtoo jokainen nappula. Heitä myös kummastutti ihmisten reaktio liukuportaissa.

Tätä nykyään on täysin luvallista piiskata kuritonta lasta, mutta tämän on tapahduttava maalaisjärjellä eikä saa aiheuttaa aiheetonta kärsimystä. Tämä lainmuutos sen tähden koska yhteiskunnassa on ollut vapaan kasvatuksen takia aivan liikaa väkivaltaa. Nuoriso on käynyt yhä törkeämmäksi eikä tottele yhteisiä pelisääntöjä.

Antti, Verner ja Kaarlo ovat saaneet lukemattomia kertoja piiskaa pyllylle. Varsinkin Kaarlo on ollut lukematon kerta kuritettavana.

Vuonna 2074 Antti ja Anna ostivat kaksikerroksisen talon Vironmäen kaupunginosasta, Forssan koillispuolella. Alueen läpi menee Vanha Tammelantie, joka kiertää luonnonsuojelu- ja virkistysalue Hunnison ympäri ja menee nimensä mukaisesti Tammelaan.

Antin ja Annan talo sijaitsee osoitteessa Vanha Tammelantie 60. Talon on laatikkomainen harjakattoinen pienkerrostalo, jossa on kaksi vuokralaista ensimmäisessä kerroksessa. Antin ja Annan perhe muuttivat toiseen kerrokseen, jossa on koko kerroksen kokoinen asunto. Aiemmin asunto on ollut jaettu kahteen osaan mutta edellinen omistaja on puhkaissut väliseinään. Talon vastapäätä, päätien toisella puolella, on piskuinen ruokakauppa *K To Go*. Kauppias on vanhahko isomahainen mies, jolla on kioskikielinen Kantinsannan uimarannalla, Pyhäjärvellä. Kaupan alapuolella on muna- ja perunakauppa, jonka omistaa eräs paikallinen maanviljelijä. Kaupan naapuritalossa on autonvaraosamyymälä Autoteema sekä koiraparturi. Seuraavan talon päädyssä on pieni lihakauppa, joka myy muslimiille Halal-lihaa.

Antin ja Annan kaksi vuokralaista on ikäihmisiä; eläkeläispariskunta Ankeinen sekä vanha herra Johan Jussila.

Jostain syystä Johanna alkoi kutsua Inkeri Ankeista *Anala-mummoksi*. Hän tarkoitti sanoa vanhamummo mutta jotenkin kieli meni solmuun ja vanhasta tuli *anala*. Onneksi Johanna ei tätä töksäyttänyt Inkeri Ankeisen kuulle, sillä ehkä tämä olisi käsittänyt väärin. Rouva Ankeisen aviomies on mursuviiksinen Bjarne ja usein pukeutuu paronimaisesti.

Toinen vuokralainen, Johan Jussila, valkeaviiksinen puoliksi kaljuuntunut tapapaksu vanha herra. Hän tapaa pihalla köpötellä kävelykeppinsä avulla.

Kuukauden kuluttua Johan Jussila muutti vanhusten asuntolaan, joka on ihan kiven heiton päässä. Silloin Vernerin osti hänen asuntonsa ja alkoi valmistella siihen muuttoa. Hän on kyllästynyt vuokralaisiinsa Loimaalla, jotka valittavat kaikesta. Vernerin suunnittelee vakavissaan myydä talon. Siitä saisi hyvästi rahaa.

Hän suunnitteli ottaa Ankeisten asunnon ja puhkaista väliseinän niin, että alakertaankin tulisi jättiasunto kuten yläkerrassa. Antin perheellä on todella iso asunto; viisi huonetta ja keittiö. Alakerrassa on kaksi kaksiota.

Heti kun herra Jussila oli muuttanut vanhusten asuntolaan, niin silloin myös Ankeiset kiinnostuivat asuntolasta, kun Jussila oli sitä kehoittanut taivaksiin.

Kuukauden kuluttua Ankeiset muuttivat Jussilan perässä Vironmäen palvelutaloon, joka on Vironmäenkoulun takana, välissä on rivitalo- ja omakotitalokortteli.

Heti kun Ankeisten asunto oli tyhjentynyt, niinpä Vernerin puhkaisi väliseinän ja teki suurremontin koko alakerrassa. Ankeisten asunto haistui aseman vessaan, nimittäin Bjarne oli pissannut ympäriinsä. Vernerin joutui uusimaan alakerran lattiat. Johanin asunto oli paremmassa kunnossa mutta vaati pientä pintaremonttia. Väliseinän puhkaisun jälkeen tuli pitkä eteiskäytävä aivan kuten yläkerrassakin. Eteisen seinään Vernerin laittoi höyläämättömän lautapaneelin, jota Antin on vaikea käsittää. Seinästä saa helposti tikkuja sormeen.

Vernerin sai hyvät fyffet Loimaan talosta. Hänestä tuntui hyvältä päästä eroon hankalista vuokralaisista, jotka muun muassa käänsivät paperinkeräyspöntön väärinpäin sekä valittivat kaikesta, sillä ainahan lapsiperheessä on ääniä.

Vähän ennen talonmyyntiä pihalta kuului hirveä pauke, nimittäin Vernerin ja Oskari rakensivat pienhuvijahtia lasikuiturunkoon. Kun vene oli valmistunut, niin silloin Oskari möi veneen, jotta saisi lisää tuloja. Huvijahti sai nimeksi Ruuspiikki. Se oli hyvin ärhähkö vene. Keulassa oli pieni kaappi, jonne Hissu laittoi lastenlapsille makeisia. Tietenkin mummon karkkikätkö kiehtoi pikku Johannaa. Eräänä päivänä, kun venettä rakennettiin ja Antin perhe oli käymässä Vernerin luona, niin silloin Johanna leikki veneen vieressä olevassa hiekkalaatikossa, jonka vieressä oli pysäköity vuokralaisten autoja. Yhtäkkiä Johanna heitti kiven suoraan yhden auton lamppuun, joka meni rikki. Heti kun Antti oli tämän huomannut, niin silloin hän otti lompakostaan kympin setelin ja laittoi sen auton tuulilasinpyyhkimien alle korvaukseksi. Hän ei tohtinut ottaa yhteyttä autonomistajaan ja selittää tyttärensä tekosen. Nytkin Johanna sai korvapuustin.

Kummallista kun Johanna oli kiltti omia vuokralaisia kohtaan. Ehkä hänellä ei ollut sydäntä olla tuhma kolmelle sympaattiselle vuokralaiselle. Johan Jussilan ulkonäkö on niin lutunen, että helposti tulee tippa silmäkulmaan. Myös Inkeri ja Bjarne Ankeinen eli Anala-mummo, ovat mukavia vanhuksia.

Joskus Inkeri kuulostaa ankaralta, kun tämä haluaa sanoa jotain kesken keskustelun, niin silloin hän keskeyttää sormi pystyssä sanoen: "Apapapapapa pedagogi puhuu!" Hän on eläkkeellä oleva peruskoulupedagogi.

Nyt jälleen nämä kaksi Kivisen veljestä perheineen asuu samassa talossa.

Enää Antti ja Vernerit eivät viitsi valmistaa pontikkaa, sillä täällä Hämeessä hiiva ja sokeri ovat sikakalliita eikä heillä ole asiakkaitakaan. Oikeastaan he voisivat lähettää postitse pontikkaa herra Paxulle mutta myös postimaksut ovat sen verran kalliit, ettei postipakettien lähettely kannattaisi, tulisi kallista viinaa.

Vattulassa Bertil Paxu itse on alkanut valmistaa pontikkaa Kivisten reseptillä. Pohjois-Suomessa raaka-aineet ovat hieman halvempia koska Vattulan ulkopuolella on suuria kasvihuoneita, joissa kasvatetaan sokeriruokoa.

Jostain syystä Hämeessä ei ole kovin montaa sokeriruokoviljelmää, sillä hämäläisethän ovat hitaita viljelijöitä.

Jonkin ajan kuluttua myös Oskari ja Hissu muuttivat Forssaan koska haluavat asua lähellä poikiaan. He möivät Loimaan talon ja ostivat Vironmäeltä, melkein vastapäätä Antin ja Vernerin taloa.

Oskarin ja Hissun talon päädyssä, se, joka on Vanha Tammelantielle päin, on halal-lihaa myyvä lihakauppa. Talo on Vanha Tammelantien ja Branderinkadun risteyksessä.

Oskari ja Hissu muuttivat A-rapun toiseen kerrokseen, lihakaupan yläpuolelle. Pian Oskaria alkoi ärsyttää muslimien säkätys. Hän ei ole tottunut etelämaalaisiin, sillä Vattulassa asuu vähän ulkomaalaisia. Myös Loimaalla asuu vähän kulttuureja eri maista.

Forssassa asuu paljon etelänmaalaisia, Euroopan ulkopuolelta. Eniten asuu Eurolassa ja Hillossa. Näiden kahden kaupunginosan välille on parhaillaan valmistumassa rivitalo ja omakotialue, jossa on muutama kerrostalopitko. Kaupunginosa nimetään Lexukseksi koska paikalla on pitkään ollut seudun suurin Lexus autokauppa.

Oskarin onneksi lihakauppa lopetti koska alueelle on vastikään valmistunut jättimäinen ostoskeskus, jossa on kaksi ruokakauppaa; *K Quantum Giant* sekä *Coop Konsum*. Kauppojen välissä on liittovaltion yhteinen postikonttori. Kaikkialla Euroopan federaation alueella postikonttorit ovat Postcenterin nimellä. Oli pakko uudelleen valtiollistaa postipalvelut koska postiasiamieskonttorit eivät oikein toimineet. Joissakin ruokakaupoissa toimi paremmin kuin toisissa.

Lisäksi Hämeenlinnassa on juuri avattu suurempi ruokakauppa, joka on erikoistunut Halal-lihaan ja myy paljon halvemmalla kuin tämä pieni lihakauppa.

Lihakaupan tilat Oskari remontoi yksiökseksi mutta sitä oli vaikea saada vuokralle koska asuntoon on suora pääsy päätieltä sekä suuret ikkunat, joista uteliaat ohikulkijat kurkkivat sisälle.

Kerta huoneisto oli vaikea saada vuokratuksi, niinpä Oskari teki sen uudelleen liikehuoneistoksi.

Eikä aikaakaan, kun tiloihin muutti *Masan kangaskauppa*, joka on erikoistunut vaaleisiin ultraohuisiin alumiinisiin porkkanaverhoihin. Lisäksi kauppias Masa Paakkasella on unelmana avata useampia kangaskauppoja ympäri Pohjois-Eurooppaa.

Talon kellarissa, kaupan alapuolella, on sivukadun toisella puolella olevan paperikaupan varasto.

Itse paperikauppa on sivukadun toisella puolella ja siellä myydään erilaisia pakkauksia sekä käärepapereita lähinnä yrityksille.

Paperikauppa on erinomainen vuokralainen, sillä paperirullat eivät erityisemmin metelöi. Masan kangaskaupastakaan ei ole erityisen paljon häiriötä, sillä ihmisten ei aina tarvitse käydä kangasostoksilla.

Talon toisessa päädyssä on vaaleanpunainen kaksikerroksinen talo. Pihan puolella on niin kutsuttu rikkaan miehen talo, se jossa on autonvaraosamyymälä.

Kaarlo ja Frida ostivat muutaman korttelin päästä keltaisen peltiseinäisen pienkerrostalon, joka sijaitsee Branderinkadun ja Uuskartanontien risteyksessä.

Talossa on muutama vuokralainen ja yksi niistä on menestyksekkäs judoka Frank Anttila, joka on melkoinen jokapaikanhöylä ja pakkautuu lähes jokaiseen tapahtumaan juontohommiin. Hän kuvittelee olevansa hyvin älykäs, vaikka näkee ihan päällepäin äijän päänonttouden ja tyhmyyden.

Kaarlo ja Frida muuttivat ensimmäiseen kerrokseen. Heti kun heidän yläpuolellansa oleva vuokralainen oli muuttanut, niin he ottivat asunnon itselleen ja puhkaisivat olohuoneen kattoon reiän ja tekivät kierreportaat. Yläkertaan tuli lasten leikkihuoneet sekä vanhempien makuuhuone. Talon kulmauksen yli menee kaunis parveke.

Kaarlon ja Fridan lapset ovat aloittaneet Forssan Breakdanceryhmässä nimeltä Breikkitroikka, koska Frida itsekin pyörii nielurisojensa varassa.

Erityisesti Mikaela kiinnostui Breakdancesta. Pikku Rico mieluummin pelaa kotona pikkulasten tietokonepelejä.

Kaarlo itse on jäsenenä Forssan Judoklubissa. Hän on hyvin taitava judoka ja havittelee Euroopan mestaruutta.

Frida liittyi Kainuu-seuran jäseneksi, ettei unohtaisi Kainuun-murretta, josta on vuosien saatossa kehittynyt hieman erikoinen, jota jotkut murreasiantuntijat kutsuvat omaksi kieleksi.

Mitä Frida ei tiedä, Breikkitroikka ei kuulu Kainuu-seuraan vaan on täysin itsenäinen Breakdanceyhdistys, jonka on perustanut joukko kainuulaisia.

Huhtikuussa vuonna 2975 Johanna sai pikkusiskon. Sillä välin, kun isä vei äidin Jokioisten synnytyslaitokselle, niin silloin mummi oli lapsenlikkana.

Heti kun Hissu oli saanut Johannan nukkumaan, niin silloin hän katsoi *Kivinen Areena* videosivustolta synnytyksen, jonka Antti live-filmasi samalla kun Anna istui synnytystuolilla jalat levällään.

Hissu oletti, että lapsi olisi poika mutta siinä hän oli väärässä, vaikka oli nähnyt ultraäänikuvista, että tyttöhän se siellä kohdussa kasvaa ja vahvistuu. Silti Hissu itsepäisesti jankutti, että Annan mahassa kasvaa potrapoika. Kohtu ei ole poikaa nähnytkään muuten kuin vilahduksen emättimen suulla.

Kun lapsen pää tuli esiin, niin silloin Antti sanoi multimediakameran mikrofoniiin: "Tyttö tuli!" jolloin Hissu sanoi kuulokemikrofoniiin: "Just sitä mä änkytin, muttette kuunnelleet!" johon Antti naurahti:

"Mitä väkkee, mikä äiti!" Anna kysyi synnytystuolilta: "Kuka? Mie?" johon Antti: "Ei kun sun anoppis on melekonen paltoon keäntäjä!"

Tänään kaikki Etelä-Hämeen synnytykset tapahtuvat Jokioisten sairaalassa koska Forssan sairaala on käynyt ahtaaksi ja vanhanaikaiseksi. Forssan sairaala sijaitsee kaupunginosassa nimeltä Kaarlo ja sairaalarakennus on samannäköinen kuin Vattulan sairaala, punainen tiilirakennus. Myös koko sairaala-alue muistuttaa Vattulan sairaala-alueita. Ilmeisesti sairaala on rakennettu samoilla piirustuksilla. Myös Forssan pitkäaikaishoito-osastolla on Daily Activity ryhmiä.

Suunnitellaan yhteistä suursairaala Forssan ja Jokioisten rajalle mutta jotkut puolueet ovat hanketta vastaan.

Jokioisten sairaala on vanhempi kuin Forssan sairaala mutta silti Forssan sairaala on jäänyt kehityksessä jälkeen. Jokioisten sairaalalla on tyypillinen sairaalan ulkonäkö, keltaisia kolmekerroksisia rakennuksia aidatulla alueella. Toisella puolella on hautausmaa ja toisella on omakotialue.

Annan ja Antin tyttö kastettiin Jaana-Mariksi. Antti olisi halunnut antaa nimeksi Adolfiina mutta siihen Anna ei suostunut, koska kyseisestä nimestä hänelle tulee kummallisia assosiaatioita. He päättivät tehdä kompromissin ja antaa rapsauttavat tytölle nimeksi Jaana-Mari.

Yhä äidit saavat äitiyspakkauksen. Tämä suomalaiskeksintö on levinnyt koko federaation alueelle. Ruotsalaismalli eli tuki ja palvelu laki, LSS, on tätä nykyään koko Euroopan federaation alueella.

Kesällä Kiviset kävivät lentäen Vattulassa, koska he eivät halunneet mennä autolla tai junalla kahden pikkupennun kanssa. Sitä paitsi lentäminen olisi varmasti mukava kokemus Johannalle niin, että tämä saattaisi rauhoittua.

Biokaasun hintakin on noussut pilviin ja Anttia kyllästyttää samat maisemat moottoritien varrella. Junastakin olisi samat maisemat, sillä junaratasilta menee moottoritien kaistojen välissä.

Lentäen on niin kätevä matkustaa Vattulaan, kun Forssan lentokenttä sijaitsee aivan Brandcarin tehtaan takana. Lentokenttä on Helsinki-Vantaan varalentokenttä.

Vattulan lentokenttä sijaitsee teollisuusalue Tallimäen sekä pohjattoman suonsilmälleen takana.

Tallimäeltä Brandcar on alun perin lähtöisin, kunnes se siirrettiin Forssaan. Tämä aiheutti paljon vastalauseita. Yhä vieläkin vattulalaiset vihaavat Forssaa. Tallimäellä on ollut myös pullo- ja viinatehdas. Tällä hetkellä Tallimäellä on lukulaitetehdas. Sinne kaavaillaan tiedekeskusta sekä yrityshotellia.

Forssan ja Vattulan välillä liikennöi minisuihkari, joka on eräänlainen lentotaksi.

Nyt Johanna lensi ensimmäisen kerran ja sai käydä ohjaamossa. Äitiä jännitti, kun villikkotytär oli ohjaamossa. Onneksi silloin Johanna oli kiltti tyttö eikä tapahtunut mitään kummalluksia.

Tätä nykyään lentokoneet ovat pitkälle tietokoneistettuja eikä tarvittaisi lentäjiä.

Matkustajien turvallisuuden vuoksi jokaisessa lentokoneessa on ainakin yksi *aeroteknikko*, joka ei saa olla yksin ohjaamossa vaan siellä on myös lentoemäntien työpisteet. Ohjaamossa on kahvikoneita sekä karkkiautomaatteja. Aeroteknikko auttaa lentoemäntiä kahvin tarjoilussa sekä joskus soittaa kitaraa, jotta lentopelkoiset olisivat rentoina. Hyvin harvoin tapahtuu lento-onnettomuuksia.

Vattulassa Kiviset käyvät Annan veljien sekä äidin luona. Varsinkin vanha Elisabeth odottaa tyttären perhettä kylään. He myös käväisevät Porilaisilla sekä Antin setien luona.

Syksyllä Johanna aloitti leikkikoulussa, joka on ihan kävelymatkan päässä kotoa, keskellä Vironmäen omakotialuetta. Leikkikoulu on nimeltä *Pikku kartano*, jonka vieressä on samannäköinen keltainen kartanomainen rakennus, vapaa-ajantaloksi *Iso kartano*. Pikku- ja Iso kartanon välissä on ja takana on laajanurmikko, jossa voi ottaa aurinkoa.

Iso kartanon vapaa-ajantalossa järjestetään silloin tällöin eläkeläis-Ravebileitä. Ravesta on tullut hyvin suosittua vanhusten keskuudessa, jota kutsutaan kansan suussa Nitrodiskoksi.

Tätä nykyään nuoriso ei enää ole kovin kiinnostunut Ravebileistä eli on käynyt niin kutsuttu Facebook ilmiö; heti vanhusten saavuttua nuoriso otti hatkat.

Nuoriso tapaa bilettä diskonyrkkeilyssä; erityinen nyrkkeilytapahtuma, jossa nyrkkeillään erityisen pehmeillä nyrkkeilyhanskoilla. Jos vastapeluri sattuu olemaan vastakkaista sukupuolta, niin silloin annetaan pusuja ja halauksia pehmeiden iskujen välillä. Diskonyrkkeily ei ole niin väkivaltainen kuin miltä kuulostaa. Myös hohtokeilailu houkuttelee nuorisoa. Tätä nykyään Suomessa hohtokeilailu on nimellä diskokeilailu. Yritetään juurruttaa Suomen kieleen kansainvälistä nimikettä *Bowling*, ettei suomen kieli olisi liian eksoottisen vaikea. Varsinkin Basic Finns puolue karsastaa suomalaista keilailua sanaa koska siitä tulee helposti assosiaatioita homoihin ja tämän vuoksi nämä entiset persut ovat kääntämässä selkensä suomalaiselle sanalle. Ehkä muut puolueet voisivat tehdä kompromissin ja sitten seuraavissa vaaleissa muistuttaa ihmisille, etteivät Basic Finnsit pidäkään kaikista suomenkielisistä sanoista.

Viime aikoina keilailu on menettänyt suosiota golfille. Golfista on tullut tavisten suosikkiurheilua eikä siinä enää ole rikkaiden leimaa, vaikka yhä golfkentälle mennessä tuntee itsensä hyvin leuhkaksi. Suomessa keilailu on yhä suosittu kaikissa yhteiskuntaluokissa.

Nuoriso on menettänyt kiinnostuksen myös tavallisiin diskoihin koska tätä nykyään niissäkin mummelit ja papparaiset bailaavat.

Leikkikoulussa Johanna on hyvin rauhaton ja päivittäin isä ja äiti kuulet valituksia. Yksinkertaisesti pikku Johanna on kauhukakara. Levottomuuksien ja impulssitekojen takia perhe saa jatkuvasti ravata Jokioisten lasten- ja nuorisopsykiatrilla, jossa Johannan pitää tehdä palikkatestejä ja siinä sivussa psykiatrit ja psykologit keskustelevat hänen vanhempiansa kanssa, että mikä kumma tyttöä oikein riivaa.

Lasten- ja nuorten psykiatria sijaitsee sairaala-alueen takana, yksikerroksisessa rakennuksessa, jonka takana on Loimijoen pohjukan haarauma. Pohjukassa on vanha Jokioinen, joka on nimetty *Lieriöksi*. Loimijoen pohjukka on kaivettu lahtimainen levnys, jotta jokeen mahtuisi enemmän vettä. Pohjukka on nimetty Kaislanperäksi, joka Lieriön puoleinen ranta on kaislikkoista. Kaislanperän suuaukossa on pienvenesatama. Sairaala-alueen puoleisella itärannalla on uusi Jokioinen.

Tätä nykyään psykiatrilla asetetaan päänahkaan kiinni langattomat anturit, jotta psykiatrit näkisivät monitorista potilaan ajatukset sekä aivot toiminnan. Tämän vuoksi toimenpide on huippusalaista koska jokaisen ihmisen ajatukset ovat erittäin yksityisiä, joita ei kerrota edes omaisille, jos ei ole aivan pakko. Nyt Johannan tapauksessa psykiatrit näkivät näyttöpöytäteeltä kummallisia kryptisiä rinnakkaisia käyriä ja nelinumeroisia lukuja sekä koordinaatteja muistuttavia merkkejä. Psykiatrit tarkistivat varmuuden vuoksi, jos merkit ovat koordinaatteja. Kyllä ne koordinaatteja ovat ja osoittavat länteen. Lännessä näyttää olevan kaksi navigaatiopistettä; yksi niistä on Vänern-järven etelä puolella Skandinaviassa ja toinen on Etelä-Dakotassa, USA:ssa. Sitten keskelle ruutua tuli keltainen suorakaiteen muotoinen neliö tummansinisellä tekstillä; *No Access...* Psykiatrit eivät ymmärtäneet mitään, että miksi pikku Johannan aivot lähettää tuollaista. Ajatteleeko tyttö todella tuollaista ja minkä ihmeen takia? Psykiatrit testasivat aivomonitorin vikasetoilissa mutta se vaikuttaa toimivan moitteettomasti. Vaikuttaa siltä, että Johannan pääkoppa lähettää tuollaista kryptistä informaatiota sekä kummallisia koordinaatteja, vaikkei perhe ole koskaan käynytäkään kyseisillä seuduilla.

Psykiatrit puistelivat päätään eivätkä käsittäneet yhtikäs mitään. Tässä pienessä vaaleapitkätukkaisessa tytössä on jotain kummallista. Muuten tyttö vaikuttaa yhteiskuntakelvolliselta mutta mitä ihmettä ovat nämä kummalliset signaalit? Tämä tapaus ei ole hyväksi psykiatrien ammattiylpeydelle.

Psykiatrit ymmärtävät ainoastaan tytön levottomuuden, muttei näitä kummallisia aivoinformaatioita. Koko perheen voimalla käytiin psykiatrilla, jonka Antti ja Anna kokivat poliisikuulusteluksi. Kytien sijasta oli byrokraattisia ja auktoritaarisia psykiatreja ja psykologeja.

Testattiin myös vanhempien ja pikkusiskon aivot, jotka näyttivät lähes normaaleilta, paisi nekin näyttivät nelinumeroisia lukuja mutta ilman koordinaatteja ja virheilmoituksia. Miksi sitten Johannan aivot lähettää tuollaista lisäinformaatiota, kuten psykiatrit pohtivat.

Koordinaateista ja virheilmoituksista ei kerrottu sanaakaan vanhemmille, etteivät huolestuisi.

Antti ja Anna hieman huolestuivat, kun heiltäkin otettiin aivofilmit ja sitten psykiatrit puistelivat päätään sekä supattelivat keskenään.

Psykiatrit eivät osanneet antaa muuta diagnoosia kuin, että Johanna on lievästi toimintarajoitteinen. Tämä diagnoosi sätkäytti Annaa ja Anttia koska perheessä toimintarajoitteisuus on erittäin pyhäasia.

Sellaista ei mielellään harrasteta tässä perheessä, kuten Anna ja Antti ovat monesti sanoneet.

Psykiatrilla heidän oli pakko hyväksyä nyt, että ilmeisesti kyseessä on lievä toimintarajoite.

Sanan lievä tulee erityisesti painottaa.

Anna ja Antti tulevat jatkossakin kohtelemaan vanhinta tytärtä kuten tavallisesti, ihan kuin ei olisi mitään diagnoosia. Sanahirviö toimintarajoite on perheen sisällä oikea kirosana.

Levottomuuden takia Johanna joutui vaihtamaan leikkikoulua. Västäräkin leikkikoulu sijaitsee Vironmäen etelä puolella, pienteollisuusalue Zumilan sekä Hietalan rajamailla.

Leikkikoulun ohi menee Tessunkatu, joka alkaa Hietalantien ja Kahlaajantien risteyksestä päättyen Tasavuorentielle.

Leikkikoulun takana on Zumilan pienteollisuus- ja kauppa-alue, jossa lähinnä leikkikoulua, pienen pitkulaisen niityn takana on Zumilan vaatemarkkinat niminen vaatetavaratalo, joka on kaikkien työläisnaisten märkäunelma.

Pienteollisuusalueen nimi Zumila on lähtöisin eräästä bisnestorpasta, jossa paikallinen liikemies asui kunnes hänen liikemiestalonsa valmistui.

Torppa sijaitti hieman lännempänä, läntisessä Eurolassa, joka purettiin, kun alettiin rakentaa Kaarlon kaupunginosaa. Sitten tuleva pienteollisuusalue nimettiin Zumilaksi. Luultavasti kyseisen liikemiehen sukunimi oli Zumila.

Torpan paikalla on tänään suuria kerrostalopitkoja, joita kutsutaan kansansuussa *Zumba-taloiksi*.

Virallisesti kortteli on nimeltä *Siemenastia*. Läntisen Eurolan ympäri menee Rehutie, joka kaartaa kaarimaisesti takaisin alueen päätie, Maamiehentielle, joka puolestaan menee Lexuksen kaupunginosan ja Uusi Tammelantien välillä. Uusi Tammelan tien takana on junaratasilta sekä Zumilan pienteollisuusalue.

Rehutieltä menee länteen päin umpikuja, joka on nimetty korttelin mukaan Siemenastiaksi. Kuja päättyy valtatie kakkoseen, joka menee Forssan läpi liittyen valtatie kymmeneen. On suunnitteilla jatkaa valtatie kakkosta niin, että raskasliikenne siirtyisi pois Vanha Tammelan tieltä.

Uusi- ja Vanha Tammelan tiet kaartavat Tammelaan.

Uudessakin leikkikoulussa Johanna on levoton ja juoksentelee joka paikassa tässä yksikerroksisessa punaisessa puurakennuksessa. Västäräkin leikkikoulussa on neljä siivekettä niin, että ylhäältä päin katsottuna muistuttaa H-kirjaimelta. Johanna juoksentelee jokaisessa H:n sakarassa ja koskettelee joka paikkaa. Hän on uteliaisuuttaan kurkistanut pedagogien tupakkahuoneeseen, jossa he tapaavat öyhyyttä sähkösavukkeita. Tupakkahuoneet ovat erittäin harvinaisia tätä nykyään. Vaikuttaa siltä, että Västäräkin pedagogit ovat kovia tupakkamiehiä, kyllä, suurin osa on miespuolisia mutta kyllä muutamissa ryhmissä on naispuolisiakin leikkikoulupedagogeja.

Edellisessä leikkikoulussa Johanna kiipeili paloportaita niin, että pedagogeja hirvitti, että putoaako tyttö paloportailta mutta ihmeen kaupalla pikku Johanna juoksi paloportaat alas.

Kerran viikossa satusetä *Aarne Huokuniemi* lukee Johannalle satuja, jotta edes sen ajan olisi rauhallinen. Niin hän onkin mutta heti satusedän lähdettyä tyttö on jo riehumassa. Johannasta lähtee ääntä kuin pienestä kylästä, kuten pedagogit tapaavat päivitellä.

Pedagogit epäilevät, että tytön rauhattomuus johtuisi murteesta, sillä tätä nykyään Hämeen murteessa on erilaisia sanoja sekä suhuäänteet, jotka monia ärsyttää.

Kainuun-murteessa on leppoisampi aksentti niin, että kuulostaa ihan kuin haukottelisi. Tämäkin ärsyttää joitakin ihmisiä.

Johanna viihtyy hyvin lyhytmustakiharatukkaisen apupedagogi *Kari Alizadin* seurassa. Ilmeisesti sukua vattulalaiselle kätilötekniikolle.

Kari on pedagogeista vanhin ja kokenein. Hän tietää miten lapsilauma saadaan ojennukseen mutta Johanna on hänelle valtava haaste. Jos hän onnistuisi rauhoittamaan Johannan, niin silloin herra Alizad saisi ylennyksen. Usein hän tapaa leikkiä lasten kanssa lohikäärmeleikkejä, jossa hirmuinen lohikäärme polttaisi talon.

Silloin tällöin Kari käyttää Johannaa kotonaan, jotta toiset lapset saisivat olla edes sen hetken rauhassa. Samalla hän katsoo postit sekä ohjelmoi talousrobotin kokkaamaan ruokaa yläasteikäiselle pojalleen, joka tapaa lounastaa kotona, kun ei pidä kouluruuasta.

Alizadin perhe asuu punatiilisessä rivitalonpätkässä *Tasavuorentiellä*, vastapäätä Vironmäenkoulua. Koulu on laajalle levittäytynyt keltatiilinen rakennusrykelmä. Koulun ja kahden rivitalonpätkän välissä on Tasavuorentie, jonka etelä päässä on junaratasilta ja luoteispäässä, on Vironmäen palvelutalo, se jossa Ankeiset viettävät eläkepäiviään. Heillä on todella hupaisaa koska yksi vanhuksista tapaa päivittäin hassutella risaiseen verkkopaitaan pukeutuneena. Myös Inkeri tapaa pelleillä omalla narisevalla puheäänellä, jota hän oikein korostaa, jotta asuntolan toiset mummelit ja papparaiset saisivat nauraa.

Alizadin perheellä on taskukokoinen kuparinvärinen viihderobotti, joka rallattelee hassuja rallatuksia. Heti kun Johanna oli nähnyt minirobotin, niin silloin hän hihkaisi: "Heh, tommonen peltiromu!" johon Kari tuhahti: "Itte oot peltiromu, se on ilmiselvä viihderobotti eikä mikä tahansa sellainen vaan liikkuva musiikkisoitin, senkin Shaabo!" Johannaa nauratti tämä tuhti vastaus ja erikoisesti sana Shaabo, joka on modernia Hämeen-murretta ja tarkoittaa samaa kuin hupsu.

Juuri tällaiset lausahdukset kartuttavat Johannan huumorintajua sekä mielikuvitusta, jotka tarttuvat hänen elefantinmuistiinsa. Tulevaisuudessa hänen on helppo sepittää hassuja tarinoita omasta elämästään, mutta eipä mennä asioiden edelle. Tällä hetkellä hän ei osaa kirjoittaa eikä lukea. Hän on kohtuullisen puhelias ja jonkin verran änkyttää.

Eräänä päivänä, kun Karin poika oli tulossa kotiin syömään, niin silloin Johanna piteli ulko-ovea kiinni, ettei poika pääsisi sisälle, muttei noin kuusivuotiaasta pikkutyöstä ollut vastukseksi yläasteikäiselle koltiaiselle. Poika työnsi Johannan eteisen komeroon ja pönkitti oven taloustikkailla niin, ettei Johanna päässyt ulos. Poika meni keittiöön ja sanoi isälleen kimakalla äänellä: "Anna cappuccinoa!" jolloin isukki antoi kupin kahviuomaa pojalleen ja ihmetteli, että minne Johanna oli mennyt. Poika väitti jonkun pikkutyön juosseen ulos. Kari lähti heti ulos etsimään Johannaa koska on vastuussa pilteistä. Heti kun isä oli juossut ulos, niin silloin poika raotti komeronovea, tukisti Johannaa ja sitten sulki oven ja meni keittiönpöydän ääreen lukemaan viikkolukulaitelehti *Viikkorevytyä*, jonka perhe oli tilannut. Komerosta kuului vaimea itku. Kari tuli sisälle ja oli stressaantunut ja ajatteli potkuja, sitten hän kuuli vaimeaa itkua eteisen komerosta. Hän avasi oven, jolloin Johanna juoksi ulos komerosta ja tihrusti itkua. Kari arvasi, että kuka on tämän takana ja oli ilmi vihainen pojalleen. Rangaistukseksi tämä saa itse lämmittää ruokansa.

Johanna lopetti itkemisen ja naurahti kun kuuli uuden hassun sanan; *helvetti*, toisella lailla äännettynä kuin mitä isä ja äiti tapaa sanoa. Tuskin hän vielä tietää mitä sana tarkoittaa. Hän tietää vain, että sana sanotaan, kun on vihainen.

Kari antoi Johannalle suuren karkkipussin korvaukseksi. Sinisen karkkipussin päällä lukee;

Fazerin Herkkupussi – Gottepåse, joka sisältää vahtokumisieniä sekä viinikumi nalleja.

Johanna kiitti karkkipussista koska hänet on kasvatettu aina kiittämään kaikesta saamastaan.

Eräänä päivänä, kun Johanna ja Kari olivat kävelyllä, niin silloin jostain kummallisesta syystä Johanna sylkäisi limaisen räkäklimpin pedagoginsa päälle. Kari sylkäisi takaisin, jotta tyttö tuntisi miltä tuntuu, kun päälle syljetään. Johannalla oli yllään vihreä samettitakki, jossa oli kellertävä karvakaulus. Jälkikäteen hän ei enää halunnut käyttää takkia koska siitä sai assosiaatioita sylkemiseen. Hän sai uuden takin, vaaleasinisen nailontakin. Pikkusisko sai perä vihreän samettitakin.

Päivittäin Anna ja Antti saavat kuulla valituksia leikkikoulusta ja saavat lukemattomia kertoja juosta Jokioisissa istumassa lasten- ja nuorten psykiatrisen osaston keskusteluhuoneessa.

Tutkimustulokset näyttävät, että Johannan aivotoiminta on jollain tasolla normaali paitsi kryptiset ilmoitukset. Psykiatrit eivät käsitä, että miksi tyttö on noin villi leikkikoulussa mutta psykiatrilla hän on

hyvin rauhallinen ja istuu isän ja äidin välissä. Tietenkin psykiatrit epäilevät, että isä ja äiti olisivat tyttölle liian ankaria ja sen vuoksi tämä on hyvin rauhallinen psykiatrilla. Tämän vuoksi Johannan keho tutkittiin huolellisesti, ettei olisi merkkejä ruumiillisesta kurituksesta. Ei ollut merkkiäkään selkäsaunasta, vaikka silloin tällöin isä tapaa lyödä tytärtään ruskealla nahkaremmillä pylyä vasten. Onneksi kannikkaläskit suojaavat. Enää lasten ruumiillinen kuritus ei ole kiellettyä. Oli pakko sallia ruumiillinen kuritus, jotta yhteiskunnassa väkivalta saataisiin vähenemään. Vapaasta kasvatuksesta ei ole ollut mitään hyötyä, ainoastaan haittaa, kun lapset menettivät kunnioituksen pedagogeihin, viranomaisiin ja omiin vanhempiin. Psykiatrit ja lääkärit tutkivat Johannan, jos isä ja äiti olisivat olleet liian kovakouraisia mutta siihen ei ollut mitään todisteita. Pääasiahana on, että pikku Johanna on jollain tasolla yhteiskuntakelvollinen. Hänelle suunniteltiin amfetamiinikuuria mutta siitä luovuttiin, kun tyttö itse kyseenalaisti amfetamiinin, vaikkei tämä edes tietänyt mitään koko aineesta. Hän kysyi, että millainen hänestä sitten tulisi, jos alkaisi popsia paljon amfetamiinia. Tämäkin aiheutti psykiatrien pään puistelut. Heti kun Hissu mummo oli kuullut tästä, niin silloin hän sanoi, että se oli todella hyvin sanottu ja olisi itsekin sanonut samoin.

Hissu ja Oskari tapaavat kutsua auktoritaarisia pikkumaisia viranomaisia ihilisteiksi. Tämä on perheen sisäpiirislängia. Antti ja Anna yrittävät välttää sanan sanomista lasten kuulle, etteivät nämä töksäyttäisi sitä tuntemattomille. Erityisesti he pelkäävät, jos Johanna kuulisi sanan ja sitten hokisi sitä leikkikoulussa, jolloin pedagogit saattaisivat pahoittaa mieltänsä ja vetää herneen nenäänsä. Sitten olisi lisää Jokioisissa istumisia. Pahimmassa tapauksessa Johanna joutuisi kasvatustiloihin. Lähin kasvatustila sijaitsee Hangon eteläisellä niemellä.

Johanna sai kaksi varadiagnoosia; *CVI* ja *ADHD Super*. Lääkärit ja psykiatrit ovat saaneet selville, että Pohjolassa on toinen saman ikäinen tyttö, joka myös sai samat varadiagnoosit. Myös hänellä on samanlainen kummallinen kryptinen aivofilmi. Myös kaukaisessa Minnesotassa asuvalla saman ikäisellä pojalla on sama mystinen aivofilmiviesti.

Johanna sai myös diagnoosin *CAU – Cerebral Audio*, joka tarkoittaa, että hänellä on vaikeuksia puhuessa äänensäädön kanssa. Hänellä on hyvä kuulo mutta puhuu melkein huutamalla.

Äiti voi todistaa, ettei tyttö ole kuuro, nimittäin heti kun hän ottaa kupposen kahviuomaa, niin heti kuuluu leikkihuoneesta pikku Johannan kimakka ääni: "Äiti, anna kahvia!"

Tuskin Johannalla on *CVI – Cerebral Visual* eli kuurosokeus koska hänhän kuulee, kun äiti kaataa kahvia kuppiin sekä näkee kaikkea mahdollista ja mahdotonta leikkikoulussa, joita sitten alkaa näpelöidä. Erityisesti erilaiset nappulat houkuttelevat Johannan pieniä sormia.

Amfetamiinin sijaan Johanna sai kauniit ruskeasankaiset silmälasit koska oikeassa silmässä on taittovika. Hän näkee kaiken sumuisena, muttei kuitenkaan niin huonosti, että tarvitsisi valkoisen kepin. Oikean diagnoosin vahvistaminen oli vaikeaa koska silmälääkärin oli vaikea tietää, jos tyttö vain pelleilee vai eikä hän yksinkertaisesti näe. Silmälääkäri näytteli neliöitä, joissa on pieni aukko johonkin suuntaan. Neliöitä kutsuttiin pysäköintipaikoiksi, että miltä puolelta isän pitää ajaa sisälle.

Johannalla on myös paha ärrä ja ässä vika. Ässän hän oppi sanomaan heti kun oli ollut logopedillä, jolloin äiti käski sanoa Saunan. Sieltähän sihahti superkaunis sauna hienolla s-äänneellä niin, että Annalle tuli halu sauna ja heti kotiin tultua laittoi saunan päälle. Sauna on pienessä kellarihuoneessa. Saunassa Anna alkoi laulaa vihtoessaan: "Nyt tyttö saunoo ja huutaa..."

Nyt kun Johanna oppi sanomaan ässän, niinpä alkoi intensiivinen ärrän harjoittelu. Harjoituslauseena käytettiin; Ärrän kierrän orren ympäri. Pikkuhiljaa Johanna oppi kuin oppikin sanomaan oikein pärisevän ärrän.

Eräänä kesänä Vattulassa, kun Johanna oli isän kanssa jäätelöbaarissa, niin siellä hän näki kaljupäisen miehen. Vasta baarin ulkopuolella hän malttoi sanoa isälleen, että olipa miehellä upea salapoliisimainen kalju. Tätä Antti ja Anna ovat monesti ihmetelleet, kun tyttö ei töksäyttänyt sitä kaljupäisenmiehen läsnä ollessa. Tämä tarkoittaa, että Johanna on hyvin älykäs, vaikka silloin tällöin saa kummallisia älynväläyksiä.

Samoihin aikoihin Annan pikkuveli, Matias, muutti Forssaan koska kyllästyi asumaan kylmässä pienessä Vattulassa. Hän muutti siskonsa luokse koska siellä on yksi ylimääräinen huone punaisine tapetteineen. Vuosikymmenen alussa parisen vuotta myös Eeka asui Forssassa Annan ja Antin luona alivuokralaisena. Hän palasi takaisin Vattulaan, kun oli aika mennä armeijan leipiin.

Vattulan lähin varuskunta on yhä Kajaanissa. Eeka oli koko ajan kirjautuneena Vattulassa. Eeka halusi vain kokeilla, että millaista olisi asua Hämeessä.

Jos hän olisi kirjautunut Forssassa, niin silloin olisi joutunut suorittamaan asevelvollisuuden Uudenmaan prikaatissa, joka on yhä Dragsvikissä.

Heti kun hän oli palannut takaisin Vattulaan, niin silloin hän kertoi veljelleen Matiakselle, että Forssassa on vitun komeita köllyköitä, jotka ovat niin hyviä imemään, että pystyvät käynnistämään auton pakoputken kautta käyntiin. Matias uteliaisuuttaan päätti muuttaa Hämeeseen ja kirjautui Forssaan koska hän on jo käynyt armeijan.

Usein perjantai-iltaisin Matias tapaa mennä kaupungille elvistelemään. Hän kutsuu kauniita tyttöjä *nahkoiksi* ja *köllyköiksi*. Kun hän on lähdössä kaupungille, niin silloin hän sanoo siskonsa perheelle, että hän menee katselemaan nahkoja. Pian tästä tuli Kivisten ja Matiaksen sisäpiirislängia.

Matias joutuu pitämään huoneensa oven lukossa, ettei Johanna mene sinne räpläämään hänen hienoja ja kalliita äänentoistolaitteita. Huoneessa hänellä on myös tietokonepalvelin, josta hän lataa kuvia ja videoita Karjalaisten videosivustolle. Sivusto on nimeltä *Karjaruutu*.

Kerran kuussa Johannan pitää käydä Jokioisten sairaalan lasten- ja nuorten psykiatrilla tutkimuksissa, että mikä ihme häntä oikein riivaa. Siellä pitää käydä koko perheen voimalla, jotta psykologit näkisivät, että millaisesta perheestä tyttö on lähtöisin. Hänen aivofilmistänsä psykiatrit eivät tule hullua hurskaammaksi. Häneltä otettiin myös tavallinen aivoröntgenkuva, joka näytti ihan normaalilta lapsen aidolta.

Aluksi Johanna piti lähes päivittäin silmälasia päässä, mutta sitten pikkuhiljaa niiden käyttö rajoittui ainoastaan leikkikouluun. Kukaan ei tiedä, miksei hän halua pitää silmälasia kotona. Pohdittiin jos joku lapsista olisi haukunut häntä silmälasikäärmeeksi, mutta Johanna ei sellaista muista kuulleen. Ehkä silmälasirumba voi johtua eräästä mainosfilmistä, jossa esiintyi Johannan näköinen tyttö rillit päässä. Ehkä se järkytti Johannaa niin, ettei halua muistuttaa kaksoisolentoaan.

Iltaisin Johanna ja Matias käyvät Vironmäen urheilukentällä lennättämässä radio-ohjattavaa lentokonetta. Matias on oikea lentokonehullu ja melkein omi itselleen siskontyttären lennokin. Vattulassa hän oli lentoklubissa ja hänellä oli jopa oma yhden hengen suihkari, jonka hän myi muuton yhteydessä, jotta saisi lisää kahisevaa. Matias on jatkuvasti persaukinen, kun raha ei oikein viihdy lompakossa.

Nyt Forssassa hän harkitsee uuden lentokoneen ostamista, mutta täällä Hämeessä sellaiset ovat tuhottoman kalliita. Ehkä hän voisi vuokrata sellaisen. Forssan lentokenttä on hieman suurempi kuin Vattulan lentokenttä. Forssan lentokenttä on Forssa-Jokioisten yhteisomistuksessa. Vähemmistöosakkaana on autotehdas Brandcar ja sen vuoksi lentokenttää kutsutaan kansansuussa Brandcarin lentokentäksi. Lentoklubi rakennuksen yhteydessä on upea lennonjohtotornia muistuttava kahvilaterassi, jossa kuka vain voi käydä juomassa kupposen kuumaa tai lentokentän erikoista melonilimsaa. Kahvila on täysautomatisoitu.

Kun eräänä iltana Matias ja Johanna olivat tulossa Vironmäen urheilukentältä kotia kohti ja kun he olivat *My Way* automaattioskoin kohdalla, niin silloin yhtäkkiä Johanna meni erään auton luokse ja pauskasi avoimen oven päin puoliksi autossa ollutta miestä niin, että tämä lensi rähmälleen autonsa uumeniin. Kiireesti Matias otti siskontyttöä kädestä ja lähti juoksujalkaa kulman taakse, ettei tarvitsisi alkaa selitellä. Kukaties mies olisi luullut Matiaksen paiskanneen oven. Lisäksi mies vaikutti bodarilta. Matias yrittää kaikin tavoin välttää forssalaisia kehonrakentajia koska huhu-uhien mukaan nämä ovat hyvin aggressiivisia. Vattulassa kiertää sitkeä huhu, että Forssassa asuisi eriskummallinen urheiluvallmentaja, joka välittää kiellettyjä aineita eliittiruuhiljoille sekä harrastelijoille. Ehkä huhussa on perää. Kyllä Matiaksellakin on ruista ranteessa, sillä Vattulassa hän on ollut vapaapalokunnassa sekä ajanut Bringsin kuorma-autoja. Nyt Forssassa hän on Brandcarin rengasmontussa ja asentaa autoihin umpikumirenkaita.

Pikku Jaana-Mari on paljon rauhallisempi kuin isosisko. Monesti lauantaiaamuisin he tapaavat leikkiä keskenään. Silloin Johanna ajaa eteisessä kolmipyöräisellä potkulaudalla ja Jaana-Mari ratsastaa valkoisella leikkimoottoripyörällä, jossa on pienet punaiset rattaat. Tietenkään siinä ei ole moottoria mutta muoviin on tehty kohokuvioinen moottorin kuva. Leikkimoottoripyörän Johanna sai joululahjaksi, kun oli kolmivuotias, niin silloin hän ei uskaltanut siihen istua. Nyt hän uskaltaisi mutta tämä muovinen heppoinen moottoripyörä ei taida enää kestää Johannan painoa.

Vuosikymmenen alussa, kun Johanna potkutteli kolmipyöräisellä potkulaudalla keittiössä, niin silloin hänellä oli suussaan avainkorttiniippu.

Yhtäkkiä yksi kortti juuttui hampaiden väliin niin, että hän häkeltyi ja alkoi itkeä. Äiti onnistui vitkutella irti kortin reunan hampaiden välistä. Onneksi hampaat eikä kortti vioittunut.

Lauantaiaamuisin leikkiessä Jaana-Marilla tapaa olla yllään punavalkosiniraidallinen paita, jota Johanna kutsuu jostain syystä tätipaidaksi koska monesti kyseinen paita yllään he leikkivät Täti Monikaa, joka on hirveä gangsteripomo. Tietenkin Täti Monikan roolissa on Johanna itse. Jaana-Mari on torpedona. Täti Monikan lisäksi he leikkivät katamaraanileikkejä. He kuvittelevat, että heidän sänkynsä olisivat isoja katamaraaneja. Jaana-Marin pinnasänky oli *Jet Koipila kakkonen* ja Johannan sänky on tietenkin *Jet Koipila ykkönen*.

Kerta Johanna mielellään näprää joka paikkaa, niinpä eräänä yönä Antti murtautui kierrätyskeskukselle, joka sijaitsee Torronsuon kansallispuiston takana. Hän otti tyttärensä mukaan, jotta tämä voisi itse valita mieleisensä elektroniikkaromun.

Anttia ja Annaa hirvittää, jos tyttö menisi rassaamaan kotisivupalvelimia, jolloin katoaisi kaikki hienot valokuvat sekä videofilmaukset perheen kotisivupalvelimelta, joka on linkitetty Kivinen Areenalle. Joka yö palvelin kopioi kuvat Oskarin ja Hissun luona olevalle pääpalvelimelle.

Annaa pelottaa myös, jos tytär menisi rassaamaan veljen hienoja ja kalliita äänentoistolaitteita, jotka ovat merkkiä *Akai*.

Johanna sai itse valita mieleisen elektroniikkaromun. Kierrätyskeskuksen punaisen parakin edustalla nökötti kuin tilauksesta vanha RDS-radiovastaanotin, jonka Johanna tahtoi itselleen.

Antti tempaisi sen kinaloonsa ja sitten he lähtivät takaisin autolle. He menivät kierrätyskeskukselle takakautta. Antilla oli mukana rautapihdit, joilla leikkasi aukon verkkoaitaan.

Tietenkään ei ole kovin luvallista hakea tavaraa kierrätyskeskukselta koska elektroniikkaromut myydään elektroniikkafirmoille, jotka puolestaan kierrättävät käyttökelpoiset osat uudelleen.

Kyllä he olisivat voineet ihan reilusti ostaa käytetyn elektroniikkaromun, mutta työläisperheellähän ei ole kovin paksu lompakko.

He hiippailivat kierrätyskeskukselle iltahämärissä synkän kuusimetsikön läpi. Johannaa pelotti ja kulki aivan isän kintereillä, ettei eksyisi. Eräässä kohdassa Johanna oli lähellä astua johonkin inhottavaan, joka muistutti jonkun eläimen avonaista kitaa. Ehkä se oli kuolleen geenimutaation saaneen rotan auki jäänyt suu. Heti kun Antti oli huomannut tämän inhottavan raadon, niin silloin hän tuhahti: "Hyi helevetti, elä astu siihen!" Häntä hirvitti, jos tytär uhastakin olisi astunut raadon päälle. Ihme kyllä, kun tyttö edes tämän kerran totteli kieltoa ja kiersi kaukaa tämän hirveän näköisen raadon.

Torrnsuon itäpuolella on enimmäkseen omakoti- ja rivitaloja. Länsipuolella on luonnontilassa oleva kansallispuisto, jonka takana on kierrätyskeskus. Alue kuuluu Forssan kuntaan.

Kuusimetsikkö, jossa Antti ja Johanna vaelsivat, on osittain suomaastoa niin, että vetisimmissä kohti piti hypätä mättäältä toiselle.

Kierrätyskeskuksella ei ole valvontakameroita eikä vartiointirobotteja. Siitä Antti oli ottanut päiväsaikaan selvää, kun oli mukamas tuonut puutarhajätteitä. He menivät takakautta, etteivät mahdolliset yövartijat näkisi.

Auto oli pysäköitynä lähellä olevalla miehittämättömällä levähdyspaikalla, aivan metsikön ja takana. Taukopaikalla on Torronsuon luonnonsuojelualueen informaatiokartta.

Varmuuden vuoksi Antti oli peittänyt mustalla muovilla rekisterikilvet. Kotiin lähtiessä hän ajoi jonkin matkan päähän ja poisti muovit, ettei mahdolliset poliisipartiot huomaisi ja alkaisi jotain epäillä.

Torrnsuon pohjoispuolella, jonkin matkan päässä kierrätyskeskukselta, on mystinen metsätie. Kauan sitten 1800-luvulla siellä eräs koululuokka oli havainnut hopeisen tai mustan itsestään kulkevan kärryn.

Kärrystä oli tullut ulos nuori mies pukeutuneena kummallisiin vaatteisiin. Tämä kummallinen tapahtuma on dokumentoitu ja useita vuosikymmeniä myöhemmin on ymmärretty, että kärry oli kuin olikin urheiluauto. Miten kummassa urheiluauto ennen auton keksimistä ilmestyi Torronsuon kärrytielle? Tämän vuoksi kyseinen metsätie on nimetty Mystiseksi metsätieksi.

Nyt Antti ajoi Mystisen metsätien ohitse. Hän ei nähnyt tienviittaa koska se ei ollut valaistu ja oli pilkkopimeää.

Kotona Antti testasi radion. Se näkyi jotenkuten toimivan mutta on viisainta olla sitä käyttämättä koska sehän on ollut kierrätyskeskuksella eli täytyy olla jokin vika, kun laite on sinne joutunut. Radiosta ei olisi kuulunutkaan mitään, sillä kauan sitten kaikki Ula-lähetykset ovat siirtyneet DAB-verkkoon. Ula-verkko on tätä nykyään omistettu ainoastaan amatööriradiotoiminnalle. Tuskin sellainen kiinnostaisi 6-7vuotiasta tyttöä.

Parhaillaan Euroopan parlamentissa on lakiehdotus vireillä, joka vapauttaisi Ula-taajuudet tavalliselle kansalle eli kuka vain voisi perustaa oman radioaseman, jotta edistettäisiin sananvapautta. DAB-verkossa on julkisen palvelun sekä kaupalliset radioasemat, jonne ei haluta päästää matti meikäläisiä höpöttämään omia juttujaan. Ula-verkko olisi sopiva tavallisen rahvaan radioasemille. Joissakin Keski-Euroopan osavaltioissa ulataajuudet on jo vapautettu tavalliselle kansalle.

Pian tämä vanha romuradio oli alkutekijöissään, kun Johanna oli siitä ruuvailut osia irti sekä paukuttanut pienellä vasaralla. Lopulta oli vain kuoret jäljellä, joista Johanna teki itselleen nukkekodin mininukeilleen, jotka kuuluvat Big Jill sarjaan. Hänen on helppo tehdä itselleen leluja koska hänellä on vilkas mielikuvitus, joka koko ajan vilkastuu entisestään. Hän ei ole kovinkaan hyvä rakennussarjojen kanssa koska häneltä puuttuu keskittymiskyky, mutta hän on erittäin hyvä tekemään leikkikaluja oman pään mukaan, kuten nyt vanhan radiolaitteen kuorista.

Eräänä päivänä, kun Johanna oli pihalla Janette serkun kanssa, niin silloin serkku löysi kalanperkuu jätteitä tontin reunalta, jäteastioiden takaa. Kalanperkuu jätteet lähtöisin ukilta, joka on suurkalastaja ja ostanut äskettäin kesämökin Paraisista.

Mökki on entisellä Eklundien tilalla, jota on roimasti pienennetty, jotta Eklundin perikunta saisi enemmän kahisevaa ja verotus pienenesi.

Kauan sitten tilalla muuan Nils Eklund viljeli valtavissa kasvihuoneissa joulutähtiä. Hänen poikansa, Stig, meni naimisiin kainuulaisen lääkärin kanssa. Häämatkalla he kolaroivat rattijuopon kanssa, jolloin Stig halvaantui navasta alaspäin ja joutui pyörätuoliin. Tämä tapahtui kauan sitten 1990-luvulla. Nyt, 2970-luvulla Ekmanin tila on paljon pienempi mutta heidän kasvihuoneensa ovat yhä pystyssä ja siellä viljellään yhä joulutähtiä.

Kasvihuoneiden pohjoispuolella on Oskarin ja Hissun keltatiilinen kesämökki. Katolla on aurinkopaneelit, jotta sähkö olisi mahdollisimman edullinen.

Mökin taakse Oskari rakensi tietokoneistetun automaattisen kalasavustamon.

Merenrantaan on jyrkkä rinne. Rinteessä on lehtimetsää sekä katajistoja, jossa luikertelee kapea polku. Rannassa on Oskarin oranssi lasikuituvene.

Merenlahti on nimeltä *Hammassiltahti*, jonka poukamassa on Oskarin veneranta. Lahden suulla on keinotekoinen *Novasaari*, jossa on luontoreservaatti. Sinne on viety vuohia, jotka saavat ihan vapaasti liikkua saarella.

Novasaari sijaitsee keskellä Hammassiltalahden suulla. Saaren eteläpuolella on Eklundien joulutähtisatama, jossa kukat lastataan rahtilaivoihin. Näin rekkaliikenne on saatu minimiin.

Janette otti kalanpään ja näytti sitä Johannalle, joka säikähti sitä niin, että kiljaisten lähti paniikissa pinkomaan kohti naapuritalon rappukäytävää. Jotenkin Johannaa inhotti kalanpää. Hänellä on käsittämätön kalakauhu. Kalanpää, jolla Janette pelotteli Johannaa, on vain pieni silakan tai muikun pää.

Kyllä hän silloin tällöin on syönyt kiltisti äidin tekemään kalakeittoa. Johanna ei osaa erottaa perunakeittoa kalakeitosta.

Hän paniikissa juoksi naapuritalon rappukäytävään, talo joka on Kivisten talon takana. Kun serkku tuli perässä ulko-ovelle, niin silloin Johanna juoksi peremmälle rappukäytävään ja hädissään painoi ensimmäistä näkemäänsä ovikelloa. Onneksi kyseisessä asunnossa kukaan ei ollut kotona tai muuten olisi tullut kova työ alkaa selittää.

Puolen tunnin kuluttua Johanna uskalsi mennä omalle tontille. Tietenkin Janetteä nauratti, kun serkkutyttö paniikoitui yhden pienen kalanpään takia. Janettellä itsellä on leikkihuoneen hyllyssä hauen hampaat.

Eräänä iltana kalakauhu paheni, kun Johanna oli kellarissa isän kanssa perkaamassa ukin pyydystämiä kaloja. Johanna istui pyykkituvan kynnyksellä. Edessä oli melkoinen silakka. Johannalla oli kädessä hopeinen veitsi, jolla perkaisi silakan.

Ensin hän katsoi kuinka isä perkaa isompia kaloja huoneen vastakkaisessa nurkkauksessa. Isällä oli haukia sekä lohia, joka oli vedellä täytetyissä ämpäreissä, jotta ne pysyisivät tuoreina. Kun Antti ojensi kätensä ottaakseen keltaisesta ämpäristä valtavan hauen, niin ykskaks kala tarttui häntä peukalosta kiinni ja roikkui siinä terävillä naskalimaisilla hampaillaan samalla kun sätkytteli pyrstöään. Sormesta alkoi vuotaa verta.

Johanna huusi paniikissa: "Kala syö isin!" hän ei uskaltanut perata silakkaa, vaikkei se sätkinyt. Antti ravisteli kättään, jotta hauen ote irtaaisi. Lopulta hauki mätkähti betonilattialle. Peukalosta valui tummanpunaista verta samalla kun Johanna huusi kuin sikaa tapettaisiin. Huuto kuului yläkertaan niin, että Anna riensi kellariin katsomaan, että millainen murhaaja särki siellä riehuu.

Kellariin saavuttuaan Anna huokasi helpotuksesta, kun hauki makasi betonilattialla. Mies etsi ensiapulaatikosta laastaria ja tytär itki hysteerisenä.

Antti rauhoitteli tyttärtään, ettei se ole niin vakavaa.

Johanna ei uskaltanut edes hipaista silakan pyrstöä. Kalakauhu vahvistui tästä kala kalabaliikista ja tästä lähtien hän ei enää uskalla syödä edes kalakeittoa. Ainoastaan kalapuikkoja hän saattaa syödä ja samalla höpöttää, etteivät kalapuikot ole tavallisia kaloja vaan uivat puikkoina vedessä.

Kellarissa pyykkituvan vasemmalla puolella on lämpöhuone, jonne menee kaukolämpöputket. Lämpöhuoneen vasemmalla puolella on pieni sauna, aivan liian pieni Antin ja Vernerin mielestä niin, että he suunnittelevat vaihtaa saunan ja pyykkituvan paikkoja. Pyykkitupa on keskellä kellaria, kun taas sauna on reunimmaisena, kellarinluiskan vieressä.

Pyykkitupaan saisi mukavan kokoisen saunan kylpysaavineen. Vattulassa Kivisillä oli ihana kylpysaavi. Viimeksi he ovat sellaisessa kylpeneet Loimaalla Oskarin ja Hissun luona.

Oskarin nykyisessä talossa on sauna, muttei kylpysaavia.

Vastapäätä nykyistä saunaa on pyykinkuivaushuone eli olisi todella käytännöllistä vaihtaa saunan ja pyykkituvan paikkoja, jotta kuivaushuoneeseen olisi lyhyempi matka.

Pyykkituvan oikealla puolella on kaksi verstasta, toinen on Antin ja toinen on Vernerin versta.

Eräänä arki-iltana, kun Anna oli iltavuorossa, niin silloin Antti oli lasten kanssa kellarissa maalaamassa keittiönkaapinovia. Monesti oli tarkoitus maalata kylmän siniset kaapinovat lämpimän oranssiksi. Oranssi on tämän hetken muotiväri.

Sillä välin, kun isä maalasi, niin lapset leikkivät Janetten kanssa kellarinkäytävällä.

Yhtäkkiä Jaana-Mari sanoi serkulleen, että tämä hyppäisi laudan päälle, jossa jökötti iso rautanaula: "Hyppää beibi hyppää! Sanoi Jaana-Mari. Janette hyppäsi suoraan rautanaulan päälle ja samassa alkoi parkua, kun naula melkein lävisti jalkaterän. Jaana-Mari säikähti ja alkoi parkua. Antti tuli katsomaan tilannetta ja lohduutti nuorimmaistaan, ettei se ole hänen syynsä vaan Janette saa syyttää itseään, kun oli noin yllytyshullu. Antti otti esiin ensiapulaatikon ja kietoi veljentyttären jalan ympäri sideharsoa. Muutaman viikon ajan Janette könkkäsi puukepin kanssa. Pian jalka oli huippukunnossa niin, että Janette pystyi pelaamaan jalkapalloa. Hän on innokas potkupallopotkia, muttei kuulu mihinkään jalkapallojoukkueeseen.

Muutaman kuukauden kuluttua Antti ja Verner aloittivat kellariremontin ja vaihtoivat saunan ja pyykkituvan paikkoja. Totta kai Oskari, oikea remonttihullu, oli mukana rakentamassa saunan uusia tiloja. Hänellä on sydänvika ja vähän väliä sai ottaa nitroja koska liian innokkaasti stressaa.

Lopulta tuli hieno sauna, niin hieno, että Oskari ja Hissukin alkoi kylpeä poikien uudessa saunassa koska sinne tuli myös kylpysaavi. Lauantai-iltaisina Johanna sai tehtäväksi soittaa ukille ja mummille, että nyt sauna on lämmin ja kylpysaavi täytetty. Hän oppi ihmeen nopeasti käyttämään perheen beesin väristä matkapuhelinta, joka on merkkiä *Jolla K*.

Johannasta tuntui inhottavalta leikkiä saunanlauteiden alla koska ne ovat juuri samassa nurkassa, jossa tapahtui muutama viikko sitten kala kalabaliikki. Hänellä on hyvä muisti. Isä ja äiti toivovat, että tyttö muistaisi myös käyttäytyä ihmisiksi niin, jotta loppuisi Jokioisissa juoksut.

Eräänä iltana, kun Johanna ja Janette olivat ostaneet irtokarkkeja My Way kioskista ja sitten kotipihalla kilpailivat, että kumpi pystyy syömään eniten karkkeja. Johanna ei ainakaan voittanut, sillä vihreä kolmionmuotoinen viinikumimakeinen juuttui kurkkuun. Hetkisen kakisteltuaan hän alkoi haukkua henkeään, kun karkki tukki henkitorven. Johanna lyyhystyi pihalle hiekkalaatikon loivalle puiselle

rappuselle. Janette säikähtäneenä juoksi sisälle hakemaan apua. Antti ja Vernerit juoksivat apuun. Vernerit piteli Johannaa jaloista pää alaspäin ja Antti taputti selästä. Pian puoliksi sulanut kolmionmuotoinen karkki tipahti kurkusta ja Johanna virkosi. Hän päätti, ettei enää koskaan ostaisi tuollaisia hirveitä karkkeja. Janette kertoi, että karkki on nimeltään Aglin. Totta kai Anttia ja Verneritä vapistutti, kun olivat järkyttyneitä mutta onneksi kaikki päättyi onnellisesti.

Oikeastaan Johanna ei pidä viinikumimakeisista, koska ne ovat sitkeitä sekä kummallisen makuisia. Sitkeiden ja kovien karkkien syönte on tuskaa malttamattomalle Johannalle. Hän pitää pehmeistä makeisista kuten suklaasta. Hän on huomannut, että maitosuklaasta hänelle tulee hiki. Vaikuttaa siltä, että kyseessä on jonkinlainen suklaa-allergia, jota hän itse kutsuu *suklaahumalaksi*.

Eräänä arki-illalla isä oli nokosilla olohuoneen ruskealla neljän istuttavalla sohvalla. Johanna istui viereisellä kahden istuttavalla sohvalla ja piirteli piirustuslaitteellaan tikku-ukkoja. Piirustuslaite on A4-kokoinen elektronista valokuvaraamia muistuttava laite, jolla lapset voivat piirrellä ja sitten tallentaa piirustukset ihan kuin entisaikaan piirustuslehtiöön. Laitteella piirretään sormella tai kynää muistuttavalle tikulla. Piirustukset tallentuvat automaattisesti laitteen muistiin niin, että ne voidaan helposti varmuuskopioita ja tulostaa paperille. Johannan piirustuslaitteen muistissa on paljon piirustuksia. Johanna piirtää lapsille tyypilliseen tapaan puita, tikku-ukkoja, taloja, kukkia ja auringon puolikkaan yläkulmaan.

Hetkisen piirreltyään Johanna sai kummallisen idean riisuutua ilkosilleen. Riisuutuessaan hänelle muistui mieleen, kuinka riisuudutaan lääkärissä.

Alasti hän hipsi keittiöön ruokailuhuoneen kautta. Ruokailuhuoneeseen menee oviaukko suoraan olohuoneesta. Joku aika sitten Antti puhkaisi olohuoneen ja ruokailuhuoneen välisen seinän, jotta syömään olisi helpompi mennä. Aikaisemmin piti mennä keittiön eteisen ja kautta.

Keittiössä Johanna avasi keittiönlaatikon, jossa on aterimet ja suuri ruskea puukahvainen keittiölaserleikkuri. Johanna ojensi kätensä ottaakseen laserleikkurin käteensä mutta juuri silloin hän kuuli möreän sisäisen äänen: "Stoppa jee! Elä ota sitä, mee pukkeutummaan!" jolloin Johanna havahtui transsimaisesta tilasta ja punastui kun hoksasi olevansa alasti. Hän meni takaisin olohuoneeseen ja pukeutui ennen kuin isä heräisi. Sitten hän jatkoi piirtämistä. Hän piirsi juuri ja juuri laserleikkurin kuvan. Hän ei ymmärrä, että miksi ykskaks riisuutui ilkosilleen ja tuntee kylmän väreitä selkäpiissä, jos isä olisi herännyt ja nähnyt hänen menevän alasti keittiöön. Silloin olisi ollut kova paikka selitellä.

Hän ei ymmärrä miksi hän teki noin. Jälkikäteen hän alkoi kuvitella, että mitä olisi tapahtunut, jos olisi ottanut laserleikkurin? Ehkä olisi tullut haava niin, että suolet olisivat tulleet ulos, ajatteli Johanna. Hän pohtii myös kaikuvaa sisäistä miehen ääntä, joka ei muistuta isää. Ehkä se oli luoja ääni, joka haluaa suojella häntä, ajatteli 6-7vuotias Johanna Kivinen. Joku aika sitten Johanna kävi äitinsä kanssa hakemassa ilmaisen lasten raamattulukulaitteen Lexuksen kirkosta koska siellä on Kainuun kielistä toimintaa.

Samaan aikaan nukkuva Antti näki kummallista painajaista, jossa tyttäret alkavat leikkiä laserleikkurilla, kunnes vatsat aukeavat. Silloin hän säpsähtäen heräsi ja näki Johannan kaikessa rauhassa istuen viereisellä sohvalla ja hänen kädesssänsä oli piirustuslaite.

Hän kurkisti varmuuden vuoksi keittiöön, että siellä kaikki on niin kuin pitääkin. Kaikki olikin hienosti, paitsi keittiönlaatikko oli raollaan. Hän muisti, että syönnin jälkeen oli sulkenut laatikon. Hän sulki laatikon ja päätti hankkia koodilukon, ettei painajainen toteutuisi. Hän ajatteli, että ehkä painajainen oli eräänlainen varoitus korkeimmilta voimilta.

Antti päätti heti huomenna, aamuvuorossa, pöllä työpäikalta elektroniikat koodilukkoa varten.

Huomenillalla olisi mukavaa puuhata asentaa lukko keittiönlaatikkoon.

Antin mielestä elektroniikkaa ei kannata ostaa koska ihan hyvin ne voisi työpäikalta varastaa.

Antti ja Vernerit tapaa kutsua työpäikalta varastamista E-storen alennusmyynniksi.

Rautakauppa E-Store on ihan kävelymatkan päässä, Kardaaniellä, Tallilan ja Vironmäen välissä.

Brandcarin autotehdas sijaitsee Tallilan teollisuusalueen perällä.

Kardaani tien eteläpuoli, jossa E-Store sijaitsee, on nimeltä Salotorpan pienteollisuus- ja kauppa-alue.

Tien päädyssä on tennishalli sekä pieni Puro-Onnelan puistikko. Puiston takana on Vironmäen kerrostalokortteli.

Kardaani tien toinen pääty kuuluu Puolikkaan kaupunginosaan, jossa on muun muassa Brandcarin paneelitehdas, jossa valmistetaan autojen mittaripaneeleja.

Puolikas on iso kaupunginosa, jossa on pienteollisuutta sekä omakotitaloja. Asuintalot ovat itäpuolella, kun taas yritykset ovat länsipuolella, Kardaanitien pohjoispäädyssä, josta pääsee Vanha Tammelan tielle.

Kyllä Kiviset ihan oikeasti asioivat E-Storessa mutta joitakin tavaroita veljekset vievät työpaikalta, koska heidän mielestensä silloin työlle tulee vastineeksi mukavaa tavaraa. Varastetut tavarat he kuljettavat portin läpi työkasseissaan tyhjissä eväsrasioissa.

Rautakauppa E-Store on lähtöisin Espoosta ja sen alkuperäinen nimi on Espoo Store.

Anna tapaa usein töissä tehdä käytännönpiiloja kuten esimerkiksi ottaa mukaan töihin puolityhjiä miniviinapulloja, jotka hän vaivihkaa laittaa naapuriosastojen kahvihuoneiden pöydille, jotta sitten saisi hupia, kun kyseisten osastojen esimiehet alkavat ihmetellä ja vitsailla, että kuka on tuonut työpaikalle viinaa.

Tällä viikolla Antti on aamuvuorossa ja Anna iltavuorossa. Tämä vuorottelu lasten vuoksi, ettei heitä tarvitsisi viedä päivähoitoon.

Kun Johanna oli kaksivuotias, niin silloin he yrittivät olla päivävuoressa, josta olisi korkeampi palkka, muttei siitä mitään tullut, kun Johanna heti alkoi itkeä, kun hänet vietiin hoitopaikkaan vuoronvaihdonajaksi. Sitten he päättivät aloittaa vuorotöissä.

Antti istuutui olohuoneen nojatuoliin pohtimaan kuinka rakentaisi koodilukkojärjestelmän. Hän laittoi telkkarin päälle.

Yhteiseurooppalaisella TV1 kanavalla on menossa makasiiniohjelma Europe Magazine, jossa otetaan esille mukavia asioita, joita tapahtuu ympäri Eurooppaa. Ohjelman lopussa on lastenosuus, jossa hassu krokotiili, Ikaoko ja Truttus hiiri viihdyttävät pikkuväkeä.

Lastenosuuden alkaessa Truttus soittaa trumpettia ja Ikaoko soittaa kitaraa.

Joka kerta kun lastenosuuden tunnussävel alkaa soida, niin Jaana-Mari juoksee olohuoneeseen katsomaan Ikaokoa ja Truttusta.

Joka arki-ilta kello puoli viisi samalla kanavalla on toinen lastenohjelma, *Half Past Four*, jossa oli tässä kerran musiikkihullu, joka teki soittimen rautanauloista. Naulasi nauloja puoliksi pöydänkulmaan, joita sitten rämpytteli. Tämän lähetyksen Matias sattui näkemään ja nauroi räkäisen naurun. Myös hän on oikea musiikkihullu ja kuuntelee langattomilla kuulokkeilla modernia diskohumppaa. Hän ei voi kuunnella musiikkia ilman kuulokkeita koska on alivuokralaisena siskonsa luona.

Hän on erittäin huolimaton rahan kanssa. Raha ei viihdy Matias Karjalaisen lompakossa.

Lukemattomia kertoja Antti on yrittänyt opettaa lankoa rahankäytössä. Onneksi sentään Matias kykenee maksaa vuokran, joka ei ole kovin suuri, sillä hänhän on Annan veli.

Joka arki-ilta, *Half Past Fourin* ja *Europe Magazinen* välissä, Suomen kansallisella TV1 kanavalla on toinen makasiiniohjelma, *Rokkigrammi*, jossa kerrotaan vanhoista suomirock kappaleista. *Rokkigrammin* jälkeen samalla kanavalla on Suomen Makasiini, jota tehdään samalla konseptilla kuin *Europe Magazinea*.

Kello yhdeksän illalla Antti laittaa lapset nukkumaan ja sitten katsoo illan viimeisen uutislähetyksen Suomen TV4 kanavalta. Kymmenen uutisten jälkeen on dekkarisarjoja. Antti tykkää poliisisarja *Purosta*, joka kertoo fiktiivisestä helsinkiläispoliisista nimeltä Martti Puro ja hänen kollegoistansa. Yksi kollegoista on hyvin ärsyttävä koska tämä huutaa kuin oikohöylä ja on hyvin impulsiivinen. *Puro-sarjassa* on uuttera tietokone-ekspertti, joka puhuu suomea murtaen.

Puoli yhdeltä yöllä Anna tulee kotiin. Samaan aikaan myös Antti tulee kotiin, kun on iltavuorossa eli joka toinen viikko. Silloin Antin työlaukku sisältää paljon hauskoja tavaroita, jotka hän on pöllinyt työpaikalta. Kerran hän toi tyttärille laskurin, joka kuuluu erääseen työkoneeseen.

Laskuri oli Johannalle hyvin mieluinen, kun siinä numerot juoksevat, kun vääntää pienestä kammesta. Hänen harmiksensa laskuri ykskaks katosi. Hän epäilee Mikaela serkkua, joka on ilmeisesti sen häneltä pöllinyt, siis varastettu laskuri meni hankinta hintaan.

Annan työlaukku on painavampi töihin mennessä ja kevyempi kotimatalla. Hän tapaa viedä töihin vanhoja lukulaite-esitteitä sekä sellaisia miniviinapulloja, joita ei halua. Roskiin hän ei raski heittää ylimääräistä tavaraa.

Anna tapaa ostaa työpaikan leivosautomaatista leivoksia tyttärilleen. Erityisesti Johanna on perso kaiken makean perään.

Nyt kun Anna oli tullut töistä kotiin, niin silloin hän tavalliseen tapaan tiedusteli, että miten ilta on mennyt. Antti haukotellen vastasi: "Juu, kaikki on mennyt ihan hyvin, ei isompia konflikteja... paitsi keittiön laatikko oli raollaan... Huomasin nokosilta herättyäni, ilmeisesti jompikumpi pennuista on käynyt keittiönlaatikolla, pitääne laittaa koodilukko, ettei ne leikkisi laserleikkurilla." Antti kertoi vaimolleen painajaisesta. Anna vastasi, että koodilukko olisi hyvä juttu mutta se taitaa olla aivan liian kallis, johon Antti naurahti: "Haha, tulipa mieleen, että E-Storessa sattuu olemaan koodilukkotekniikka erikoistarjouksessa!" johon Anna: "Juu, oohan varovainen porttivahin kanssa, ettei se eppäilisi mittää." Antti iski silmää ja sanoi: "Haha, E-Storess ei oo porttivahteja, senkin shaabo!"

Illan riisuutumiskohtauksen jälkeen Johanna alkoi ujustuttaa paidan riisuminen. Ilmeisesti hän saa assosiaatioita sisäiseen ääneen. Kun äiti kääntää vaihtaa paitaa tai pukea yöpaita, niin silloin Johanna vastaa ujustellen: "Huu, läskit näkky!" Hän ei ole lihava mutta hieman maha pullottaa, muttei vaarallisen paljon. Hän ei uskalla sanoa isälle ja äidille, että on riisuutunut alasti ja avannut keittiönlaatikon ja sitten kuullut sisäisen äänen.

Pikkuhiljaa hänelle kehittyi tapa piilotella paljasta vatsaa ja läskeistä tuli tekosyy mahan piilotteluun. Hän ei itsekään tiedä syytä riisuutumiskohtaukseen. Pikkuhiljaa riisuutumiskohtauksesta kehittyi hänelle läskirumba; toisaalta hän haluaisi näytellä paljasta mahaa mutta toisaalta häntä ujustuttaa olla ilman paitaa. Isälle ja äidille hän alkoi selittää, että läskit näkyvät, jos hän riisuisi paidan.

Pikku Johanna ei osaa aavistaakaan, että kuinka tämä lapsellinen läskirumba rajoittaa hänen elämäänsä. Saunan jälkeen hän tapaa salamana pukeutua puna-valko-sini raidalliseen kylpytakkiin sekä vaihtaa nopeasti paidan.

Uimarannalta lähtiessä hän pukeutuu nopeasti, ensin paita sitten housut. Uimarannalle saavuttua hän hitaasti riisuu paitaa ja sitten hartiat kyyryssä kahlaa veteen ihan kuin joku vaivainen, vaikeasti toimintarajoitteinen.

Pikkusisko mielellään leikkii ilman paitaa niin, että isosisko tulee kateelliseksi, kun sisko kykenee olla luonnollinen ilman rihman kiertämää.

Tässä päivänä eräänä Frida antoi Annalle ruosteenvärisen kissankokoisen viihderobotin. Robotilla on pienet valkoiset pyörät. Robotin on valmistanut hämeenlinnalainen elektroniikkafirma *Lasse Tronic*. Robotti tottele nimeä Lasse. Kun sille sanoo esimerkiksi *Lasse, Come here*, niin silloin robotti tulee esiin. Robotin päällä on kaksi satelliittimikrofonia, jotka vastaanottavat ääni-impulsseja. Mikrofonien alapuolella on kaksi kamerasilmää, jotta näyttöruudulta voidaan nähdä mitä tapahtuu robotin edessä, eli robotti toimii hyvin vartiointirobottina. Kahden kamerasilmän alapuolella on kaksi pientä ilmastointireikää, ettei laite ylikuumentisi. Ilmastointiaukkojen alapuolella on kaiutin, josta tulee robotin soittama musiikki ja muut ääntelyt. Robotin voi ohjelmoida soittamaan musiikkia tai kertomaan vitsejä tietyllä kellon lyömällä.

Kaarlo ja Frida saivat viihderobotin eräältä vuokralaiselta, joka ei enää tarvinnut tällaista pienikokoista viihderobottia. Kaarlo ja Frida eivät voineet pitää robottia koska heillä on jo ennestään toinen, hieman suurempi, lampaan kokoinen, kuparinvärisen viihderobotti, jonka on valmistanut salolainen elektroniikkafirma *Jukke Tronic*. Robotti ymmärtää suomen kieltä. Kun sille sanoo; *Jukke tule*, niin heti se rullaa esiin. Kerta Jukke Tronic ymmärtää somea, niinpä he päättivät pitää kyseisen laitteen. Molempia robotteja ei voi pitää koska ne käyttävät samaa toimintataajuutta niin, että laitteiden sensorit häiritsevät toisiaan. Frida mietti hetkisen, että kenelle antaisi Lasse Tronicin. Vernerin on poissuljettu koska äijähän inhoaa viihderobotteja ja toiseksi hänellä on sylkioira, joka saattaisi purra rikki robotin niin, että hauva saisi sähköiskun ja muuttuisi villakoiraksi. Sitten Frida hiffasi, että Annahan on oikea *robotti-iita*, joksi naispuolista robottihullua kutsutaan. Frida laittoi viihderobotin koriin ja lähti kävelemään kohti kälyä. Kaarlon ja Fridan talon vieressä on poikittaisuunnassa oleva leikkipuisto, jonka länsipuolella on Lähdemäenkatu. Puistoa vastapäätä, toisella puolella Lähdemäenkatua, on juuri se pienkerrostalo, jonka rappuun Johanna juoksi kalapäätä pakoon. Usein Kiviset oikaisevat kyseisen talon pihan läpi. Myös kyseisen talon väki tapaa oikaista K to go kauppaan Kivisten tontin läpi.

Fridan ei tarvinnut mainostaa viihderobottia, kun heti Anna ihastui tähän pienikokoiseen robottiin. Laite on sopivan kevyt kantaa ja helppokäyttöinen.

Anna ajatteli, että ehkä robotti rauhoittaisi Johannan. Kotieläintä hän ei uskalla ottaa, sillä todennäköisesti pennut kiusaisivat viatonta luontokappaletta. Robotillahan ei ole tunteita eli se olisi mainio vehje antamaan sosiaalista harjoittelua, ajatteli Anna.

Myös Johanna ihastui robottiin ja alkoi innolla äänittää robotin satelliittimikrofoniin paljon jollotusta. Hän äänitti robottiin paljon hävyttömiä sanoja niin, että isä ja äiti saisivat hävetä, kun on vieraita kylässä. Ehkä vieraat luulivat Antin ja Annan tallentaneen rumat sanat. Johanna äänitti robottiin paljon härskejä sukupuolielinten nimikkeitä. Johanna oppi yllättävän nopeasti ohjelmoimaan fraaseja, vaikka hän on vasta 6-7vuotias. Äiti ja isä ovat yrittäneet kehottaa häntä äänittää robottiin lastenlauluja sekä kilttejä sanoja mutta kun on vekkuli, niin hän äänitti härskejä juttuja.

Johannalla ei ole kaveria, niinpä todennäköisesti hän on oppinut kaikki hävyttömyydet vanhemmiltaan. Myös Jaana-Mari on oppinut isältä ja äidiltä vaikka mitä hävytöntä. Tietenkin myös Johanna on kantanut kortensa kekoon ja opettanut pikkusiskolle tuhmia sanoja, muttei kuitenkaan paholaisten nimiä, sillä niitä Johanna ei itsekään hoe. Hän tapaa usein hokea sukupuolisanoja sekä ulostesanoja. Jaana-Mari on oppinut isältä sanan *helvetti* kainuulaisella aksentilla; *helevetti*.

Eräänä iltana, kun Anna oli jälleen iltavuorossa, niin silloin Johanna oli taas äänittämässä viihderobottiin rumia sanoja. Anttia alkoi risoa niin paljon, että tarttui tyttäretä tukasta ja jojotti tätä ilmassa. Tietenkin Johanna parkui, kun tuntui kuin tukka irtoaisi. Antti pauhasi samalla kun piteli tyttäretä tukasta ilmassa, että mitä vittua varten hänen pitää aina olla äänittämässä hävyttömyyksiä. Johanna ei osannut eikä kyennyt vastata muuta kuin itkeä kun päänahka oli revetä. Sitten Antti sanoi, että jos vielä yksikin hävyttömyys, niin silloin robotti viedään takaisin Kaarolle ja Fridalle. Itkun seasta Johanna sai sanottua, ettei enää äänitä rumia sanoja. Sitten Antti päästi otteen ja antoi tyttären mätkähtää eteisen lattialle. Onneksi alla oli pehmeä käytävämatto. Mätkähtäessä Johannalta pääsi hillitön parku. Antti komensi olemaan hiljaa ja veti tytön tukasta leikkihuoneeseen, jossa hän nosti hänet sänkyyn ja käski rauhoittua ja ottaa nokoset. Johanna ei uskaltanut enää itkeä.

Sitten Antti meni olohuoneeseen ja otti viihderobotin. Hän formatoi sen muistin ja uudelleen ohjelmoi robottiin tervehdysfraaseja sekä lastenlauluja. Hän ohjelmoi robotin sanomaan;

Terve, minä olen Lasse enkä halua oppia rumia sanoja, opeta minulle kilttejä sanoja, kiitos!

Koko sen illan Johanna pysytteli leikkihuoneessa ja pelkäsi isää. Pikkuhiljaa pelko alkoi laantua, muttei hän enää uskaltanut äänittää robottiin hävyttömyyksiä. Hän pelkäsi kahta asiaa; selkäsaunaa ja isä veisi robotin pois. Johanna päätti itse mielessään, että sitten aikuisena ostaisi oman viihderobotin, jonka ohjelmoisi oman pään mukaan.

Tästä lähtien viihderobotti Lasse Troniciin hän ainoastaan rallatteli kilttejä lastenlauluja kuten Ukko Nooa sekä Jänis istui maassa laulua. Hänellä ei ole kaksinen lauluääni.

Lukumattomia kertoja robotin tutkaelin on jäänyt oven väliin niin, että siihen muodostui äkkimutka, joka huvittaa Matiasta ja kauhistuttaa Johannaa. Johanna pelkää, jos isä luulisi hänen aiheuttaneen äkkimutkan ja sitten taas roikottaisi tukasta.

Luultavasti tutkaelin, joka on robotin takana, on jäänyt ulko-oven väliin, kun robotti on ollut eteisessä.

Oven ollessa auki robotin tutkaelin tapaa häntämaisesti heilua, jotta robotin navigaation pysyisi ajan tasalla. Onneksi tutkaelin ei vioittunut. Tutkaelimessa on herkkiä kompanettejä, joka vastaanottaa langattomia signaaleja kuten esimerkiksi Bluetoothia ja Wi-Fiä.

Robotti on koko ajan yhteydessä suvun videosivusto Kivinen Areenalle. Onneksi äkkimutkan kohdalla ei ole elektroniikkaa.

Matias tapaa kutsua viihderobottia pierunkuoreksi, koska se on mitättömän pieni.

Viihderobotti Lasse Tronicilla on yleinen kaima; pitkänmatkan skandinaavijuoksija *Lazze Virex*, joka on voittanut kasapäin hopeamitaleja Euroopalle. *Lazze Virex* on monesti ollut vähällä voittaa juoksun maailmanmestaruuden, mutta aina joku afrikkalainen juoksija on ohittanut hänet vähän ennen maaliviivaa.

Aivan Kivisten taloa vastapäätä on ruokakauppa *Vironmäen K To Go*, jonka omistaja on hyvin pyylevä, ja sen tähden Matias kutsuu kauppa *paskamahankaupaksi*. Pian Kiviset alkoivat käyttää tätä uutta epävirallista nimeä, ja siitä tuli uusi sisäpiirislangisana.

Anna ja Antti toivovat, etteivät tyttäret möläyttäisi kyseistä haukkumasanaa kauppialle, kun ei tiedä, jos tämä ymmärtäisi huumoria. Vanhan sanonnan mukaan lihavat ovat leppoisia, mutta tuntemattomista lihavista ei aina tiedä.

Tästä pienestä kaupasta Johanna tapaa silloin tällöin ostaa itselleen kookospullia ja ympyräkarkkeja pikkusiskolle. Ympyräkarkki on spiraaliksi kiedottu makeiskerä, jonka keskellä on karkkikuula.

Matiaksella on hopeanvärinen *Ford Explorer2000* henkilöauto, jota tässä päivänä eräänä Johanna mainosti pihan läpi kulkeneelle mummelille: "Tissis Matias Foorrd, Tissis Matias Foorrd!" Mummelia hymyilytti ja vaivihkaa katsahti omia riippurintojaan ja sitten Kivisten pihalla seisovaa hopeanväristä vauhtihirmua. Mummelia nauratti, kun pikkutyttö yrittää huonolla englannilla esitellä nuoremiehen autoa. Hän tietää kenen autosta on kysymys, sillä monesti hän on ikkunasta ihailut Matiaksen valtavaa takapuolta ja käsivarsien muskeleita. Ei taida poikamies Matias Karjalainen kiinnostua vanhasta muurista, on mummeli monesti haikeana pohtinut. Siinä mummeli onkin ihan oikeassa, sillä hän ei todellakaan kuulu Matiaksen *nahka-* ja *köllykkälistoille*. Auton hän on tilannut suoraan USA:sta. Vattulasta muuttaessa Matiaksella oli japanilainen pikkuauto merkkiä *Hayosiko Z*. Muuten ihan hyvä auto mutta siitä puuttuu jousitukset niin, että tuntee kuin jäniksellä ratsastaisi. Ford Explorer on parempi auto, jonka istuimet on päällystetty farkkukankaalla. Ford Explorer autoissa on huippumoderni automaattiohjaus, jollainen puuttuu Hayosikoista.

Pikku Jaana-Mari päätti pistää paremmaksi: "Änd Matias sähköspencil!" ja tarkoitti enonsa autossa olevaa oranssinväristä geelikynää, joka on kiinnitetty johdonnäköisellä spiraalilla koelautaan. Kynä muistuttaa todella sähkökynää, vaikei sellainen olekaan. Mummelia alkoi naurattaa niin, että riippurinnat hytkyivät. Sitten hän sanoi: "Odottakaa lapsikullat niin käyn ostamassa jotain hyvää." ja meni paskamahankauppaan ostoksille. Hetkisen kuluttua mummelilla oli mukana suuri laatikko kookospullia, jotka hän antoi Johannalle ja kehotti jakaa pikkusiskon kanssa. Johanna kiitti kookospullista ja juoksi sisälle jakamaan herkut. Mummeli on monesti katsonut ikkunasta, kun lapset leikkivät Kivisten puutarhassa. Hän asuu naapuritalossa, se jonka rappukäytävään Johanna juoksi kalanpäästä karkuun. Usein mummeli katsoo ikkunasta, kun Kivisten lapset leikkivät hiekkalaatikolla. Johannan lempihiekkalaatikolleikki on tehdä teitä ja hiekkalinnoja.

Eräänä päivänä leikkikoulussa, kun oltiin kävelyllä lähialueella, niin silloin yhtäkkiä Johanna huomasi betonirullan pyörätien reunassa. Hän päätti pyörittää tätä harmaata betonirullaa, joka on katuvalopylväiden perusta. Hän ajatteli pyörittää rullaa pyörätielle mutta ojanpientareella se pyörähti takaisin ja samalla osui ylätuhampaaseen, joka murtui. Johanna ei ollut moksiskaan eikä sanonut mitään katkenneesta hampaasta pedagogeille, vaikka kieltä vasten tuntui terävä etuhampaan tynkä. Myöhemmin illalla isä ja äiti huomasivat, että tyttären ylätuhamma näyttää kummalliselta ja kysyivät, että mitä on tapahtunut. Johanna vaikenä kuin muuri. Vaikeneminen johtui ehkä kaikista niistä metkuista, joita hän tapaa silloin tällöin tehdä. Oikeastaan betonirullan pyöritys oli yksi hänen kummallisista ideoistansa. Tällä kertaa hän itse sai kärsiä seuraamuksesta. Kukaan ei tiedä mitä olisi tapahtunut, jos hän olisi onnistunut pyörittää betonirullan pyörätielle ja sitten rulla olisi lähtenyt vierimään loivaa alamäkeä alas. Ehkä se olisi osunut leikkikoululaisiin tai sitten joku pyöräilijä olisi siihen törmännyt. Johanna ei uskaltanut kertoa mitä oli tapahtunut koska pelkää selkäsaunaa kuin ruttoa. Vasta monen vuoden kuluttua hän paljasti vanhemmilleen, että oli pyörittänyt betonirullaa.

Parhaillaan rakennetaan rivitaloja, ketjutaloja sekä omakotitaloja Hietalaan, joka on kaupunginosan nimi. Pyörätie on nimeltä Viherpolku, jossa on aikaisemmin mennyt Tammela-Forssa pienjuna, semmoinen lättähattu. Junaliikenne on lakkautettu kannattamattomana ja kiskot on poistettu. Kansansuussa Viherpolkua kutsutaan pässinradaksi. Radalla kulki dieseljuna, joka siirrettiin Liesjärven junamuseoon.

Seuraavana päivänä Antti vei tyttären hammaslääkäriin. Lähin hammaslääkärivastaanotto on ihan kävelymatkan päässä Auringonkukantiellä, Vironmäen urheilukenttää vastapäätä. Yksikerroksisen punatiilisen hammaslääkärirakennuksen takana on leikkikenttä ja Puro-Onnelan kerrostalokortteli, jossa on keltaisia ja punaruskeita kolmikerroksisia vuokratiloja korttelin. Puro-Onnelan ja hammaslääkäriin takapuolelta menee Unikkotie, joka alkaa vastavalmistuneen läpikulkutien meluvallilta ja päättyy Vironmäenkoululle. Läpikulkutien molemmille puolin on tehty valtavat meluvallit. Oli tarkoitus rakentaa läpikulkuväylä pilareiden päälle, ettei tie jakaisi kaupunginosia mutta siitä olisi tullut liian kallista.

Unikkotie kääntyy meluvallin suuntaan ja menee Puro-Onnelan toisella puolen olevalle itäiselle Margariinitalle, joka myös päättyy koululle alkaen Puro-Onnelan luoteispuolelle.

Hammaslääkäri laittoi tilapäisen hampaan mutta se ei pysynyt, sillä sehän oli tilapäisratkaisu. Myöhemmin tehtiin lopullinen hammas, josta tuli niin luja, että se kesti kahvikupin kopsahduksen.

Aluksi Johannalla oli hirveä hammaslääkäripelko eikä uskaltanut avata suuta. Tämän vuoksi hampaat korjattiin nukutuksessa Jokioisten sairaalalla.

Pikku Johannalla on paljon reikiä hampaissa, sillä hän on oikea herkkusuu.

Jokioisten sairaala-alueesta on tullut hyvin tuttu, sillä alueen takana on lasten- ja nuorten psykiatria, jossa pitää silloin tällöin käydä haukuttavana

Jaana-Mari on syntynyt Jokioisten sairaalassa. Sairaalaa vasta päätä on ensikoti, jossa vastasyntyttäneet äidit saavat levätä ennen kuin pääsevät kotiin.

Hämeen-seudun poliitikot suunnittelevat ja kiistelevät uudesta Forssa-Jokioinen suursairaalasta.

Jotkut poliitikot ovat ankarasti hanketta vastaan, kun taas toiset sen puolella. Sairaala tulisi Forssan ja Jokioisten rajalle, koilliseen. Sinne kaavaillaan uutta omakotialuetta nimeltä Salomäki.

Paikka on nimensä mukaisesti mäen päällä, metsikön keskellä.

Mäen ala puolelle suunnitellaan uutta kauppa-alueita, jonne tulisi ostoskeskuksia sekä pitkä silta yli Loimijoen. Sillan itäpuolella on Tallilan teollisuusalue. Silta yhdistyisi valtatie kakkoseen ja kymppiin.

Valtatie kakkonen on osittain valmis, se, joka menee meluvallien välissä. Suunnitellaan jatkaa valtatiekakkosta Tallimäelle ja sieltä silta yli joen. Sitten vielä on suunnitteilla uusi yhdystie valtatie kymppiin, joka menee Hämeenlinnasta Turkuun. Kakkonen menee Espoosta Poriin.

Tiehanke rauhoittaisi liikennettä Vanhalla Tammelantiellä.

Joka kesä Kiviset käyvät Vattulassa sukuloimassa. Oikeastaan he käyvät vanhan Elisabethin tähden, joka odottaa heitä innolla kylään. Jos heitä ei kuulu, niin silloin hän alkaa kuvitella kaikenmoista kuten esimerkiksi viinan kanssa läträämistä. Joka toinen viikonloppu Anna ja Siiri vuorottelevat soittaa äidilleen, että kaikki on hyvin eikä tarvitse olla huolissaan. Elisabethia huolestuttaa, jos tyttären perhe ratkaisi ryypäämään. Hän on itse aikanaan myynyt marjaviiniä Vattulan Asiakastorilla.

Viinin myynnin hän lopetti leskeksi jäätyään. Elisabeth alkoi ajatella paniikissa, jos viinin myynnin takia menettäisi taivaspaikkansa. Hän on ystäväystynyt erään Moilasen kanssa, joka on hyvin harvasanainen. Kun Moilaselta kysyy, että haluaisiko hän kahvia, niin silloin hän vastaa vakiona: "Mieluummin ei." Tämän takia Elisabeth ei halua äijästä uutta ukkoa. Hän haluaa olla uskollinen Eemeli vainaalle. Mikä hassuinta, Moilanen on ruumisautonkuljettaja ja omistaa hautaustoimiston Vattulan keskustassa. Tässä kerran, kun Kiviset olivat Elisabethin luona, niin silloin Jaana-Mari viihtyi Moilasen sylissä. Jälkikäteen hän sanoi, että Vattulan ukkikin oli läsnä. Tätä Anna ja Antti ihmettelivät, että miten niin ukki, sillä Eemelihän on ollut mullan alla vuodesta 1968 eli mistä ihmeestä tyttö sai päähänsä ukin, jota hän ei ole koskaan tavannut, ei myöskään Johanna ole nähnyt Eemeli-ukkia.

Sitten Anna hiffasi, että varmasti nuorimmainen oli luullut Moilasen äijää ukiksi, kun oleskeli paljon Elisabethin luona. Elisabethia Johanna ja Jaana-Mari kutsuvat Vattulan mummoksi. Hissua he kutsuvat Forssan mummoksi.

Ihan hyvin Elisabeth voisi tulla Forssassa käymään, muttei uskalla reissata, vaikka olisi hyvät pitkänmatkanbussit ja luotijunat. Äskettäin Elisabeth osti uuden Periscope näköpuhelimen, jonka asentamissa auttoi Eeka, Elisabethin suosikkihenkireikä.

Kesällä 1976 Kiviset päättivät mennä Vattulaan Karjalan tasavallan kautta, jossa ei koskaan aiemmin ole tullut käytyä.

Karjala itsenäistyi vuonna 1917, jolloin Venäjä yllättäen antoi Karjalalle täyden itsenäisyyden, jotta Euroopan federaation ja Venäjän välille tulisi puskurivaltio. Aikaisemmin Venäjä luovutti Krimin niemimaan Ukrainalle ja maksoi rahallisen korvauksen muinaisten valtiomiesten kummallisesta älynväläyksestä varastaa Krimi Ukrainalta.

Kyllä on ihmetelty eri medioissa, että miksi Venäjältä on tullut kiltti. Venäjä halusi yksinkertaisesti viimeinkin puhdistaa maineensa ja toiseksi taloussyistä pienentää valtakuntaansa.

Suomi odotti turhaan, jos saisi takaisin Karjalan kannaksen. Luovuttamisen sijaan Venäjä ensin liitti kannaksen osaksi Karjalan tasavaltaan. Venäjä katsoi, että näin olisi parempi, jotta Pietarin ja Suomen väliin jäisi puskurivyöhyke, ettei kukaan hörhö menisi ampumaan uusia Mainilan laukauksia.

Petsamoakaan Suomi ei saanut vaan sekin liitettiin osaksi Karjalan tasavaltaan niin, että Karjala on Venäjän ja Skandinavian välissä.

Karjalan presidentti on siilitukkainen *Uno Goljat Karvinen*, joka on hyvin taitava virassaan.

Suomessa ja Virossa Unoa on haukuttu diktaattorimaiseksi mutta Karjalassa häntä ei kukaan tohdi kritisoida koska tämä on uhannut poistaa lehdistötuen, jos häntä ruvettaisiin solvaamaan.

1960-luvun alussa Karjala sai Venäjältä nootin joistakin erimielisyyksistä. Silloin moni pelkäsi turhaan, jos Venäjä uudelleen miehittäisi Karjalan. Karjalan tasavallan presidentti Uno hoiti ammattitaitoisesti nootikkriisin.

Karjalaan matkustaessa ei tarvita passeja, koska se on liitetty osaksi Pohjoismaita. Euroopan federaatioon se ei vielä kuulu koska Karjalalla on hyvin heikko talous sekä kehno yhteiskuntarakenne. Brysselissä on opittu vanhoista virheistä, ettei epävakaita maita pidä ottaa jäseneksi valtioliittoon. Osavaltio Kreikan talous hoidetaan kokonaan Brysselistä käsin, kun kreikkalaiset eivät sitä osaa tehdä. Muinainen Kreikan talousrumba on ollut melkoinen koettelemus Euroopan yhtenäisyydelle mutta onneksi on saatu tavallisten ihmisten täysi luottamus. Sama juttu myös Iso-Britannian Brexit. Heti Brexitin jälkeen Iso-Britannia mureni niin, että Skotlanti, Wales, Englanti ja Pohjois-Irlanti sekä Gibraltar liittyivät vähitellen silloiseen Euroopan Unioniin, joka sittemmin muuttui liittovaltioksi. Gibraltar liittyi osaksi Espanjaa ja Pohjois-Irlanti liittyi Irlantiin. Skotlanti, Wales ja Englanti ovat itsenäisiä Euroopan federaation osavaltioita. Ne ovat Britannian saarella, muuta Britanniaa ei enää ole, vain saari on nimetty Britanniaksi. Tätä nykyään Venäjän ja lännen välit ovat erittäin hyvät kauppasopimuksineen.

Karjalan pääkaupunki on Petroskoi, suomeksi *Äänislinna*. Karjala on nelikielinen; karjala, suomi, venäjä sekä saame.

Eeka Karjalainen löysi vihdoinkin elämänsä naisen ja meni naimisiin vuosi sitten. Häistä tuli oikeat nettihäät; kirkossa oli vain sulhasen ja morsiamen vanhemmat. Sulhasen puolelta vain äiti koska isäkköhan on aikaa sitten potkaissut tyhjää. Elisabeth filmasi multimediakameralla, kun liehuvatukkainen naispappi kysyi Eekalta: "Tahdotko sinä Eeka Martti Karjalainen ottaa tämän Anne Anneli Leivonnaisen aviopuolisoksesi ja rakastaa häntä myötä ja vastoinikäymisessä?" Eeka vastasi lievästi änkyttäen: "Ky... kyllä kai mie haluan... Joo, kyllä sen soattoo akaks ottoo!" sitten nuori liehuva tukkainen pastori kysyi saman Annelta, joka vastasi kimakan reippaasti: "Totta helekkarissa mie haluun!" Kaikki tämä näkyi suorana nettilähetyksenä *Karja Ruudussa*, joka on Karjalainen suvun netti-tv, samanlainen kuin Kivinen areena.

Anne on töissä Vattulan vanhimmassa kukkakaupassa nimeltä *Alppiruusu*.

Anna ja Antti katsoivat netistä, kun Eeka astui avioliiton satamaan. Johanna ja Jaana-Maria eivät vielä häät jaksaa kiinnostaa. He eivät vielä tiedä mitä rakkaus on eikä osaa aavistaakaan mitä tulevaisuus tuo tullessaan, varsinkin Johannan kohdalla. Joskus yöllä Johanna on nähnyt painajaisia kummallisesta kastanjanruskeatukkaisesta jätkästä, joka koko ajan simputtaa ja painostaa häntä ja sitten paikalle porhaltaa vaaleatukkainen jätkä, joka jatkaa painostamista, kunnes Johanna herää läpimärkänä hiestä. Hänellä on semmoinen tunne, että uni on jonkinlainen enne ja siksi häntä hieman jännittää tulevaisuus. Milloin unessa olleet jätkät ilmestyvät hänen eteensä vai ilmestyvätkö lainkaan?

Kesällä 2976 Eeka ja Anne tekivät häätmatkan Hämeeseen. He kävivät Kivisten luona kylässä. Kotimatkan he tekivät Kivisten ja Matiaksen kanssa. Eeka ja Anne matkustivat Matiaksen autossa koska Kivisten autossa oli ahdasta, sillä se on suunniteltu vain neljälle hengelle. Matiaksesta, Eekasta sekä Annesta oli mukava nähdä, että millaista on Karjalassa. Aikaisemmin he ovat käyneet ainoastaan rajakaupunki Ensossa ostamassa halpaa sokeria ja vehnäjuhoja. Suomessa nämä tuotteet ovat sikakalliita.

Keväällä Antti vaihtoi autoa, koska Volkswagen Ubuntu oli liian pieni neljälle henkilölle. Uusi auto on sininen *Roll76 De Luxe*, jonka valmistaja on vanha tuttu Rolls Royce, joka on tätä nykyään alkanut valmistaa tavallisia perheautoja eikä enää satsaa luksusautoihin. Antin auto ei ole erityisen luksus nimestä huolimatta. Rolls Roycen hienompi ja kalliimpi automalli on nimeltä *Roll5Head*.

Auton lisäksi Antti osti asuntovaunun, ettei kahden pennun kanssa tarvitse ängetä hotelleihin. Asuntovaunu on vanha ja kulunut mutta muuten ihan käytännöllinen. Vaunun ainoa puute on se, kun siihen ei oikein pysty kytkeä varashälyttimiä eikä nettikameroita. Seinässä on kylläkin nettikameran kiinnikeruuvi, muttei tarvittavaa elektroniikkaa. Ruuvia Antti kutsuu jostain syystä nettikameran *sokaksi*, joka huvittaa tyttöjä koska heille sokasta tulee mieleen villasukat. Ihan jatkuvasti asuntovaunussa ollessaan Johanna hokee sokkaa ja sukkaa.

Ennen tätä isoa asuntovaunua Kivisillä oli jonkin aikaa pienempi asuntovaunu, jota Antti kutsui punottavin poskin munanmalliseksi. Johanna tapasi ihan solkenaan hokea munanmallia niin, että Anttia ja Annaa hirvitti, jos tyttö hokisi samaa leikkikoulussa ja sitten pedagogit käsittäisivät väärin, että tyttö olisi rivo, vaikka hän tarkoittikin kananmunan mallista asuntovaunua.

Kiviset ja Karjalaiset pulikoivat Laatokan aalloissa, lähellä Sortavalaa, ja sitten jatkoivat lomamatkaa kohti Kalevalan kaupunkia ja sitten kääntyivät takaisin Suomen puolelle Kainuuseen.

Syksyllä 2977 Johanna aloitti peruskoulun ja se tarkoittaa, että hänestä on tullut jo isotyttö. Koulu sijaitsee eteläisellä Eurolan kaupunginosassa koska sosiaalitädit katsoivat parhaaksi sijoittaa hänet Vapahtajankouluun koska siellä on Kainuun kielisiä luokkia. Ehkä kotimurteella opiskelu rauhoittaisi pikku Johannan mutta tämä osoittautui toiveajatteluksi. Koulussa hän käy taksilla koska kouluun on sen verran pitkä matka ja Johannahan on vasta kahdeksanvuotias. Vironmäenkoulussa ei ole opetusta muilla murteilla. Kun Kiviset asuivat Eurolassa, niin silloin Johanna oli monesti sanonut, että sitten *oosana* hän aloittaisi tuossa koulussa ja osoitti Vapahtajankoulua. Pienenä hän kutsui jostain syystä isoa *oosaksi*. Nyt pikku Johannasta on tullut oosa Johanna. Ehkä oosa sana on lähtöisin jostain lastenohjelmasta.

Vapahtajankoulussa on rauhallisempi ilmapiiri ja on tarkoitettu siirtolaisille. Kiviset eivät ole siirtolaisia tavallisessa merkityksessä. He ovat Suomen sisäisiä siirtolaisia. Tätä nykyään Suomen maakunnilla on laaja itsehallinto ja jopa verotusoikeus eli Sote-uudistus on toteutunut.

Tätä nykyään Hämeen- ja Kainuun murteet eroavat huomattavasti pohjoissuomalaisista murteista. Hämeen ja Kainuun murteita on alettu kutsua murteiden sijasta kieliksi, vaikka ne virallisesti luokitellaan suomen kielen murteiksi. Näissä molemmissa murteissa on sanoja, joita ulkopuolinen ei aina ymmärrä. Yksi sellainen on Kainuun murren *pahki*, joka tarkoittaa törmäys jotakin vasten. Hämeen murteessa on paljon suhuäänteitä niin, että helposti alkaa ärsyttää. Kaikkein hurjin on moderni Forssan murre, jossa esimerkiksi makkara lausutaan *mäkkäräksi*, joka helposti aiheuttaa sekaannusta, kun toinen tarkoittaa makkaraa ja toinen McDonald'sia.

Syy, että Vapahtajankoululla on Kainuun kielisiä luokkia, johtuu siitä, kun Eurolassa asuu paljon kainuulaisia. Myös Hillon kaupunginosassakin asuu kainuulaisia ja Hillonkoulullakin on opetusta Kainuuksi.

Yhä Johanna on hyvin villi ja rauhaton mutta tunneilla hän sentään istuu kiltisti pulpetin ääressä opetellen lukemaan ja kirjoittamaan. Hänestä on mukava asetella kirjaimia eri asentoihin, jolloin muodostuu hassuja sanoja ja sitten lauseita. Tuleekohan Johanna Kivisestä arvostettu kirjailija? Vaikka tunneilla Johanna on rauhallinen, niin välitunneilla hän on hyvin villi ja juoksenteleee koulun jokaisessa sopukassa. Jo muutaman koulupäivän kuluttua pedagogi *Tuure Fossi* on lopen uupunut eikä oikein jaksakaan edes avata Power olut pulloa. Hän ei vielä ole päteväitynyt pedagogi. Hän ei ole ihan varma olisiko pedagogin ammatti se oikea.

Eräänä syyspäivänä Johanna hiippaili henkilöstöhuoneeseen ja meni pedagoginsa taakse ja tempaisi tämän avoimesta salkusta nipun avainkortteja, jolloin Tuurella läikähti tulikuuma cappuccinokuppi syliin ja pomppasi pystyyn ja lähti Johannan perään. Tyttö juoksi pitkin koulun pitkäkäytävää pedagogi kintereillään. Tuure ihmetteli, että miten kummassa ekaluokkalainen voi olla noin vikkela vai onko hän rapakunnossa, ajatteli Tuure samalla kun juoksi läähättäen Johannan perässä. Vihdoin ja viimein hän sai avainkorttivarkaan kiinni ja siitä seurasi tunnin jälki-istunto, joka oli Johannan ensimmäinen ja tuskin viimeinen.

Samalla luokalla käy Astan siskon tyttö *Petra Vornanen*, joka on hyvin lihava ja suurikokoinen. Janette tapaa silloin tällöin leikillään kutsua serkkuaan läski-Petraksi, josta tämä ei ole moksiskaan. Hänestä on hauska olla lihava ja pökkiä toisia läskimahallaan. Johanna ei *läskittelyyn* syyllisty paitsi itsensä läskittelyyn, sillä hänellä on hirveä läskirumba. Hän piilottelee vatsaansa, vaikkei olekaan lihava. Ainoastaan saunassa ja kylpysaavissa hän suostuu olemaan ilkosillaan. Hän ei osaa aavistaakaan, että tulevaisuudessa hänen kummallinen läskirumbansa erosoituu ja silloin rinnat paljaina olemisen vaikeutuu. Nyt hän on vain noin 8 vuotias eli ei tiedä erotiikasta hölkkäsen pöläystäkään. Johanna ei ole sukua Petralle. Vornaset on perhetuttuja.

Eräällä välitunnilla samaa luokkaa käyvä, kirppumaisen laiha ja pienikokoinen, *Jonna Tasala* tökkäsi Petraa rautanaulalla mahaan niin, että tältä pääsi oksennus. Yrjölaatat lensivät koulun teräsrapputelle. Petralle ei käynyt lainkaan; kiitos suojaavan läskikilven. Johanna näki, kun Petra heitti Yrjöt koulurapputelle eikä enää koskaan uskaltanut istuutua kyseiselle rapputelle, vaikka oksennukset oli siivottu pois.

Johanna on kiltti luokkakavereitaan kohtaan. Hän ei koskaan hauku Petraa, joka johtunee kai siitä, kun tämä on kummitädin siskon tyttö.

Johanna ei myöskään kiusaa muitakaan luokkakavereita paitsi erästä lihavaa poikaa nimeltä *Antero Känsälä*. Johanna ei kuitenkaan ole se pääkiusaaaja. Hän keskittyy vain suulliseen räykkymiseen. Johanna ei ole ainoa, joka haukkuu Anteroa läskitynnyriksi vaan siihen syyllistyy suurin osa luokkakavereista, myös Petra. Tämä on niitä harvoja asioita, joissa Johanna on kuin kaikki muut. Antero on sen verran järkevä, ettei välitä haukkumisista. Totta kai harmittaa, kun lähes päivittäin saa kuulla olevan läskitynnyri. Oikeastaan Petra on lihavampi kuin Antero, muttei häntä kukaan hauku. Ehkä se johtuu siitä, kun Petra on tyttö.

Silloin tällöin välitunneilla Johanna tapaa olla Jonna Tasalan kanssa. He juoksentelevat koulupihalla ympäriinsä. Johanna tapaa kurkistaa koulun jokaiseen sopukkaan koska on hyvin utelias. Iltapäivävälitunnilla hän tapaa hiippailla koulunruokalaan takakautta koska etuovet on lukittu. Lastauslaiturin kautta hän hiippailee keittolan keittiöön ja pyytää appelsiinimehua keittolansediltä ja saakin juoda lasillinen mehua. Nopeasti Johanna oppi lausumaan appelsiinimehun hämäläisittäin suhahdellen.

Eräällä välitunnilla yhtäkkiä jostain kummasta syystä Johanna puraisi pitkäkasvuista Kristiina Savolaista käsivarresta. Tämä oli vain yksi Johannan kummallisista päähänpistoista. Hänellä ei ainakaan ole basillikauhua. Ehkä hänen sisällänsä asuu pieni kylärakki.

Liikuntapedagogin mielestä Johanna on aivan liian jäykkä eikä tee kaikkia punnerruksia, jotka kuuluvat opetussuunnitelmaan. Tätä nykyään kaikissa Euroopan liittovaltion kouluissa oppilaiden pitää kyetä tekemään ainakin viisikymmentä punnerrusta, jotta vatsalihakset vahvistuisivat. Jopa ekaluokkalaisten tulee pystyä tekemään viitisenkymmentä käsipunnerrusta, on Euroopan koulutusministeriö päättänyt, ettei eurooppalaisista tulisi samanlaisia läskikasoja kuin amerikkalaiset.

Skandinaviassa katsotaan läpisormien koska siellä halutaan lellittää lapsosia niin, että lopulta lellitys osoittautuu karhunpalveluksi. Skandinaavit ovat Euroopan lihavinta kansaa mutta silti Skandinavian alueparlamentti katsoo läpi sormien liittovaltion suosituksia.

Skandinavian tiukkakurisimmat koulut ovat Vermlannissa, muttei kuitenkaan liikunnassa.

Koska Johanna ei halua punnertaa liikuntatunneilla, niinpä hänelle järjestettiin erikoisvoimistelua. Kerran viikossa tulee uskomattoman karvainen erikoisvoimistelupedagogi Karl-Peter Kurén koululle ja tarjoaa Johannalle ja Aino Säkkielle yksilöllisesti räätälöityä voimistelua koulun kellarissa. Siellä tyttöjen pitää pelata pingistä ja hyppiä hyppynarulla. Karl-Peter näyttää informaatiokuvia surkastuneesta lihasmassasta. Johannasta kuvat ovat inhottavia ja hänen kiinnostuksensa voimistelua kohtaan vähenee niin, että myös hänen lihassmassansa surkastuu olemattomiin ja sitten hukkuu läskeihinsä. Siinä olisi kerrakseen läskirumbaa.

Kun Johanna ajattelee Ainoa, niin silloin jostain syystä hänen ajatuksensa assosioituvat mustaan keinoahkaiseen istuinpalliin, sellainen jonka hän on nähnyt Postcenterissä. Hän ei käsitä yhtään miksi tulee ajatus postikonttorin istuinpalliin, kun ajattelee luokkakaverinsa nimeä. Ehkä assosiaatio johtune Aion mustasta tai tummansinisestä toppatakista. Joskus Johanna ajattelee mahtavaa kerrosvoileipää, kun ajattelee Ainoa.

Johanna ei pidä erikoisvoimistelupedagogista, koska Karl-Peter on lihaskimppu.

Voimistelipedagogin viran ohella äijä valmentaa maajoukkueen eliittiruuhkijoita, erityisesti hän on keskittynyt skandinaaviin hiihtäjiin. Hän asuu Forssan keskustassa ja usein käy lentotaksilla Västeråsissa valmentamassa hiihtäjiä. Siellä on tätä nykyään suuri talviurheilukeskus *Blockrygg Arena*. Siellä urheilijat saavat kaiken mahdollisen ja mahdottoman avun parantaa tuloksiaan.

Usein erityisvoimistelu pidetään Lexuksen ostoskeskuksen squashhallilla, jossa tyttöjen pitää pompotella palloilla. Lexuksen vastavalmistunut kaupunginosa sijaitsee Eurolan länsipuolella, ihan kävelymatka.

Lexuksen yksikerroksisella ostoskeskuksella on muun muassa ruokakauppa K Quantum Kultasiipi, automaattikioski Red&Blue, Grilli Smolnan makkara, assyrialaisen rihkamaputiikki sekä Snaditeatteri. Ostokeskuksen kellarissa on squashhalli, jossa Johanna ja Aino käyvät silloin tällöin pallottelemassa. Näyttää siltä, että Ainoa kiinnostaa Squash enemmän kuin Johannaa.

Aluksi Karl-Peter kyyditsi tytöt Lexuksen ostokeskukselle, kunnes Johanna sattui hetken päähänpistosta potkaisemaan autonhelmaa. Siitä lähtien tytöt joutuivat mennä kävellen ostoskeskukselle ja sieltä takaisin koululle. Välissä on vain pieni luonnontilassa oleva puistikko.

Puiston Eurolan puoleisella laidalla on nuorisotalo, *Kamukartano*, sekä esikoulu. Metsikön takana on pieni pitkulainen niitty, jossa menee voimalinjoja. On suunnitteilla kaivaa sähkökaapelit maahan, ettei myrskytuulet repisi voimalinjoja, mutta sähkökaapeleiden maahan kaivaminen tulisi hyvin kalliiksi.

Karl-Peterillä on ruosteensuskea Brandia900 henkilöauto, joka on aina hyvin likainen. Autonlattiailla lojuu pölyisiä läpinäkyviä pikkupusseja. Ennen autonhjelmaa potkaisua, Johanna ehti kurkistaa auton hanskalokeroon, ihan uteliaisuuttaan. Hän näki injektioruiskun. Johanna ajatteli, että kenties Karl-Peter on ammatiltaan lääkäri eikä sen enempää ajatellut ruiskua.

Karl-Peter välittää dopingvalmisteita Skandinavian eliittiruheilijoille, jotta he voittaisivat kultamitaleja jokaisissa arvokisoissa. Dopingin mukana tulee uudenlainen peiteaine nimeltä *Hemohes Plus*, joka ei näy verikokeissa. Skandinaaviurheilijat halusivat voittaa mutta se olisi mahdotonta koska he ovat rapakunnossa, aivan kuin suuriosa skandinaaveista. Silloin tällöin muutama urheilija kärkehtää kielletyistä aineista.

Karl-Peter myy myös dopingia suomalaisurheilijoillekin, mutta vain harva on kiinnostunut. Suomalaisillahan on sisäänrakennettuna vanhakunnon sisu, josta monikaan ei enää jaksa höpistä, kun suomalaisia on alkanut kyllästyttää sisu höpinät; joka ikisessä paikassa on jokin sisutermi, jopa uusnatsienkin propagandasivusto oli nimetty Suomen sisuksi. Kauan sitten kyseinen sivusto on lakkautettu.

Siis, sellainen erikoisvoimistelupedagogi on Johannalla ja Ainolla. Ainoa hyvä puoli Johannan potkaisussa on se, että nyt Karl-Peter joutuu kävellä Lexuksen ja koulun väliä ja ei tarvitse alkaa käyttää omia dopingaineita. Hänen pitää saattaa tytöt koululle koska hänellä on suuri vastuu oppilaistaan.

Johanna on todella rauhaton ja osittain häirikköoppilas, muttei kuitenkaan riitapukari, jos ei lasketa niitä muutamia kertoja, kun hän haukkuu Anteroa läskitynnyriksi. Hän helposti pilkkaa henkilöitä, joista hän ei jostain syystä pidä. Tässä tapauksessa hän matkii toisia luokkakavereita.

Eräänä aamuna, vähän ennen tunnin alkamista, Anteron vanhemmat tulivat koulunkäytävälle ja kysyivät jokaiselta oppilaalta, että miksi Anteron kengät on kasteltu. He kysyivät myös Johannalta, mutta onneksi sentään Antero itse sanoi, ettei hän ole syyllinen ja osoitti tyttöä, jota hän epäili. Hän on muuan ruskea lyhyttukkainen *Mikaela Oinas*, joka heti tunnusti kepposensa.

Johannan rauhattomuuden vuoksi hän joutui äidin kanssa käymään muutaman viikon ajan Jokioisten lasten- ja nuorten psykiatrilla. Jos äiti tai isä ei olisi voinut ottaa töistä vapaata, niin silloin Johanna olisi joutunut yöpymään osastolla, kuten muutkin lapset, jotka ovat joutuneet osastolle tutkittavaksi. Lapset yöpyivät pienissä putkamaisissa huoneissa. Erona poliisiputkaan on, että täällä huoneiden ovet ovat auki. Onneksi Johannan äiti sai vapaata töistä, jotta pystyi olla henkisenä tukena.

Johanna oli kuin mikäkin enkeli niin, että psykiatrit vitsailivat, että Annasta olisi pedagogiksi, kun on noin kehittävää seuraa, kun tyttö noin rauhoittui.

Psykiatrit ja psykologit eivät todellakaan käsittä miksi ihme Johannaa oikein vaivaa vai vaivaako yhtikäs mikään. Aivofilmejä on analysoitu Brysselin Calle-instituutissa sekä Yhdysvaltain Harvardin yliopistossa mutta niissäkään ei käsitetä mitä ihmettä tarkoittaa Johannan aivojen antamat kryptiset viestit sekä *Ei käyttöoikeutta* virheilmoitus.

Pedagogi Tuurenkin mielenterveyttä on kyseenalaistettu mutta entä leikkikoulupedagogit?

Miksi myös Skandinaviassa ja USA:n Minnesotassa on samankaltainen tapaus?

Brysselin Calle-instituutin nimi tulee erään liikemiehen nimestä, joka rahoitti eurooppalaista sairaanhoitoa. Calle-instituutin vieressä on lastensairaala *Tintin Hospital*.

Viisaat professorit Calle-instituutissa sekä Harvardissa eivät tulleet hullua hurskaammaksi. Ehkä näillä kolmella lapsella on mystinen yhteys jollekin kaukaiselle planeetalle tai he olisivat aikamatkustajia.

Tuskinpa asia on näin mutta muutakaan selitystä ei osattu antaa. Myös FBI:n mysteerinomaisten tapauksen osasto alkoi tutkia asiaa. Pääasiahän on, että nämä kaksi pohjoiseurooppalaista tyttöä ja minnesotalainen poika ovat jollain tavalla yhteiskuntakelvollisia, vaikka he tekevät paljon kepposia. Toisaalta kaikkihan lapset tekevät kepposia, mutta miksi sitten aivomonitorit antavat kummallisia viestejä?

Johannan verikoe osoittautui normaaliksi. Verikokeen ottaminen oli vaikeaa koska tyttö kammoksui neuloja. Koko ajan Johanna ajatteli Karl-Peterin autossa näkemäänsä ruiskua ja täräsi kuin haavan lehti.

Hän rauhoittui, kun ylilääkäri lupasi antaa pienen lelu-ukkelin palkkioksi, jos hän suostuu ojentaa sormenpäänsä. Johanna ojensi sormenpäänsä, jolloin verikoe pystyttiin ottaa. Hän huomasi, ettei se ollutkaan niin vaarallista kuin oli kuvitellut. Verikokeen jälkeen lääkäri tulosti 3D-tulostimella pienen muovisen puolikaljupäisen ukkelin, joka soittaa haitaria.

Kerta Johanna oli rauhallinen lasten- ja nuorten psykiatrilla, niinpä parin viikon kuluttua hän sai palata takaisin koulunpenkille ja oli aavistuksen verran rauhallisempi.

Heti kouluun palattuaan hän muuttui jälleen pikkuriiviöksi mutta kuitenkin sen verran rauhallisemmaksi, ettei enää viitsitä vaivata psykiatreja koska heille Johannan tapaus on tahra ammattiylpeydelle.

Eräänä arki-iltana, kun Johanna oli Janetten kanssa ukin ja mummon talon edustalla, Branderinkadulla, niin silloin Johannan potkulaudasta irtosi rautapultti, joka alkoi häntä kovasti ärsyttää, kun ei käsittänyt mitä virkaa on tuolla mystillisellä painavalla pultilla. Hän otti pultin käteensä ja kopautti sillä ohi ajavan auton kylkeen. Tietenkin kyseisen auton mieskuljettaja painoi jarrua ja avasi sivuikkunan ja huusi: "Mitä tyttö duunaa?" tytöt juoksivat takapihalle turvaan, jossa Janette kertoi isälleen, että mitä oli tapahtunut. Vernerin lähetti Johannan kotiin. Janette olisi tahtonut lähteä mukaan mutta Vernerin käski tyttärensä olla hänen apunansa rakentamassa Oskarin huvijahtia, sillä Johannan pitää itse selvittää tapahtuma isänsä kanssa.

Aiemmin Loimaalla asuessaan Oskari teki hieman suuremman huvijahdin, jonka hän muutaman käyttökerran jälkeen myi. Huvijahdin keulahytissä oli pieni kaappi, johon Hissu oli laittanut runsaasti makeisia lastenlapsilleen. Veneen nimi oli *Rose-Thorn* ja siinä oli huippumodernit navigointilaitteet. Tähän uuteen huvijahtiinkin Oskari hankkii samanlaiset navigointilaitteet sekä jonkun uuden hienouden, jotta voisi leuhkia. Tästä uudesta huvijahdistä tulee vähän pienempi mutta sitäkin ärhäkämpi.

Veneen valmistuttua Oskari möi veneen, kun on kova liikemies. Harmi vaan, kun enää liikemiehille ei lahjoiteta omakotitalontontteja, sillä Businessman talot ovat käyneet federaatiolle hyvin kalliiksi, sillä Euroopassa on paljon kovia liikemiehiä.

Johanna meni nolona kotiin. Antti arvasi, että velimies oli antanut lähtöpassin, kun tyttö tuli ennen aikojaan kotiin ja oli niin syyllisen näköinen. Varmuuden vuoksi hän soitti veljensä matkapuhelimeen ja kysyi, että mitä se tyttö on tällä kertaa tehnyt. Vernerin vastasi: "Se on kuulemma kopauttanut jottain auttoa jollai ihme rautapultilla." Kiviset aina puhuvat keskenään leveää Kainuun murretta. Ulkopuolisten kesken he pyrkivät puhumaan Hämeen murretta. Vernerin tapa puhua Hämettä on semmoinen rynnkittävä tyyli. Antti puolestaan koko ajan hokee sanoja; *Sä tiät, sä tiät vittu...*

Antti kiitti veljeään, että oli lähettänyt pennun kotiin. Puhelun jälkeen hän päpätti tyttärelleen: "Mitä vittua varten sun täytyy aina riehua?" ja tarttui tyttärtään tukasta ja vei hänet kellariin, jossa hän köytti tämän ja lukitsi pieneen kellarikomeroon häpeämään. Suun eteen hän laittoi kangasrätin, ettei tämä huutaisi. Parin tunnin kuluttua hän päästi tyttärensä vapaaksi koska oli nukkumaan menoaika. Sinä yönä Johanna näki painajaisia. Unessa hän kuuli kaikuvan pauhaavan miesäänen. Johannalle tuli mieleen, että kysymyksessä voi olla luoja, ja päätti yrittää ryhdistäytyä. Seuraavana päivänä Johannalla oli nuhakuume. Ehkä tämä oli rangaistus. Tästä lähtien Johanna oli jo huomattavan rauhallisempi, mutta yhä hänelle voi tulla, vaikka minkälaisia hulluja älynväläyksiä.

Muutaman kerran Johanna sai olla mukana rakentamassa ukkinsa huvijahtia tämän puutarhassa. Oskari ja Hissu ovat aina pitäneet Johannasta koska tämä on heidän mielestään ihanan anarkistinen, joka aina oivaltaa vaikka mitä hassua. He toivovat, että Johannan uhmaikä poistuisi ennen kuin tyttö tulee täysikäiseksi.

Eräänä iltana, kun Johanna oli ukin puutarhassa auttamassa huvijahdin rakentamisessa, niin yhtäkkiä hän otti liimapullon ja irrotti siitä korkin ja sanoi: "Simsalabim!" ja heitti korkin veneen reunan yli. Korkki löytyi pitkän etsinnän jälkeen. Korkkia etsiessä ukki torui lapsenlastaan: "Mitä varten sie vitun pentu heitit liimapullonkorkin?" Johanna naurahti: "Eeh, en oo vitun pentu vaan olen isin ja äidin tyttö!" tietenkin Oskaria nauratti lapsen sanavalmius. Sitten hän jatkoi: "Jos et oo ihmisiksi, niin silloin jou'ut kasvatustalokseen, jossa kurittomat pennut laitetaan tukasta roikkumaan." Näin Oskari ja Hissu ovat uhkaileet myös omia lapsiaan. Johanna lupasi olla tästedes kilttityttö ja naurahti: "Totta kai oon ihmisiksi, sillä enhän voi olla eläimellisestikään!"

Sitten Oskari päätti opettaa tytölle puukolla vuolemista, ja antoi pienen punapäisen tuppipuukon sekä puukalikan: "Teeppä itelles puu-ukko tai puuakka!" Tietenkään laserleikkuria hän ei uskalla antaa. Jonkin aikaa vuoltuaan puukko lipsahti sormeen ja siitä alkoi tulla verta kuin härän kurkusta. Johanna säikähti ja alkoi itkeä: "Tulleeko suolet ulos?" Oskari hätkähti ja talutti hänet sisälle, jossa Hissu pesi haavan ja laittoi Mumilaastarin. Sitten Oskari naurahti: "Hyvinkin tulee suolet!" Mummo naurahti: "Kylläpä sulla on hyvän näköistä verta." Johanna vastasi: "Totta kai on hyvää verta niin hyvää, että Jokioisten sedät oikein puistelivat päitään!" Tietenkin Oskaria ja Hissua nauratti kovasti lapsen sanavalmius.

Tässä hiljattain Eeka ja Anne saivat pienen poikalapsen, joka ristittiin *Joonas Jonneksi*. Vuoden kuluttua he saivat pienen tyttölapsen, joka kastettiin *Janette Annuksi*. Sitten kului taas vuosi ja heille haikara toi toisen pojan; Andrei *Janne*.

Joonaksen synnyttyä Eeka ja Anne muuttivat ensimmäiseen yhteiseen asuntoon, joka sijaitsee *Peurasuon* kerrostaloalueella, ihan kivenheiton päässä Vattulan keskustasta; välissä on vain piskuinen Peurasuonpuisto, poliisitalo, kaupungintalo sekä vanha vesitorni. Näihin päiviin saakka he ovat asuneet Eekan lapsuuskodin vinttikamarissa. Elisabeth laittoi talonsa myyntiin, koska ei enää jaksaa hoitaa näin isoa taloa yksin. Hän osti asunto-osakkeen Vattulan vanhasta vesitornista. Siitä on upeat näköalat Asiakastorille. Tornin toisella puolen on Vattulan kaupungintalo. Tornin ylimmäisessä kerroksessa on Radio Pohjolan paikallisstudio. Elisabeth pitää kovasti Radio Pohjolan sunnuntailähetyksistä koska silloin soi kauneimmat gospelkappaleet. Aikaisemmin hän fanitti modernia punkkia, joka on tätä nykyään rokin ja jazzin sekasikiötä.

Elisabeth osti huippu modernin kuvapuhelimen koska entisessä karvalakkimallissa oli surkea kuvanlaatu; ei tahtonut saada selvää kasvopiirteistä. Tähän uuteen kuvapuhelimeen on kätevä kytkeä multimediakameran niin, että puhelun saa haluttaessa *Karjaruutu* videosivustolle, jolloin puheluun voisi osallistua useampi henkilö. Hänen makuualkovinsa nurkassa on *Karjaruutu* palvelin, jonka kautta kaikki sukulaiset voivat lähettää livevideolähetyksiä.

Syksyllä 2978 Johanna meni toiselle luokalle ja yhä silloin tällöin tekee pieniä kepposia hetken mielijohitteesta mutta tätä nykyään hän on hitusen rauhoittunut. Vaikuttaa siltä, että Johanna-tyttö rauhoittuu asteittain.

Eräänä alkusyksyisenä aamuna, vähän ennen tunnin alkua, Johanna meni Jonna Tasalan kanssa koulun vieressä olevan punatiilisen kerrostalopitkon kellarinikkunasta katsomaan modernia jätemyllyä, joka oli juuri asennettu kyseisen talon kellariin. Eikä aikaakaan, kun Johanna sai jälleen kummallisen päänäpiston lyödä koululaukulla kellarinikkunan säpäleiksi, jonka jälkeen he juoksivat takaisin koulunpihalle. Oikeastaan he eivät olisi saaneet olla kerrostalon lähellä koska koulunpihalta poistuminen on jälki-istunnon uhalla kielletty. Koulun ja kerrostalon välissä on tasakallio, johon on maalattu keltainen viiva, jota ei saisi ylittää. Jonna syyllistyi keltaisen viivan ylittämiseen mutta Johanna syyllistyi myös vakavampaan rikkomukseen, ikkunan rikkomiseen. Koulunkello soitti pienen melodian, joka tarkoittaa oppitunnin alkamista. Oppilaat menivät tavalliseen tapaan koulun pitkälle käytävälle ja asettuivat jonoon luokkahuoneenoven viereen odottamaan pedagogia. Useimmiten Tuure tulee vartin myöhässä, mutta tänään hän tulikin epätavallisen aikaisemmin. Hänellä oli mukana korkea kärry, jossa kökötti musta DVD-laite, joka tarkoittaa, että tänään oppilaat saavat katsoa opetusfilmejä. Yhä kouluissa katsotaan opetusfilmejä DVD:ltä, vaikka yleensä elokuvia katsotaan netin suoratoistopalveluista.

Ääni oppilaiden joukosta juurusi, että Johanna on rikkonut ikkunan, jolloin Tuure kysyi hämmästyneellä äänellä: "Mitä mun pikku korvat kuulevatkaan?" Jonna reippaasti osoitti käytävän ikkunasta kerrostaloa, jonka kellarinikkuna näkyi selvästi olevan rikki. Johanna on vielä niin nuori, ettei ymmärrä vasikoinnista mitään eikä osaa vielä pahoittaa mieltänsä. Ainoastaan selkäsaunan aikaan hän tulee itkuseksi mutta sehän on ihan luonnollista.

Tunnilla muut saivat katsoa opetusohjelmia paitsi Johanna. Hänen piti rangaistukseksi istua luokkahuoneen ovelle päin ja katsoa pelkkää julistetta, jonka Tuure oli joskus siihen teipannut. Julisteessa on ikivanha rockbändi *The Alzheimers*. Bändi on monta vuosi sataa vanha ja on aikoja sitten lakkautettu mutta viime aikoina rockbändi *Jumputus* on alkanut uudelleen lämmittää *The Alzheimers* bändin kappaleita ja muuntavat sanoitukset nykyaikaan.

Johannasta rangaistus tuntui ihan mukavalta koska julisteessa poseerasi komeita jätkiä ilman paitaa. Hän ei vielä tiedä mitään seksistä eikä edes tiedä mitä kyseinen sama tarkoittaa mutta jossain alitajunnassa hän kiihottui julisteessa olevista euruoroista, joista yksi on mustaviiksinen ja toisella on ruskea takkutukka. Kolmannella on puolikalju; sivuilla pallomainen ruskea tukka.

Eräänä päivänä, kun luokalla oli juuri ollut esperantontunti, joka on koulun viereisessä parakkimaisessa punaisessa rakennuksessa jumppasalin ja varsinaisen koulurakennuksen välissä, niin silloin ulko-oven vieressä Jonna osoitti Johannalle punaista palohälytinnappia, josta joku oli rikkonut suojalasin. "Johanna, paina tuosta!" kuten saattaa arvata, Johanna meni ja painoi nappia. Palohälytin pärähti soimaan ja kaikki kyseisestä rakennuksesta juoksivat päätä pahkaa ulos koulun jalkapallo- ja rugbykentälle.

Seuraavan tunnin alussa Tuure kysyi: "No, kertokaapa lapsukaiset, kuka teki viereisessä rakennuksessa väärän palohälytyksen?" Totta kai hän epäili Johannaa, kukapa mukaan saisi tuollaisen järjettömän idean kuin tämä hassu blondityttö.

Johanna nousi reippaasti ylös ja tunnusti: "Minähän sen tein, tehty mikä tehty!" johon Tuure: "Se oli hyvin tehty, ööh, siis tunnustaa tekosensa!" sitten hän jatkoi: "Sulla oli tuuria, kun palokunta ei ehtinyt saapua tai muuten olisi voinut tulla hyvin kallis hälytys." Ikkunalasku perittiin Johannan viikkorahoista ja oli todella tuuria, ettei palohälytystä tarvinnut maksaa koska siihen Johanna-tytön viikkorahat eivät olisi riittäneet.

Keväällä luokanvalvoja vaihtui koska Tuure meni jatkokoulutukseen ja toiseksi häneltä alkoi olla ilmat pois. Koulutuksen jälkeen Mikkelin kaupunki lupasi hänelle tuntipedagoginviran.

Tuuren seuraajaksi tuli lyhyt kastanjanruskeatukkainen *Markku-Leo Speed*.

Apupedagogiksi tuli nuori miespuolinen lihaksikas *Marko Kola*, jolla on vartijankoulutus.

Kun Markku-Leo oli kuullut joistakin villikko-oppilaista, niin hän vaati luokkaan apupedagogin. Hänellä on riittävästi jaksamista kotirintamallakin, jossa alkoholisoitunut Martina sisko on alkanut treffailla ylikiltin Max Anttilan kanssa. He ovat päättäneet hankkia lapsia. Markku-Leo on monesti yrittänyt toppuutella siskoaan koska ensin tämän tulisi raitistua.

Välituntikellon soidessa ulos, niin heti Johanna alkaa napsutella Markolle. Vaikuttaa siltä, että hän antaisi lentosuukkoja, vaikkei edes tiedä yhtikäs mitään suukoista, sillä hänhän on vasta yhdeksänvuotias.

Marko tuoksu hurmaavan hyvälle koska hän keräilee tuoksu öljyjä. Koulun käsityöluokasta hän on pöllinyt muutaman tuoksuöljypullon, jota hän tapaa vaivihkaa ripotella ympäri koulua. Tuoksu on tarttunut hänen sormiinsa, jonka Johanna havaitsi ja villiintyi napsuttelemaan ihan kuin television saippuasarjoissa. Marko hymyilee oikein leveästi ja pohtii laittomuuksia; mennäkö tytön kanssa koulunvarastoon hivelemään tämän paljasta ihoa, mutta onneksi niin pitkälle hän ei mene. Kerta kaikkiaan hän ei uskalla ottaa riskiä, sillä tätä nykyään lapsiin sekaantuminen on ankarasti kielletty. Lakia on kiristetty entisestään, jotta pedofiilit saataisiin kuriin. Tätä nykyään pedofiiliaa voi saada jopa kymmenen vuotta vankeutta ja joutuu pakkokastraatioon. Miespuoliset pedofiilit menettävät munat ja naispuolisilta emätin ommellaan umpeen.

Markolla on taipuvuuksia pedofiiliaan mutta onneksi ei uskalla toteuttaa sairaita ideoitaan.

Vanhempainillassa Markku-Leo kertoi Annalle ja Antille, että tyttö napsuttelee apupedagogille. Kotona Anna nuhteli tyttärtään, että tuollainen peli ei kyllä vetele, sillä tuntemattomat miehet voivat olla yllättävän ilkeitä pikkutyttöjä kohtaan. Johanna tunsu punan nousevan poskelle. Ehkä jossain alitajunnassa hän aavisti, että kyseessä oli jonkinasteista flirttiä, vaikkei edes tiedä mikä se semmoinen flirtti oikein on. Tällaiset kömmähdykset lisäävät Johannan ujoutta rakkausrintamalla, vaikkei edes tiedä mitään rakkaudesta, ei ainakaan siinä eräässä merkityksessä. Vielä hän ei tiedä eroa tytön ja pojan välillä.

Keväällä Johannan luokka teki päiväretken Liesjärvelle, jossa on museorautatie, jossa kulkee jonkin matkaa historiallinen dieseljuna. Museorautatieasemalla on hassu nimi; *Parabooli*.

Samalla he tutustuivat museorautatien varrella oleviin kartanon raunioihin. Kartano on kuulunut huijareille, jotka räjäyttivät kartanon vakuutuspetos mielessä mutta rahoja he eivät saaneet koska viranomaiset haistoivat palaneen käryä ja silloin huijarit häipyivät vähin äänin ulkomaille eikä sen koommin heistä ole kuulunut mitään. Kartanon raunioita ei haluta raivata pois koska ne ovat erikoisen näköisiä; paljon kultaisia kupoleita ja kaaria. Sitten kunta pakkolunasti rauniot ja ne julistettiin nähtävyydeksi. Museorautatie rakennettiin kartanoiden ja piskuisen Paraboolin välille.

Museorautatiellä halutaan näyttää jälkipolville, että millaisia olivat entisaikojen rautatiet ja junat. Tätä nykyään kaikki muut junaradat on rakennettu silloille, ettei muodostuisi muureja.

Heinäkuussa 2979 alussa Antin ja Annan perhe päätti muuttaa Savonlinnaan koska he haluavat vaihtelua ja toiseksi se on lähempänä Vattulaa mutta itse Vattulaan he eivät kuitenkaan halua, sillä sehän on vähän liian pohjoisessa. Varmasti sukulaiset ja tuttavat katsoisivat kummissaan, jos Kiviset palaisivat maitojunalla takaisin ja alkaisivat rallatella ikivanhaa Nälkämaan laulua, joka monia ulkokainuulaisia vituttaa.

Savonlinna vaikuttaa mielenkiintoiselta kulttuurikaupungilta koska silloin voisi leuhkia oopperafestivaaleilla, vaikkei Anna ja Antti olekaan oopperaihmiä mutta eihän siitä tarvitse mennä läpättämään. Suuri syy Savonlinnaan muutosta on, että siellä on hyväpalkkainen maakaasuyhtiö *Liquid*, paremmat liksat kuin Brandcarilla. Antti onnistui saada töitä maakaasuyhtiöltä. Anna aikoo paikan päällä etsiä töitä.

Koulun päättäjäpäivänä luokanvalvoja antoi Johannalle muistoksi pahvin palasen, johon hän kirjoitti kauniilla kullanväriseillä kynällä; *Ole sinä Johanna reipas ja tottelevainen oppilas siellä Savonlinnan koulussa...* Kotona Johanna tahtoi, että äiti skannaisi kirjoituksen Kivinen Areena sivustolla olevalle vauvamuistosivulle, jota tytöt kutsuvat *karvasaitiksi* koska siellä on heidän ensimmäisten hiuskiehkuroiden kuvat. Totta kai Anna skannasi näin hienon kirjoituksen ja toivoo hartaasti, että tyttären uhma jäisi tänne Forssaan ja uudessa koulussa olisi rauhallisempi. Vähän ennen muuttoa Anna vitsaili Johannalle, että jos tämä ei olisi kiltisti uudessa koulussa, niin silloin Jokioisten sedät ja tädit tulisivat isojen piikkien ja aivoanturoiden kanssa Savonlinnaan.

Muuttopäivänä oli kova helle. Hiki virtasi ihan solkenaan, kun he kantoivat huonekaluja tummansiniseen muuttoautoon. Parisängyn he veivät kierrätyskeskukselle, koska se on monta vuotta vanha ja haisee kuselle. Perillä Savonlinnassa he ostavat uuden sängyn.

Iltapäivällä pihaan peruutti suuri tummansininen muuttoauto, jonka kyljessä lukee valkoisella *JT Transport*. Se on vanha pohjoismainen kuljetus- ja media-alan yritys. Muuttoauton tullessa Anna oli Astan luona läksiäiskahvilla vastakkaisessa talossa, toisella puolen Vanha Tammelantietä. Johanna ryntäsi päätä pahkaa vilkkaasti liikennöidyn tien yli kertomaan äidille, että nyt muuttoauto saapui. Onneksi sen verran hän maltoi katsoa molempiin suuntiin, ettei jäänyt autojen alle. Viime aikoina Vanha Tammelantiellä liikenne on hitusen vähentynyt mutta yhä kuorma-autot kaahaavat tuhatta ja sataa kohti Tammela. Vastikään on aloitettu rakentaa uutta tietä Tammelaan, joka menee valtatie kakkoselta ja kympeiltä, Tallilan ja lentokentän takaa suoraan Tammelaan. Tähän mennessä suurin osa autoilijoista valitsee Vanha Tammelantien koska sitä kautta Tammelaan on lyhyempi matka kuin Uusi Tammelantietä, tosin vanha tie on kapeampi. Nyt rakenteilla oleva tie on leveämpi ja vieläkin suurempi.

Vernerin perhe on vastikään muuttanut vastapäiseen taloon osoitteessa Vanha Tammelantie 61. Vernerin kovana liikemiehenä ostaa rapsautti vastapäisen talon. Talossa on seitsemän vuokralaista, K to Go kauppa sekä peruna- ja muna kellarikauppa. Entinen talo laitettiin myyntiin, jotta Antti ja Vernerin saivat lisää fyrkkää. Vernerin perhe muutti b-rappuun toiseen kerrokseen. Asunto on kaksio mutta Vernerin suunnittelee suurremonttia ja ottaa itselleen kaksi yläkerran asuntoa, jolloin lapset saivat omat huoneet sekä saataisiin myös vierashuoneen.

Paskamahankaupan omistaja suunnittelee kaupan sulkemista koska ikä ja maha alkavat painaa sekä kaupan pitäminen ei enää ole kovin kannattavaa. Vironmäen ostoskeskus houkuttelee asiakkaita. Paskamahalla on pieni kioski Kantinsannan uimarannalla, Pyhäjärven rannalla. Kiviset ovat monesti käyneet Kantinsannan uimarannalla koska siellä on pitkästi matalaa. Vähän matkan päässä, saman järven rannalla on Pohjois-Koukkulan uimaranta, joka on paljon pienempi, varsinkin kun on nousuvesi. Nytkin olisi uimarantasää mutta muuton takia he eivät ehdi uimaan. Muuttoauton kuljettaja riisui paitansa hellesään takia. Johanna ja Jaana-Maria huvitti kuljettajan uskomattoman karvainen rinta.

Kun kaikki tavarat olivat muuttoautossa, niin silloin he lähtivät ajamaan kohti Savonlinnaa. Muuttoauto ajoi mutkan kautta koska samassa kyydissä oli toinenkin muuttokuorma, jonka pitää viedä Mikkeliin. Sitten muuttoauto menee Savonlinnaan, osoitteeseen Pihlajankatu 1 E 40. Kiviset menevät edeltä.

Kiviset pysähtyivät kahville Heinolan Tähtihoviin, jonka ympärille on kasvanut suuria kauppakeskuksia, joista suurin ja mahtavin on punapeltinen *Viking Market*. Sieltä Anna kävi Johannan kanssa ostamassa uuden espressokeittimen koska entinen oli mennyt rikki. Se ei enää lämmitänyt kahvia ja rutisi kummallisesti niin, että Anna on monesti luullut vanhimman tyttären pelleilevän, vaikka tämä on ollut ulkona hiekkalaatikolla. Nyt vihdoinkin Anna päätti ostaa uuden espressokeittimen. Taukopaikalla äitiä ja isosiskoa odotellessa Jaana-Mari leikki viihderobotin kanssa ja se oli vähällä unohtua taukopaikan pöydälle mutta viime hetkellä Johanna sattui sen huomaamaan ja tempaisi Lasse Tronicin kainaloonsa.

Sitten matka jatkui kohti uutta kotikaupunkia.

Parin tunnin kuluttua he saapuivat vastavalmistuneelle Ryssänmäen kerrostaloalueelle, joka sijaitsee Savonlinnan eteläpuolella. Ryssänmäellä suurin osa kerrostaloista on *Liquidin* työsuhdeasuntoja. Talot on päällystetty timanttia muistuttavilla pikkukivillä ja parvekkeiden kaiteet on koristeltu ruskeilla kaakeleilla. Kivisten uusi koti sijaitsee perimmäisessä kerrostalopitkossa, aivan *Pihlajankadun* päässä keskimmäisen E-rapun toisessa kerroksessa. Heidän alapuolellansa asuu talonmies *Seppo Lossi* perheineen. Heti kun Johanna oli huomannut heidän nimensä, niin silloin häntä alkoi huvittaa, kun jollain on tuollainen hassu sukunimi.

Kun kaikki tavarat olivat sisällä, niin silloin Kiviset menivät kaupungille ostamaan uuden parisängyn. He löysivät aivan Savonlinnan keskustasta kalustetavaratalo *Meidän kalusteemme*, joka sijaitsee uuden ja vanhan kaupungin välissä. Savonlinnan vanhan ja uuden kaupunginosien välissä on keskustan pääkatu *Frangéninkatu*. Katu on nimetty eurooppalaisen liikemies Simon Frangénin mukaan, joka tapasi usein ajella isolla moottoripyörällä ympäri Pohjolaa. Hän on saanut moottoripyöräilijä patsaan Skandinavian pääkaupunki Centstadiin, Skandinavian parlamenttitaloa vastapäätä. Centstad on Kööpenhaminan ja Malmön yhteinen nimi. Myös Suomessa on joku kaduista nimetty Frangénin mukaan.

Annan ja Antin uusi parisänky on todella loistokas, johon voi upottaa DAB-radion sekä laittaa multimediakameran lataukseen.

Sängyn jalkopään reunalla on ruskea keinonahkainen pitkulainen pehmuste, jota Johanna alkoi kutsua tekohampaaksi koska sen voi irrottaa ihan kuin tekarit, jollaiset hän on nähnyt Vattulan mummon luona. Elisabethilla on tekohampaat, kun on ollut liian laiska harjaamaan hampaitaan. Tämä on hyvä pelote Elisabethin lastenlapsille, että hampaista kannattaa pitää hyvää huolta, ettei joutuisi poistattaa hampaitaan.

Kivisten muuttokuorman saapuminen alkoi kestää jopa viikon. Koko perhe joutui ahtautumaan uuteen parisänkyyn. Anna ja Antti alkoivat pelätä pahinta, ettei enää koskaan näkisi tavaroita. Lukemattomia kertoja he ovat soittaneet muuttoautonkuljettajan matkapuhelimeen. Joka kerta tämä sanoo, että on tulossa. Matkalla hän on poikennut Visulahden huvipuistossa, kun on lapsenmielinen.

Viikon kuluttua muuttoauto vihdoinkin ja viimein saapui. Antti sanoi suorat sanat karvarintaiselle muuttoautonkuljettajalle, että tämä oli viimeinen kerta, kun valitsi JT Transportin.

Maakaasuyhtiö *Liquid*, jossa Antti aloitti, tuo maakaasua Karjalan kautta Venäjältä Suomeen ja sitten välittää edelleen Skandinaviaan. Liquidillä on useita maakaasun jakelulaitoksia ympäri Pohjolaa. Yksi niistä on Kalmarissa, jonne menee kaksi maakaasuputkihaaraa; pohjoinen putki tulee Savonlinnasta päin ja itäinen tulee suoraan Baltian kautta Venäjältä.

Anna ei saanut töitä. Hänen pitää käydä kerran kuussa Eurometal ammattiliitossa leimaamassa, jotta saisi työttömyyskorvausta. Sinänsä on ihan mukava olla kotirouvana tehden käsitöitä kuten päivittää sääblogia sekä kirjoittaa Facebookissa sääjuttuja.

Kivinen Areena on kytketty Karjaruutuun, jotta olisi helpompi katsella sukulaisten tekemisiä. Kullakin sukulaisella on omat perhesivunsa Kivinen Areenassa ja Karjaruudussa.

Johannan uusi koulu sijaitsee *Vanhamäen* kaupunginosassa, ihan kävelymatkan päässä mutta hänelle järjestettiin taksikuljetus koska kyseessä on spesiaalikoulun kolmosluokka, jotta pedagogeilla olisi aikaa hänelle. Hän on jo huomattavasti rauhoittunut. Spesiaalikoulu matemaattisten vaikeuksia vuoksi. Apupedagogi, vaaleakiharatuukkainen lihavahko *Liinus Röpelinen*, onnistui herättää Johannan kiinnostuksen kertotauluun. He harjoittelevat kertotaulua pienessä materiaalivarastossa, jossa Johanna ihastui vaaleanpunaiseen pomppupalloon. Kertolaskujen ohella hän saa käydä pomppimassa ja sitten jatkaa kertotaulua.

Tässä uudessa koulussa Johanna viihtyy erittäin hyvin. Ehkä se johtuu siitä, kun koulu on vastarakennettu. Samassa rakennuksessa on myös Vanhamäenkoulun yläaste. Ala- ja keskiaste on Vanhamäen ostoskeskuksen vieressä.

Spesiaaliskoulu on yläasterakennuksen takana ja on nimeltä *Kukkulakoulu*, jonka takana on pieni heinäniitty, jonka takana on metsikkö. Metsikön takana on sorakuoppa, jonne on tehty uimala. Siellä on aina lämminvesi.

Sorakuopan ja Savonlinnan keskustan välissä on omakotitaloalue *Kannas*. Kannaksen ja keskustan välissä menee kapea puro, jonka yli menee kolme siltaa, joista yksi on kävelysilta.

Koulurakennuksessa on myös kouluhammaslääkäri, jossa Johanna kävi korjauttamassa hampaansa huippukuntoon. Hammaslääkärikauhusta on enää muisto jäljellä ja siitä saamme kiittää kouluhammaslääkäriin vakaata ammattitaitoa.

Johannan hampaat tulivat liiankin ärhökkään kuntoon, sillä eräänä syyspäivänä koulutaksissa hän puraisi luokkakaveri *Ninni Nicolsonia* käsivarresta niin, että melkein hampaat menivät käsivarresta läpi. Nyt pikku Johanna on purrut kahta luokkakaveria; Kristiinaa Forssassa ja nyt Ninniä Savonlinnassa.

Seuraavana aamuna taksia odotellessa Ninni kertoi tästä Johannan äidille, joka oli saattamassa tyttärtään taksin hakupaikalle. Anna puisteli päätään ja tuhahti: "Helevetti tyttö! Ihmiset eivät pure... Luulet sie olevas koera?" Tietenkään Johanna ei osannut sanoa mitään, sillä tämäkin on osa kummallisia päähänpistoja.

Pikkuhiljaa Johanna sai tietää, että sähkötupakoissa on uudenlaista, erittäin vahvaa, myrkyä nimeltä ninniini. Siitä hänelle assosioitui mieleen luokkakaveri Ninni Nicolson ja ajatteli itsekseen, että kenties Ninnin käsivarresta oli paljon ninniiniä ja nikotiinia. Mikä hassuinta, työllä on molempien myrkkujen nimet nimissään; ninniini ja nikotiini.

Näykkäämisen takia hän ei oikein uskaltanut enää lausua ääneen näitä kahta tupakkamyrkyjä eikä kutsua luokkakaveriaan nimeltä. Koulussa hän leikillään alkoi kutsua Ninniä *Tupakaksi*. Tämä huvittaa Ninniä sekä pedagogeja. Luokanvalvoja on vanhahko mustatukkainen Elisa Kertsu.

Aamuisin taksia odotellessa, Pihlajankadun ja Romuautonkadun kulmauksessa, Johanna tapaa potkia maata, johon muodostui pienoinen kuoppa, jota Anna ja Ninni alkoivat kutsua kiinalaisten jalkapohja kuopaksi, että pian kuoppa ulottuisi Kiinaan asti.

Vieläkään Johanna ei pidä liikuntatunneista, siispä eräänä päivänä hän piiloutui rappusten alle odottamaan, jotta liikuntatunti ehtisi alkaa ja sitten ei tarvitsisi olla koko tuntia koska vaatteiden vaihtoon menisi aikaa. Täältä rappujen alta Johanna näki kuinka ruskeatukkainen rehtori

Santra Pessala, joka on myös liikuntapedagogi, juoksi edestakaisin portaita ja hoki:

"Kaupunginvaltuusto on päättänyt, että kaikkien pitää olla tunnilla." Johannan oli vaikea pitää naurua koska rehtorin ilme oli kyllä näkemisen arvoinen.

Eräänä päivänä Santralla oli konflikti, tasapaksun pyöreähuulisen, *Bettina Parkkisen* kanssa joka myös piiloutui samojen portaiden alapuolelle. Pitkän etsinnän jälkeen rehtori löysi tytön, mutta tämä pakeni läheiselle pellolle, jossa Santra sai hänet kiinni ja he painiskelivat pitkän tovin, kunnes Santra onnistui köyttämään tämän villintytön. Siinä hässäkässä Santra kadotti punaisen lempilippalakkinsa, jossa on *Power Beerin* logo, jonka myöhemmin jotkut ystävälliset koululaiset saivat löytämään ja toivat sen rehtorinkansliaan. Tietenkin Santra antoi korvaukseksi hyvät arvosanat heidän todistuksiin.

Johanna seurasi vierestä, kun Santra taisteli Bettinan kanssa. Hänestä tämä oli aivan kauheaa ja melkein menetti yöunet. Tästä lähtien Johanna ei enää tohtinut mennä rappujen alle koska sieltä hänelle assosioitui mieleen tämä kauhea Bettina juttu.

Eräänä iltapäivällä koulu jälkeen koulunpihalla taksia odotellessa jotkut tytöt kiusasivat Johannaa mutta onneksi Santra reksi näki kaiken ikkunastaan ja komensi kiusaajat rehtorinkansliaan. He saivat varoitukset, että ensi kerralla he joutuisivat kasvatustuomareiden hoiviin.

Kasvatustuomareit ovat lasten- ja nuortenpoliiseja suurine valtuuksineen. Tästä lähtien Johanna sai olla rauhassa.

Silloin tällöin viikonloppuisin Johannan luokkakaveri *Kiril Kirsinen* yritti tulla leikkimään mutta turhaan, sillä joka kerta Antti ja Anna tekivät jonkin tekosyyn kuten esimerkiksi, että ollaan juuri lähdössä kaupungille.

He eivät halunneet, että tytär leikkisi liikuntarajoitteisen pojan kanssa, koska tämä liikkuu hydraulisten kainalosauvojen avulla niin, että kainalosauvoista tulee hassu buff-buff ääni. Ehkä leikki olisi ollut rajua, jos tervetyttö ja liikuntarajoitteinen poika oikein villiintyisi. Tässä he tekivät karhunpalveluksen tyttärelleen, sillä tämä alkoi tottua yksinloon. Johannasta uhkaa tulla tunnevammainen eli vieraantuu kavereista.

Anna yritti laittaa Jaana-Marin lasten päiväkerhoon mutta turhaan, sillä tämä ei suostunut jäämään edes kauppareissun ajaksi. Päiväkerho on Ryssänmäen ostokeskuksen yläkerrassa. Alakerrassa on ruokakauppa Coop Konsum, Postcenter, jossa on pakettiautomaatteja, robottikampaamo jossa robotit leikkaavat tukkia sekä My Way automaattioskio.

Nyt syksyllä, kun oli ostokeskuksen avajaiset, niin silloin lapsille laitettiin muovilaatikko, josta sai ottaa ilmaiseksi leluja. Heti kun laatikko ilmestyi kioskin edustalle, niin samassa lapsiparvi pölähti laatikon kimppeun. Laatikoon jäi vain kaksi tavaraa; vaaleanpunaiset kiikarit sekä ison sinisen kamman. Kiikarit eivät pitkään saaneet olla ehjinä koska eräänä päivänä Anna paiskasi kiukustuneena kiikarit päin seinää, kun ne sattuivat olemaan lähinnä. Silloin Johanna alkoi itkeä vullottaa, että kiikarit ovat mäsänä, jolloin Anna korjasi ne Plastic Baddingilla. Kiikareista tuli melkein kuin uudet, muttei niiden liikkuvia osia enää pysty käyttä.

Pihlajakadun päässä on erittäin hyvät mustikka-apajat. Vähän matkan päässä menee Juva-Punkaharju moottoritie, ja sen takana on vieläkin enemmän mustikoita. Eräänä lauantaina Kiviset päättivät lähteä marjaan, koska Anna on löytänyt eräästä nettilehdestä herkullisen mustikkakakun reseptin. Keittiönkaapissa olisi kaikki muut ainekset paitsi itse mustikoita. Pitkän suostuttelun jälkeen hän onnistui ylipuhumaan aviomiehensä lähteä marjaan. Retkestä olisi hyötyä myös lapsille. Heti metsässä Jaana teki itselleen käärmeentappokepin, sillä lähimetsissä on runsaasti kyykäärmeitä. Moottoritien takana he kohtasivat valtavan kyykäärmeen, joka sihisi kuin mikäkin. Jaana juoksi ensimmäisenä hirviaidan yli ja keppi jäi metsään. Ei hänestä ollut käärmeen tappajaksi. Käärme oli epätavallisen suuri, varmasti joku geenimutaation aikaansaannos. Anttia harmitti pitkään, että multimediakamera jäi kotiin. Usein se roikkuu kaulassa, muttei koskaan silloin kun sille olisi todellista käyttöä.

Täällä Savonlinnassa Kiviset eivät tunne juuri ketään. Vain muutaman kerran Antin työkaveri Lauri Tynkkynen kävi kylässä robottivaimonsa kanssa. Lauri on niin ujo, ettei uskalla hankkia oikeaa vaimoa, siispä hän päätti ostaa sellaisen robottiversiona, jonka voi itse ohjelmoida mieleisekseen. Oikeastaan hänen robottivaimonsa on talousrobotti, joka on tarkoitettu toimintarajoitteisille. Lauri ilmoitti Savonlinnan kaupungin hoivahallinnolle, että hänellä olisi toimintarajoite nimeltä ujoussyndrooma ja tuttu lääkäri tekaisi todistuksen. Sitten herra Tynkkyselle annettiin talousrobotti, johon hän näppäränä miehenä ohjelmoi rakastelutoimintoja kuten ranskalaista hierontaa mutta se vaatii hienosäätöä koska ranskalainen hieronta on melkoista jytyyttämistä. Robottivaimo ei tietenkään pysty synnyttämään lapsia, mutta seksinharrastaminen käy erinomaisesti. Jos haluaa lapsia, niin silloin pitää yrittää hurmata oikea nainen tai kääntyä adoptiokeskuksen puoleen. Lauri ohjelmoi robottinsa hellävaraisesti hyväilemään paljasta kehoa pehmeillä harjamaisilla käsillä. Hän päällysti robotin ohuella pehmeällä keinoahalla, joka muistuttaa ihmisihoa. Kyllä Kivisillä oli ihmettelemistä, kun Lauri tuli kylään robottivaimonsa kanssa. Robotti osaa vastailta yksinkertaisiin kysymyksiin ja on älykkäämpi kuin entisaikojen Applen Siri-sovellus. Kun robotilta kysyy, että mitä se tietää Siristä, niin silloin robotilta pääsee räkänauru, vain silloin kun käyttäjä ei ole Siri niminen tai lähistöllä ei ole sen nimisiä, niin pitkälle on tekoäly kehittynyt.

Samana päivänä, kun Lauri tuli robottivaimonsa kanssa kylään, niin Johanna oli liukastunut kotitalon edustalla mutta onneksi hänellä oli pehmeä pipo päässä, ettei käynyt pahasti. Totta kai pää tuntui kummalliselta mutta seuraavana päivänä polla oli huippukunnossa. Kun Johanna lepäsi olohuoneen sohvalla, niin silloin Lauri sanoi, että myös hän pelkää, jos robotti liukastuisi ja menisi rikki, sillä robotin korjaus tulisi kalliiksi.

Usein viikonloppuisin Kiviset tapaavat käydä Juvalla, joka on kasvanut kaupungin mittoihin. Juvan ydinkeskustassa on tätä nykyään paljon halpahalleja kuten *Sisko Market*, jossa on paljon erilaisia taideteoksia sekä uskomattoman kauniita tauluja. Juvalla on myös viinakauppa nimeltä *Kosken Jorman viinatalo*. Sieltä Anna osti hyvänmakuista jaloviinaa.

Muutaman kerran Annan ainoa sisko Siiri lapsineen tuli kylään koska samalla he halusivat nähdä oopperakaupunki Savonlinnaa ja nyt siihen oli hyvä syy.

Siiri ja Henkka erosivat muutama vuosi sitten. Henkka rakastui kollegaansa eräässä vankilateknikkojen kokouksessa, joka pidettiin Kuopiossa. Kollegalla oli hihatton paita ja valtavan suuret rinnatkin näkyivät niin, että Henkalla alkoi sydän villisti pompottaa ja patukka seistä niin, että hän unohti olevansa naimisissa. Kokouksessa, esiteltiin moderneja vartiointirobotteja, mutta Henkka ei kyennyt keskittymään, kun ajatukset harhaili tässä upea vartaloisessa *Mikaela Yrjölässä*. Kotiin tultuaan Henkka itse kertoi vaimolleen, että on rakastunut toiseen naiseen. Siiri sanoi: "Hyvä on, muttei kuitenkaan niin hyvä, että haluan jatkaa avioliitossa!"

Niin Siiri ja Henkka erosivat Elisabethin kauhuksi. Avioeron jälkeen Henkka muutti naisen luokse Kuopioon ja aloitti paikallisessa vankeinhoitolaitoksessa.

Siiri päätti, että mieluummin hän asuisi yksin lastensa kanssa kuin jakaisi miehensä jonkun blondi hupakon kanssa. Muutaman kerran hän on tavannut Mikaelan. Siiriä todella huvitti tytön ulkonäkö; leuan alapuolella pari suurta luomea sekä korvalehdessä pieni korvakoru, jossa LED-lamppu vilkuttaa punaista valoa. Siirin ja Henkan lapset saavat käydä isänsä luona niin paljon kuin haluavat. Siiri haluaa olla Henkalle vain kaveri kaveripohjalta, muttei sen enempää tai vähempää. Hän ei halua olla riidoissa ihmisten kanssa.

Siiri muutti lastensa kanssa Vaasan keskustassa olevaan pilvenpiirtäjään nimeltä *Wasa Tower*. Avioeron jälkeen hän ei enää voinut asua Vaasan linnan työsuhteasunnossa.

Pilvenpiirtäjästä on upeat näkymät Botnia kanavalle ja Merenkurkkuun, jopa Uumajakin pilkistää, jossa asuu Siiri tuttava, Monique-Karin, joka usein käy ostoksilla Clothes Basementissä, jossa Siiri yhä käy töissä. Hänen työtehtäviinsä kuuluu hinnoittelu sekä tavaroiden järjestely. Monique-Karin ei osaa suomea eikä Siiri skandinaviaa. He juttelevat englanniksi.

Savonlinnaan Siiri ja lapset tulivat junalla, koska sillä on niin vaivaton matkustaa. Tätä nykyään Vaasasta Varkauteen menee huippunopea *PendolinoX3000 Vasia Express*. Kiviset olivat vastassa Varkauden matkakeskuksella. Harmi kun sama luotijuna ei mene Savonlinnaan.

Eräänä päivänä, kun Siiri lapsineen oli juuri tullut Kivisten autoon, niin silloin Jaana-Mari kehui autoa erinomaiseksi. Eikä aikaakaan, kun kytkinvaijeri katkesi ja Antin oli jarrutettava käsijarrulla. Tässä Rollsin mallissa ei ole automaattiohjausta koska se olisi maksanut lisää. Jos olisi ollut automaattiohjaus niin silloin kytkinvaijeria ei olisi ollut. He pääsivät turvallisesti kotiin. Seuraavana päivänä Antti vei auton Rollsin merkkikorjaamolle.

Eräänä viikonloppuna, kun Kiviset olivat käyneet ostoksilla Varkaudessa, niin silloin Jaana-Marille oli ostettu puhuva nukke, jonka voi itse ohjelmoida sanomaan suosikkisanoja; tarvitsee vain kytkeä mikrofoni nukken selkään ja äänittää puhefraasit. Puhuvat nukket ovat melkein kuin viiherobotit mutta kuitenkin ne ovat lasten leluja. Nukeissa on valmiita puhefraaseja kuten esimerkiksi; Anna mulle mehua, Sä oot epäreilu, Mitä tapahtuu Kangasalan puhelintehtaalla? Sekä yksinkertainen laulu kookospähkinästä.

Jaana-Marista nukke on hyvin mieluinen ja totta kai piti saada sellainen niin, että isän ja äidin oli kaivettava kuvettaan. Kotirappukäytävässä kun he ohittivat ensimmäisen kerroksen, niin silloin Jaana-Mari laittoi nukken hokemaan talonmiehen sukunimeä.

Juuri silloin rappukäytävässä Ulla Lossi oli siivoamassa ja alkoi rinnat hytkeyn nauraa, kun näki pikkutytyllä hassun puhuvan nukken, joka hoki Lossia.

Monesti parvekkeelta Antti ja Anna ovat katsoneet huvittuneina, kun Ullan ja Sepon tytär Elina istuu pihalla puistonpenkillä käsikkäin puoliksi kaljuuntuneen pojan kanssa. Heitä vasta päätä seisoo vaaleatukkainen, tukevahko tyttö, joka filmaa rakastunutta paria multimediakameralla ja vähän väliä ivallisesti päryyttelee: "Ellu, rrrrrr!" johon Elina naurahtaa: "Ellu ja Erkku ovat taivaassa!" ja nauraa rinnat hytkeyn. Johanna ja Jaana-Maria ei vielä tällaiset lemmen näytelmät kiinnosta.

Viikkoa ennen joulua Kiviset voittivat paikallislehden arpajaisissa valtavan joulukinkun.

Tätä nykyään paikalliset sanomalehdet ilmestyvät lukulaitteina. Lukulaitteet on helppo päivittää; illalla nukkumaan mennessä paikallislehden lukulaite laitetaan lataustokkaan, jolloin yön aikana siihen tallentuu tuoreet uutiset. Savonlinnassa ilmestyy *Savonlinnan uutiset*, niminen lukulaittesanomalehti.

Antti sai töistä suuren jouluruokapaketin, joka sisälsi herkullisia hanhenmaksapalleroita, minisalamia, perinteisiä joululaatikoita, joulujuomaa sekä paljon muita jouluherkkuja. Yhä kinkku on joulupöydän lyömätön kunkku mutta sen rinnalle on viime aikoina tulleet hanhenmaksapallerot sekä minisalami. Hanhenmaksaa on keinotekoista lihaa, ettei hanhia tarvitse teurastaa maksan takia.

Aatonaattona Antti kävi ostamassa joulukuusen Savonlinnan Kauppatorilta. Ei ollut paljon valinnan varaa; parhain ja ainoa kuusi oli laiha kuusenranki, jonka Antti päätti ostaa, kun ei kehdannut mennä kuusi varkaksiin. Edellisinä jouluna hän on käynyt kuusivarkaissa isoveljen kanssa. Viime jouluna Antti ja Vernerit pöllivät hopeakuusen erään omakotitalon pihasta mutta eihän sellaista viitsi tehdä joka jouluna.

Jouluaattona Turku julistaa yhä joulurauhan. Se televisioitaan ympäri Eurooppaa ja siitä on tullut kansainvälinen jouluperinne. Joissakin osavaltioissa lähetys tekstitetään tai dubataan englanniksi ja esperantoksi. Kielen voi itse valita.

Illalla tuli joulupukki, joka itse asiassa oli Antin esimies *Kristian Kallela*.

Tytöt saivat runsaasti joululahjoja. Johanna sai muun muassa radio-ohjattavan lentokoneen, joka on hienempi kuin se, jota hän kävi muutama vuosi sitten lennättämässä enonsa kanssa.

Tämä nykyinen lentokone pystyy nousemaan korkeammalle ja on ärhäkämpi. Kristallieurot olivat vaarassa, kun lenskari kaarteli niiden ympärillä.

Kristallieuro on kristallikuunua muistuttava valaisin, jossa roikkuu lasisia eurotunnuksia.

Johanna sai myös piirustusapuvälineen, *piirustikku*, johon kiinnitetään kynä ja sitten imukupilla tikku kiinnitetään pöytään niin, että on helppo luoda kuvioita.

Jaana-Mari sai liittää puhuvia nukkeja sekä pörröisen kissan, jonka voi mikrofonin avulla ohjelmoida puhumaan. Mikrofonin on maskotin korvassa, ihan kuin viihderoboteissa.

Antti sai joululahjaksi uuden kelloradion merkkiä *Maximal Signal*, jossa on puheohjaus. Tarvitsee vain sanoa radioaseman nimi, niin silloin radioasema viritetty kohdalle. Antti huomasi, että radio on erittäin voimakas ja onnistuu löytämään jopa karjalalaisia radioasemia, joista yksi on lappeenrantalainen Radio Eteläveisto. Siitä hän kuuli, että kaupungissa olisi Brandcarin pääkonttori sekä kuorma-autotehdas. Ehkä sieltä Anna saattaisi saada töitä, ajatteli Antti.

Anna sai keittokirjalukulaitteen, jossa on paljon herkullisia karjalaisia reseptejä. Äskettäin hän on oppinut tekemään perinteisiä Karjalan piirakoita. Pian hän kadotti halun leipoa riisipiirakoita koska Johanna alkoi höpistä piirakoiden ulkonäöstä, että piirakat muistuttaisivat naispuolista sukupuolielintä. Tietenkään Anna ei halua leipoa piirakoita, joista tyttären likainen mielikuvitus lähtee laukkaamaan. Anna saa syyttää itseään, kun on opettanut tyttärelleen rumia sanoja. Hän on sanonut lapsilleen, että jos näyttää pimppiä pojille, niin silloin pimppiin kasvaa kynsi. Tämän hän sanoi siksi, ettei tyttäret alkaisi näytellä alapäättään tuntemattomille ja sitten saisi taas istua psykiatrilla aivoanturit päänahassa haukuttavana.

Perheellä on yhä viihderobotti Lasse. Äskettäin jouduttiin vaihdattaa robotin ladattava akku koska se oli kulunut eikä enää pystynyt ladata täyteen.

Kun viihderobotti on parvekkeella, niin silloin talon seiniä pitkin kiipeilevät oravat yrittävät ärsyttää viihderobottia. Kurret olettavat robotin olevan oikea eläin.

Tammikuussa Kiviset päättivät muuttaa Lappeenrantaan koska täällä Savonlinnassa Anna ei saanut töitä eikä he tunteneet ketään. Tosin Lappeenrannassakaan ei asu ketään tuttuja, mutta jokin kiehtoo tässä eteläkarjalaisessa kaupungissa. Ehkä se johtuu siitä, kun siellä on enemmän työpaikkoja sekä Karjalan tasavallan rajan läheisyys, jotta olisi helpompi käydä ostoksilla.

He päättivät alkaa ruveta käyttämään Savonlinnaa kirosanana, niin paljon heitä potutti tämä keskisuuri kaupunki Savon ja Pohjois-Karjalan rajalla. Ihan hieno kaupunki mutta sieltä puuttuu se jokin. Ehkä Kivisiä otti pattiin Savonlinnan vahva murre, jossa on sekaisin Savon murretta sekä karjalaa. Savonlinnassa on ollut jopa kieliriitoja; jotkut väittävät Savoia omaksi kieleksi ja toisten mielestä se on pelkkä murre.

Johanna sai koulusta *Savonlinna City* nimisen lukulaitteen, johon Antti uhkasi pyyhkiä takapuolensa, jos se lojuisi hänen näköpiirissään. Tietenkään muovisessa lukulaitteessa ei ole Serlan pehmoa.

Ennen lopullista muuttopäätöstä, joulukuun alussa, he kävivät tutustumiskäynnillä Lappeenrannassa, että olisiko muuttamisessa mitään järkeä. Lappeenranta vaikutti ihan kelvolliselta kaupungilta asua. Siitä on kasvanut melkoinen metropoli. Osa kaupunkia on rakennettu Saimaan alle, ettei tarvitsisi uhrata Saimaan rantoja.

Antti kävi kysymässä töitä Fenno-Brandcarin yhteisestä pääkonttorista, joka on korkeassa pilvenpiirtäjässä. Katolla loistaa neonvaloin *Fenno-Brandcar*. Konttorin vieressä on ankkalammikko. Antti sai hyväpalkkaisen homman kuorma-autotehtaan vaihdelaatikko-osastolta, koska hänellä on hyvät meriitit Forssasta.

Jos taannoiset pienet työpaikkavarkaudet eli E-Storessa asioinnit olisivat paljastuneet, niin silloin Antti Kivinen ei olisi tervetullut takaisin Fenno-Brandia konserniin. Ei kaikkea työnantajan ole hyvä tietää, kuten Antti Axel Kivinen ajatteli, kun käveli takaisin autolle, jossa perhe oli värjötteleässä. Sitten oli Annan vuoro mennä kysymään, jos olisi töitä. Hänelläkin oli hyvä maine Forssassa, niinpä sai töitä Brandcarin moottoritehtaalta. Tehdas on kuorma-autotehtaan takana, teollisuusalueen toisella puolella. Forssassa on Brandcarin päätehdas, jossa moottorit asennetaan autonkoreihin. Moottorit tulevat rajan takaa Karjalasta ja Venäjältä.

Fenno-Brandcarilla on yhteinen omistaja; sijoitusyhtiö *Brandor*. Yhtymään kuuluu myös toinen autonvalmistaja, jolla on tehdas Skandinavian Tvåstadissa, joka on nimeltä *VGM – Västra Götalands Motorverkstad*. Brandorilla on Forssassa pienimuotoinen *Hämeen Moottoriverstas*, joka valmistaa tilauksesta sähkökäyttöisiä urheiluautoja sekä valmistaa sähköautoprototyyppjä. Fennolla on sisarkuorma-autotehdas Skandinavian Kristianstadissa, jossa valmistetaan samankaltaisia Tapper merkkiä kuorma-autoja. Tapper tehtaan omistaa skandinaavinen Tapper.VGM. Sijoitusyhtiö Brandor omistaa pienen sivun Tapper-VGM tehtaasta mutta muuten se on itsenäinen yritys ja kilpailee Fenno-Brandcarin kanssa. Tapper-VGM:n pääomistaja on *Skandnaviska Metallfabrik*. Skanmetin suuomistaja on Mazzettin suku.

Fenno kuorma-autot ovat tulleet hyvin suosituiksi maailmalla koska niissä on hyvin vahva moottori sekä mukavan tuntuiset istuimet. Fennon edeltäjä on vanha kunnon Sisu kuorma-autotehdas. Fenno valmistaa kuorma-autojen ohella myös busseja, jotka ovat tavallinen näky kaupunkikuvassa.

Brandorin suurimmat omistajat ovat finanssimies Pera Kultaleka sekä Branderin suku. Pera on pidetty finanssimies mutta liikemaailmassa häntä inhotaan koska tällä on rahvaanomaisia ideoita ja ajattelee ääneen kuorma-autojen ja bussien kehittämisistä. Lisäksi äijällä on ärsyttävä korahtava puheääni. Moni pitää Branderin suvusta paitsi vattulalaiset koska he muuttivat Brandcarin tehtaan Forssaan.

Kun Anna ja Antti olivat saaneet töitä, niin silloin lähettiin hyvissä mielin kotiin pakkaamaan.

Kotimatalla he huomasivat, että appelsiinimehukin oli jäänyt, kun oli paukkupakkanen.

Vaikuttaa siltä, ettei mitään ilmastonlämpenemistä ole tullut.

Tiedemiehet eivät tiedä, että jostain syystä jonnekin päin maailmaa on kerääntynyt paksu saastepilvi vahvistumaan, joka voi milloin vain hajaantua ja aiheuttaa kauan pelätyn kasvihuoneilmaston.

Tiedemiehet olettavat, että luonto olisi itse korjannut ilmaston mutta siinä he ovat väärässä.

Tämä on todella kiusallista poliitikoille, sillä oikeistopopulistit ilkkuvat, että kaikki ne höpinät ilmastonlämpenemisestä oli pötypuhetta. Vielä jonain päivänä populistit huomaavat olleensa väärässä ja heidän oma pilkkansa osuu omaan nilkkaan.

Johanna ja Jaana-Mari mielellään muuttavat uuteen kotikaupunkiin, josta ei ole pitkästi Viipuriin.

Viipurin läntinen kaupunginosa on tätä nykyään Tukkiisaari, joka on osittain rakennettu Viipurin lahden päälle ja on Viipurin uusi keskusta, jossa on paljon tavarataloja.

Lappeenrannan uusi keskusta on nimeltä Eteläveistola mutta sitä kutsutaan usein Lappeenranta Cityksi.